

การจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริม
ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

วิทยานิพนธ์
ของ
ธัชมาศ พิภักดี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

มิถุนายน 2555

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

**ORGANIZING ACTIVITIES BASED ON COMMUNICATIVE APPROACH
TO ENHANCE ENGLISH LISTENING AND SPEAKING ABILITIES
OF GRADE NINE STUDENTS**

Thachamas Pipak

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Curriculum and Instruction**

June 2012

Copyright of Buriram Rajabhat University

ชื่อเรื่อง	การจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	
ผู้วิจัย	รัชมาศ พิภักดิ์	
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวมินทร์ ประชานันท์ ที่ปรึกษาหลัก	ที่ปรึกษาร่วม
	ดร.สุรัชย์ ปิยานุกูล	
ปริญญา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	ปีที่พิมพ์ 2555

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน 2) ศึกษาระดับความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และ 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนธารทองพิทยาคม อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ซึ่งศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 30 คน ได้จากการสุ่มอย่างง่ายโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จำนวน 6 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน 3) แบบประเมินระดับความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียน โดยการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมุติฐานใช้ Dependent Samples t-test ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ระดับความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับมาก
3. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนโดยการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยรวมอยู่ในระดับมาก

TITLE	Organizing Activities Based on Communicative Approach to Enhance English Listening and Speaking Abilities of Grade Nine Students		
AUTHOR	Thachamas Pipak		
THESIS ADVISORS	Assistant Professor Dr. Nawamin Prachanant	Major Advisor	
	Dr. Surachai Piyanukool	Co-advisor	
DEGREE	Master of Education	MAJOR Curriculum and Instruction	
SCHOOL	Buriram Rajabhat University	YEAR 2012	

ABSTRACT

The main purposes of this research were: 1) to compare students' achievement of the organizing activities based on communicative approach to enhance English listening and speaking abilities of students before and after learning, 2) to investigate the level of English listening and speaking abilities of students after being taught by organizing activities based on communicative approach, and 3) to study the students' opinion concerning the organizing activities based on communicative approach. The subjects were 30 grade nine students studying in the second semester of the academic year 2009 at Thantongpittayakom School, Lamplaimat District, Buriram Province, selected through simple random sampling technique. The research instruments included: 1) 6 activities based on communicative lesson plans, 2) an achievement test 3) an English listening and speaking ability test and 4) a questionnaire investigating the students' opinions towards learning with the activities based on communicative approach. The collected data were analyzed by mean, standard deviation, and the hypothesis was tested by dependent samples t-test. The research results were as follows:

1. The post-test mean score of the students taught by organizing activities based on communicative approach was higher than the pre-test mean score at the .01 level of statistical significance.
2. The level of English listening and speaking abilities of students being taught by organizing activities based on communicative approach was at a high level.

3. The students' opinion concerning the organizing activities based on communicative approach was at a high level.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Buriram Rajabhat University

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้โดยได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายฝ่าย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวมินทร์ ประชานันท์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ดร.สุรัชย์ ปิยานุกูล ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม รองศาสตราจารย์ ดร.สมพงษ์ สิงหะพล ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และ ดร.ชูเกียรติ จารัตน์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จการศึกษา และขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัยที่ได้อำนวยความสะดวกและประสานงาน ในการจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดี และขอขอบคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ให้ตลอดช่วงระยะเวลาการศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน คือ นายพีรวัฒน์ เสวตพัฒน์ ดร.ชัชวาล คัมภีรวัฒน์ และ นางสาววรรณพร สุขอนันต์ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์เขต 1 ที่ได้กรุณาตรวจและแก้ไขเครื่องมือในการวิจัยและให้คำปรึกษาเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ นายสิริภพ ปราบริบูรณ์กุล ผู้อำนวยการ โรงเรียนธารทองพิทยาคม และคณะครูที่ให้การสนับสนุน ให้กำลังใจ และให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้เครื่องมือและเก็บข้อมูล ขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนธารทองพิทยาคม อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 1 ที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการวิจัยเป็นอย่างดี

ประ โยชน์และคุณค่าที่เกิดขึ้นจากงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมนุชาพระคุณแต่บิดามารดาผู้ให้กำเนิดชีวิต บูรพาจารย์ คณาจารย์ ที่ได้อบรมสั่งสอนให้เป็นผู้มีศีล สมาธิ ปัญญา ตลอดทั้งญาติ และเพื่อน ๆ ที่ได้ช่วยเหลือและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัย

รัชมาศ พิภักดิ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1. บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
สมมติฐานของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย.....	6
กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544..	8
ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐานการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	11
วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	15
กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	18
ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ.....	31
ความคิดเห็น.....	38
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	39
งานวิจัยในประเทศ.....	39
งานวิจัยต่างประเทศ.....	42
3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	45
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	45
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	45
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	54
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	59
การวิเคราะห์ข้อมูล	60
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	60
5. สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	67
ความมุ่งหมายของการวิจัย	67
สมมติฐานของการวิจัย	67
วิธีดำเนินการวิจัย	68
สรุปผลการวิจัย	69
อภิปรายผล	70
ข้อเสนอแนะ	73
บรรณานุกรม	75
ภาคผนวก	83
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ	84
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล	88
ภาคผนวก ค แผนการจัดการเรียนรู้	90
ภาคผนวก ง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน.....	139
ภาคผนวก จ แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้	150
ภาคผนวก ฉ แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	154

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก ช คำดัชนีความสอดคล้อง คำอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉพาะข้อที่คัดไว้.....	166
ภาคผนวก ซ แบบประเมินระดับความสามารถในการฟังและการพูด.....	168
ภาคผนวก ฌ คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน.....	172
ภาคผนวก ฉ คะแนนประเมินระดับความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในแต่ละกิจกรรม	175
ภาคผนวก ฎ แบบสอบถามความคิดเห็น	190
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	194

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 โครงการสอน.....	47
2 แบบประเมินระดับความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ.....	50
3 เกณฑ์การประเมินระดับความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ.....	51
4 คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน.....	60
5 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน...	62
6 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการประเมินระดับ ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากเรียน โดยการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จำนวน 6 แผน การจัดการเรียนรู้.....	63
7 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนโดยการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร	64

สารบัญภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

- 1 แผนผังการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนรู้ทั้งในและนอกชั้นเรียน... 26

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่ได้รับผลกระทบจากความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ทำให้ข้อมูลข่าวสารจากนานาประเทศได้เข้าสู่ประเทศไทยตลอดเวลาอย่างรวดเร็ว ทำให้สังคมไทยเป็นสังคมยุคข่าวสารข้อมูลหรือที่เรียกว่า ยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) ซึ่งภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทมากขึ้น เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ใช้ในการสื่อสารตลอดจนเป็นเครื่องมือค้นคว้าความรู้ใหม่ ๆ เพื่อนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในสังคมและถือได้ว่าภาษาอังกฤษ เป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาสังคมไทย คนที่มีความรู้ภาษาอังกฤษดี ย่อมจะมีโอกาสดีในสังคมมากกว่าคนที่ไม่มีความรู้ภาษาอังกฤษ

ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 29) ที่ได้ประกาศใช้นั้น ได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษอยู่ในกลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศซึ่งเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดหมายของหลักสูตร และการเรียนภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกลและเกิดความมั่นใจในการที่จะสื่อสารกับชาวต่างประเทศ รวมทั้งเกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ โดยยังคงความภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย และสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ไทยไปสู่สังคมโลก แต่การเรียนภาษาอังกฤษต่างจากการเรียนสาระการเรียนรู้อื่น เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาเพื่อใช้สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามที่ต้องการ ในสถานการณ์ต่างๆทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงาน อาชีพ การที่ผู้เรียนจะ ใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่วและเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 1)

ทักษะการฟังและการพูด เป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญ การสื่อสารจะไม่เกิดขึ้นหากผู้สนทนาไม่เข้าใจความหมายของถ้อยคำและไม่สามารถพูดโต้ตอบการสนทนาได้ (วัชรพงษ์ ทองงาม. 2541 : 2) นอกจากนี้ความสำคัญของทักษะการฟังและการพูด ยังเป็นทักษะเบื้องต้นและเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญอันจะนำไปสู่การเรียนรู้ทักษะอื่นๆอีกทั้งยังเป็นทักษะที่ผู้เรียนจะมีโอกาสใช้มากที่สุดในการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศ ดังนั้นในการเรียนการสอนภาษาจึงควรเริ่มที่ทักษะการฟังและการพูด (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. 2532)

นักการศึกษาหลายท่าน เช่น โซเวอร์ (Sower, 2000) เบิร์น (Bern, 1984) และวิลเลียม (Williams, 1991, อ้างถึงใน จิราภรณ์ มั่นเศรษฐวิทย์, 2547 : 47) ได้ค้นพบว่าการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ไม่ได้อยู่ในสถานการณ์จริงไม่สามารถช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสม การสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการสื่อสารจึงมุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ที่มีการฝึกปฏิบัติจริง มีการนำภาษาไปใช้ได้จริงตามหน้าที่ของภาษา และใช้ภาษาได้เหมาะสมกับสภาพสังคม นอกจากนี้แรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เด็กมีความสนใจทำกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับศิริลักษณ์ ไทรหอมหวล (2543 : 14) และ สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2541 : 170-171) ที่กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นหัวใจของกระบวนการเรียนรู้ แรงจูงใจที่ดีไม่เพียงแต่จะเป็นการริเริ่มกิจกรรมเพื่อทำให้เกิดการเรียนรู้เท่านั้น แต่ยังเป็นตัวกำหนดทิศทางของการเรียนรู้ด้วยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นอกจากนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถแล้วยังขึ้นอยู่กับแรงจูงใจ นักเรียนที่มีความสามารถสูงแต่ขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้ก็อาจจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำด้วย

ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้น การจัดกิจกรรมที่เน้นการสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น โดยเฉพาะกิจกรรมในชั้นเรียน เพราะการจัดกิจกรรมจะช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น เมื่อผู้เรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมทำให้ผู้เรียนเห็นว่าการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้นสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง และเมื่อได้ทดลองฝึกปฏิบัติด้วยตนเองก็จะเกิดการเรียนรู้อย่างธรรมชาติ นอกจากนี้กิจกรรมที่เน้นการสื่อสารยังช่วยสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เพราะระหว่างการทำกิจกรรมผู้เรียนได้มีโอกาสสร้างความสัมพันธ์ และความร่วมมือระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ทำให้เกิดบรรยากาศอันดีที่จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน ทำให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกมากขึ้น ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาต่างประเทศเห็นพ้องกันว่ากิจกรรมเป็นหัวใจของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แต่การเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้นผู้เรียนส่วนใหญ่มีโอกาสดูฝึกใช้ภาษาในห้องเรียนน้อยมาก ดังนั้นกิจกรรมการใช้ภาษาในชั้นเรียนจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งเพราะจะทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการใช้ภาษาอันจะเป็นประโยชน์ต่อการสื่อสารเพื่อการสื่อสารนอกชั้นเรียนต่อไป (ละเอียด จุฑานันท์, 2544 : 97)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะนำกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนธารทองพิทยาคม อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ เนื่องจากผลการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GAT) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2550 ในวิชาภาษาอังกฤษ พบว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง คือมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 47.39 โดยแยกเป็นทักษะการสื่อสารมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 32.21 ความรู้ทางภาษามีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 33.32 ทั้งนี้

เป็นเพราะผู้เรียน ไม่มีโอกาสใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในรูปแบบต่างๆที่หลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับ ออลไรท์ (Allwright, 1976, อ้างถึงใน อรุณี วิริยะจิตรา และคณะ, 2554 : 25) ที่กล่าวว่าถ้าความสามารถในการสื่อสารเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญในการเรียนการสอนภาษาแล้ว ผู้เรียนควรมีโอกาสได้ใช้ภาษาเพื่อสื่อสารแบบต่างๆในช่วงการเรียนภาษาด้วย จากการเรียนการสอนที่ผ่านมาพบว่า ยังมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการนำภาษาไปใช้ในสถานการณ์จริงนอกห้องเรียน ซึ่งผู้วิจัยหวังว่ากิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะช่วยให้การเรียนการสอนทักษะการฟังและการพูดดีขึ้น และทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนเพิ่มขึ้น เนื่องจากผู้เรียนเห็นใน ความสำคัญของทักษะการใช้ภาษา เนื้อหาสาระที่ได้เรียนและสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้องและเหมาะสมต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อศึกษาระดับความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังจากเรียน โดยการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนโดยการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

1. เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
2. เป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถทางด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น

3. เป็นข้อมูลสารสนเทศให้กับนักการศึกษา ครูผู้สอนและผู้สนใจนำไปใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาและระดับอื่นๆ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 8 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 240 คน โรงเรียนธรรทงพิทยาคม อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ ที่เรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัส อ 33101 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552
2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม
3. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง คือ หนังสือเรียนภาษาอังกฤษ "My World 3" ซึ่งเป็นหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และตำราเรียนภาษาอังกฤษอื่น สื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่างๆที่มีเนื้อหาสอดคล้องกัน ได้แก่ Communication in the Classroom : A Course for EFL Teachers, และจากเว็บไซต์ต่างๆ เช่น EnglishClub.com, Bogglesworld.com, englishdaily626.com เป็นต้น ทั้งนี้แนวทางการเรียนการสอนเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการฟังและการพูด โดยพิจารณาจากความสอดคล้องของเนื้อหาหลัก ความยากง่ายของภาษากับระดับความสามารถของนักเรียน ภาษาที่ใช้เป็นเรื่องที่อยู่ใกล้ตัวและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียน
4. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
5. ระยะเวลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ตั้งแต่วันที่ 11 มกราคม 2553 ถึงวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2553 รวมระยะเวลา 18 ชั่วโมง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้าเกี่ยวกับทฤษฎี หลักการและแนวคิดต่าง ๆ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย
2. กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
3. ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐานการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
4. วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
5. กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
6. ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
7. ความคิดเห็น
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 8.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย

สำหรับประเทศไทย ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีผู้นิยมเรียนมากที่สุด ภาษาอังกฤษเริ่มเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิตของคนไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2391 ในรัชสมัยของ พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าอยู่หัวรัชกาลที่ 3 โดยมีมิชชันนารีชาวอเมริกัน ได้จัดให้มีการสอน ภาษาอังกฤษให้แก่เด็กในหมู่บ้านมอญได้ คลองบางหลวง และได้มีเจ้านายและข้าราชการ จำนวนมากมาสมัครเรียน จนมีความรู้ภาษาอังกฤษแตกฉาน ต่อมาในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระ จอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 4 พระองค์ทรงเห็นความสำคัญและประโยชน์ของภาษาอังกฤษ จึงได้มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าให้จ้างครูฝรั่งมาถวายการสอนภาษาอังกฤษแก่ราชโอรส และราชธิดาในราชสำนัก นับตั้งแต่นั้นมาภาษาอังกฤษก็ได้มีบทบาทและมีความสำคัญใน วงการศึกษาไทยยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาล ที่ 5 ที่ได้มีพระบรมราชโองการตั้งโรงเรียนสอนภาษาขึ้นในพระราชวังจนกระทั่งปี พ.ศ. 2424 ได้โปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้มีการสอนวิชาภาษาอังกฤษในพระตำหนักสวนกุหลาบ ซึ่งนับเป็น ครั้งแรกที่มีการสอนภาษาอังกฤษเป็นทางการในประวัติศาสตร์การศึกษาไทยและนับตั้งแต่นั้นมาก็มี

การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน (สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2535 : 12-23)

เมื่อพิจารณาถึงความมุ่งหมายของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระยะแรกนั้น จะเห็นว่าเป็นการเรียนการสอนเพื่อเตรียมผู้เรียนไปศึกษาต่อในต่างประเทศ ครั้นต่อมามีความจำเป็นต้องติดต่อกับชาวต่างประเทศมากขึ้น อีกทั้งวิทยาการทั้งหลายต้องอาศัยภาษาอังกฤษ เป็นสื่อกลาง ดังนั้นการที่จะเรียนรู้วิชาการให้ลึกซึ้งจะต้องอาศัยตำราภาษาอังกฤษเป็นหลัก จึงทำให้ภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากขึ้น ประกอบกับกระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นความสำคัญ ของภาษาอังกฤษจึงได้บรรจุวิชาภาษาอังกฤษไว้ในหลักสูตรตลอดมาจนถึงปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม ความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตรในสมัยแรกๆ นั้น กำหนดไว้กว้าง ๆ คือให้เรียนภาษา เพียงเพื่อให้นำไปใช้ประโยชน์ได้บ้าง และใช้เป็นแนวทางสำหรับการเรียนในชั้นสูงขึ้นไป (สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2535 : 13) จนถึงหลักสูตร 2503 จึงได้กำหนดความมุ่งหมายที่ชัดเจนยิ่งขึ้นที่พอสรุป ได้ว่า เพื่อให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ ว่าเป็นภาษาสำหรับการติดต่อระหว่างชาติ เป็นสื่อกลางในการเรียนรู้วิชาการทั้งหลาย เป็นพื้นฐานในการศึกษาในชั้นสูงต่อไป และเพื่อให้มี ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ตลอดจนมีความรู้ในทักษะทั้งสี่ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ควบคู่ไปกับองค์ประกอบ 3 ประการ ของภาษา คือ ระบบเสียง คำศัพท์ และ โครงสร้างไวยากรณ์ ซึ่งจะเห็นได้ว่าในอดีตที่ผ่านมาได้จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตาม จุดมุ่งหมายของหลักสูตรดังกล่าวแต่เมื่อพิจารณาตามสภาพความเป็นจริงแล้ว จะเห็นว่าเด็กไทย อยู่ในสิ่งแวดล้อมแบบไทย ๆ จึงแทบจะไม่มีโอกาสได้พูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงเลย นอกจากเรียนในห้องเรียนเท่านั้น

จากการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรฉบับ พ.ศ. 2503 ปรากฏว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยยังไม่ได้ผลเมื่อเทียบกับการ ลงทุนลงแรง (สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2535 : 13-14) ซึ่งจากผลการเรียนการสอน และปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงจุดมุ่งหมายในหลักสูตรเรื่อยมาตั้งแต่หลักสูตรมัธยมศึกษา ตอนปลาย ฉบับ 2518 มัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับ 2521 มัธยมศึกษาตอนปลายฉบับ 2524 และ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 จนถึงหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถ พัฒนาในด้านความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่าง ถูกต้อง และเหมาะสมกับกาลเทศะ มีความเข้าใจวัฒนธรรมอันหลากหลาย เพื่อเข้าสู่สังคมของ เจ้าของภาษาได้เหมาะสม และสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยสู่สังคมโลกได้ แม้ว่าหลักสูตร การเรียนภาษาอังกฤษจะมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ แต่ในความเป็นจริงจากรายงานของกรมวิชาการที่ได้ประเมินคุณภาพการศึกษาระดับมัธยมศึกษา พบว่า

ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องได้รับการปรับปรุง (กระทรวงศึกษาธิการ. 2541 : 1-2) ซึ่งสอดคล้องกับ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539) ที่กล่าวไว้ว่า ที่ผ่านมามีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยเฉพาะทักษะในการฟังและการพูด ยังอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพึงพอใจเพราะผู้เรียนยังไม่สามารถสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้เท่าที่ควร หรือถ้าสื่อสารได้ก็มักจะใช้ภาษาในลักษณะที่เจ้าของภาษาไม่ใช้กันแม้ว่าจะถูกต้องและเป็นไปตามหลักไวยากรณ์

ดังนั้นจากความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการด้านต่าง ๆ ของโลกยุคโลกาภิวัตน์ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจของทุกประเทศ รวมทั้งประเทศไทยด้วยนั้น จึงทำให้มีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาของชาติ ซึ่งถือเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศเพื่อเสริมสร้างคนไทยให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพพร้อมที่จะแข่งขันและร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ในเวทีโลก และจากการติดตามผลและการดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ โดยกรมวิชาการ ผลการศึกษาพบว่า หลักสูตรที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีอายุมากกว่า 10 ปีแล้วและมีข้อจำกัดอยู่หลายประการที่ไม่สามารถส่งเสริมให้สังคมไทยก้าวไปสู่สังคมความรู้ได้ทันการณ์ โดยเฉพาะการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศยังไม่สามารถที่จะทำให้ผู้เรียนใช้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารและการค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่หลากหลายในยุคนวัตกรรมได้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545 : 1) ดังนั้นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 จึงได้กำหนดสิทธิ เสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้มีการจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ขึ้น โดยให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานหนึ่งใน 8 กลุ่ม ที่กำหนดให้เป็นองค์ความรู้ และกระบวนการเรียนรู้ที่จะเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ของพลเมืองไทยต่อไป

กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ โดยภาษาอังกฤษได้รับการกำหนดให้เรียนทุกช่วงชั้น มีลักษณะเฉพาะคือให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงานอาชีพ ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะทางการใช้ภาษาให้มากที่สุด ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดกิจกรรมการสอนภาษาจึงควรจัดกิจกรรมให้หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกทางภาษา และกิจกรรมการฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่

ไปด้วย อันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้ (Learner Independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) โดยใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ในการเรียนสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ในการศึกษาต่อ รวมทั้งในการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นจุดหมายสำคัญประการหนึ่งของการปฏิรูปการเรียนรู้

โครงสร้างของหลักสูตร

โครงสร้างของหลักสูตรภาษาต่างประเทศ กำหนดตามระดับความสามารถทางภาษา และพัฒนา การของผู้เรียน (Proficiency – Based) เป็นสำคัญ โดยแบ่งเป็น 4 ระดับ

1. ช่วงชั้น ป. 1 – 3 ระดับเตรียมความพร้อม (Preparatory Level)
2. ช่วงชั้น ป. 4 – 6 ระดับต้น (Beginner Level)
3. ช่วงชั้น ม. 1 – 3 ระดับกำลังพัฒนา (Developing Level)
4. ช่วงชั้น ม. 4 – 6 ระดับก้าวหน้า (Expanding Level)

วิสัยทัศน์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1. ใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ
2. มีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ
3. ใช้ภาษาต่างประเทศแสวงหาความรู้เพื่อศึกษาต่อและประกอบอาชีพ
4. มีความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมหลากหลายของประชาคมโลก
5. สามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

องค์ประกอบของหลักสูตร

1. สาระ (Strands) คือกรอบเนื้อหา (Framework) หรือขอบข่ายองค์ความรู้ (Content Area) ที่จัดเป็นหมวดหมู่ (Categories) ของเนื้อหาเฉพาะอย่างเป็นระบบ ซึ่งแตกต่างกันไปตามธรรมชาติของกลุ่มสาระการเรียนรู้ สาระต่างๆมีความสัมพันธ์ระหว่างกันและควรได้รับการสอนในลักษณะบูรณาการมากกว่าจะแยกสอนทีละสาระ สาระที่กำหนดไว้ สะท้อนถึงเป้าหมาย (Goals) ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาระทั้งหมดจึงควรได้นำไปสอนทุกระดับชั้น ในลักษณะที่ถักทอผสมผสานเข้าด้วยกันเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาทุกด้าน พัฒนาสมรรถภาพทางภาษาในลักษณะที่ก้าวหน้าไปตามความต่อเนื่องของกระบวนการเรียนรู้ไปสู่ประสิทธิภาพในการเรียนภาษาในระดับที่สูงขึ้น แยกเป็น 4 สาระ คือ

1.1 สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communications) ภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาต่างประเทศ เป็นการทำให้นักเรียนตระหนักถึงทัศนคติของชาติอื่น ๆ และรูปประโยคในภาษา นักเรียนต้องใช้ภาษาได้คล่อง เข้าใจวัฒนธรรมของ

เจ้าของภาษา และตระหนักถึงวิธีการที่จะนำภาษาและวัฒนธรรมไปใช้ในการสร้างปฏิสัมพันธ์ในสังคม

1.2 สารที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม (Cultures) ภาษาและวัฒนธรรม หมายถึง การรับรู้และเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เป็นการทำให้นักเรียนตระหนักถึงทัศนคติของชาติอื่น ๆ รวมทั้งวิถีชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์ รูปแบบพฤติกรรม และเข้าใจอิทธิพลของวัฒนธรรมของชนชาติอื่น ที่มีต่อสังคมเรา วัฒนธรรมมีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ แนวคิด (Perspectives) การปฏิบัติ (Practices) และผลผลิต (Products) ภาษาเป็นเครื่องมือในการแสดงออกถึงแนวคิด ด้านวัฒนธรรมนักเรียนจะมีโอกาสได้สะท้อนความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมของตน หลังจากได้ศึกษาภาษาและวัฒนธรรมของชนชาติอื่น

1.3 สารที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น (Connections) นักเรียนมีประสบการณ์เดิมอยู่แล้ว เนื้อหาที่ปรากฏอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นแหล่งความรู้ที่มีค่า การเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จะช่วยเสริมความรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นให้กับนักเรียนในขณะที่กำลังฝึกฝนภาษาต่างประเทศ

1.4 สารที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก (Communities) การที่นักเรียนสามารถนำประสบการณ์จากภายนอกโรงเรียน มาใช้ในโรงเรียนและนำความรู้ที่ได้รับในโรงเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวัน

2. มาตรฐานการเรียนรู้ (Learning Standards) หมายถึงข้อกำหนด สิ่งที่คาดหวังว่านักเรียนต้องรู้และสามารถทำได้ ภายในเวลา 12 ปี มีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ ความรู้ ทักษะ/กระบวนการและคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ซึ่งกำหนดตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในจุดหมายของหลักสูตร ดังนั้นมาตรฐานการเรียนรู้จึงเป็นมาตรฐานกลางสำหรับสถานศึกษา ท้องถิ่น และชุมชน นำไปกำหนดหลักสูตร จัดหลักสูตรการสอนและการประเมินผลให้เป็นแนวเดียวกัน เพื่อให้การเรียนรู้ของนักเรียนเป็นประสบการณ์ที่มีความเชื่อมโยงต่อเนื่องและสม่ำเสมอ มาตรฐานการเรียนรู้เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความรู้และประสิทธิภาพต่างๆ ที่นักเรียนสามารถทำได้ในแต่ละสาระ จำนวนมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละสาระไม่เท่ากัน

3. มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น (Benchmarks) มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น เป็นตัวบ่งชี้การเรียนรู้ที่คาดหวังว่าจะเกิดขึ้นในตัวผู้เรียน เมื่อเรียนจบแต่ละช่วงชั้น ตามมาตรฐานการเรียนรู้ องค์ประกอบที่สำคัญที่ปรากฏอยู่ในมาตรฐานช่วงชั้น มี 2 ส่วน คือ ทักษะ/กระบวนการที่บ่งบอกถึงความสามารถในการปฏิบัติ (Performance) และเนื้อหา (Content) มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นจึงเป็นสิ่งที่บอกให้รู้ว่า นักเรียนทุกคนควรรู้อะไร และสามารถทำอะไรได้เป็นการให้รายละเอียดเพิ่มเติมจากมาตรฐานการเรียนรู้ และระบุนกรอบเนื้อหาสำหรับครูผู้สอนนำไปจัดสาระการเรียนรู้

เพื่อให้ให้นักเรียนบรรลุระดับประสิทธิภาพที่กำหนดไว้ในหลักสูตรอย่างต่อเนื่องจำนวนมาตรฐานการเรียนรู้แต่ละช่วงชั้นจะมีจำนวนไม่เท่ากัน

4. คุณภาพของผู้เรียน เป็นคุณภาพตามความคาดหวังของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดหมายของหลักสูตร การเรียนภาษาต่างประเทศจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกลและเกิดความมั่นใจในการที่จะสื่อสารกับชาวต่างประเทศ รวมทั้งเกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศโดยยังคงความภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทยกำหนดเป็นกรอบองค์ความรู้ ทักษะ/กระบวนการ คุณธรรมจริยธรรมไว้เป็นช่วงชั้น

จากรายละเอียดของกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานดังที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ตามโครงสร้างของหลักสูตรได้กำหนดให้นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับช่วงชั้นที่ 3 หรือมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ซึ่งเป็นระดับที่ต้องได้รับการพัฒนา ผู้วิจัยคิดว่านักเรียนกลุ่มนี้ควรได้รับการพัฒนาความสามารถในด้านภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะทักษะการฟังและการพูดเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญอันจะนำไปสู่การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนในระดับช่วงชั้นต่อไป

ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐานการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ถึงแม้ว่าหลักสูตรภาษาอังกฤษ จะได้รับการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่องก็ตาม การที่จะให้บรรลุวัตถุประสงค์และบังเกิดผลต่อผู้เรียนนั้น จำเป็นต้องมีกระบวนการเรียนการสอนภาษาซึ่งมีพื้นฐานอยู่บนทฤษฎีและวิธีการต่าง ๆ มากมาย ทฤษฎีและวิธีการเหล่านี้ ได้แก่ การศึกษาถึงความต่อเนื่องตามลำดับเนื้อหาหน้าที่ของภาษา ความหลากหลายของภาษาวัฒนธรรมและการวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อกัน จึงทำให้เกิดความหลากหลายของแนวคิดขึ้น และก่อให้เกิดวิธีสอนที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นในการกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาครูผู้สอนจึงควรจัดระเบียบความคิดเกี่ยวกับแนวคิดและวิธีสอนของตนให้เข้าใจอย่างถ่องแท้เสียก่อน แอนโทนี (Anthony, 1972 ; อ้างถึงในสมิตรา อังวัฒนกุล, 2535 : 19) ได้เสนอคำ 3 คำที่เป็นพื้นฐานสำคัญในการสอนภาษา คือ แนวคิด (Approach) วิธีสอน (Method) และกลวิธี (Technique) ซึ่งมีความสัมพันธ์กัน คือ กลวิธีสอนจะช่วยให้วิธีสอนบรรลุผล ในขณะที่วิธีสอนจะต้องสอดคล้องกับแนวคิดที่ผู้สอนยึดถือ แต่ ริชาร์ด และ โรเจอร์ส (Richards & Rodgers, 1982 ; อ้างถึงในสมิตรา อังวัฒนกุล, 2540 : 19) มีความเห็นว่าในแต่ละวิธีสอน (Method) นั้นจะต้องประกอบไปด้วยทฤษฎี และการปฏิบัติร่วมกัน ดังนั้นในระบบการสอนจะต้องประกอบด้วยแนวคิด (Approach) รูปแบบการสอน (Design) และกระบวนการสอน (Procedure)

ในปัจจุบันมีแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาหลายแนวคิดด้วยกัน แต่ละแนวคิดช่วยสร้างความคิดที่เป็นระบบให้แก่ครูผู้สอน เช่น แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษา ซึ่ง เครเชน (Krashen .1987 : 35-40 ; อ้างถึงใน สุมิตรรา อังวัฒนกุล. 2540 : 21-22) ได้สรุปไว้ว่า การเรียนรู้ภาษาที่สองนั้นมีได้ 2 แบบ คือแบบรู้ภาษา (Acquisition) ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว และแบบการเรียนภาษา (Learning) จะช่วยในด้านการตรวจสอบความถูกต้องของภาษา อย่างไรก็ตามยังมีปัจจัยอื่นๆ ที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษา คือข้อมูลทางภาษาที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ และเจตคติของผู้เรียนซึ่งควรมีความวิตกกังวลน้อย มีแรงจูงใจสูง นอกจากนี้เวลาที่ใช้ในการเรียนรู้ ความถนัด วัยของผู้เรียน ฯลฯ ก็เป็นส่วนประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองเช่นกัน จากแนวคิดการเรียนรู้ภาษาที่สองนี้ จึงทำให้เกิดแนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาที่แตกต่างกันออกไป ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาตามแบบการเรียนรู้ภาษา ซึ่ง เครเชน และ เทอร์เรล (Krashen & Terrel, อ้างถึงใน สุมิตรรา อังวัฒนกุล. 2540 : 25-26) ได้เสนอแนวคิดทางการสอนภาษาแบบธรรมชาติ (Natural Approach) สรุปได้ดังนี้คือ เป็นแนวทางการสอนภาษาที่มีจุดเน้นอยู่ตรงที่การสื่อสารในสถานการณ์ที่แท้จริง (Real Communication) ดังนั้นครูผู้สอนจะต้องให้ข้อมูลทางภาษาที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจ และอยู่ในความสนใจของพวกเขาด้วย นอกจากนี้ครูผู้สอนจะต้องจัดหากิจกรรมต่าง ๆ ที่จะอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาและสามารถใช้ภาษาได้อย่างอัตโนมัติ สำหรับการแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนนั้น จะไม่กระทำอย่างทันทีทันใด ถ้าข้อผิดพลาดไม่เป็นอุปสรรคต่อการสื่อสาร

2. แนวคิดการสอนภาษาตามแบบการเรียนภาษา ซึ่งแนวคิดนี้เป็นกระบวนการเรียนรู้ภาษาผ่านการเรียนการสอนในห้องเรียน โดยมีแนวคิดพื้นฐานทางด้านจิตวิทยา ด้านภาษาศาสตร์ และด้านมานุษยวิทยา สรุปเป็นแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาได้ดังนี้

2.1 กลุ่มที่เน้นพฤติกรรม หรือ สร้างสมนินัย กลุ่มนี้เป็นพวกที่ได้แนวคิดจากทฤษฎีการเรียนรู้แบบการกระตุ้นและตอบสนอง และแนวคิดจากทฤษฎีภาษาศาสตร์ โดยมีความเชื่อว่าภาษาเป็นเรื่องของนินัย หรือความเคยชิน การเรียนภาษาก็คือการเลียนเสียงหรือการเลียนแบบ หรือพูดซ้ำ ๆ เพื่อจดจำในสมอง ผู้เรียนจะตอบได้กับสิ่งเร้า ถ้ามีการเสริมแรงให้ทำต่อไป การสอนภาษาจึงเน้นการจำและการฝึกอย่างเต็มที่เพื่อสร้างทักษะใหม่ให้เป็นนินัย วิธีสอนตามแนวคิดนี้ ได้แก่ วิธีสอนแบบฟัง พูด (Audio Lingual Method) การสอนแบบ ฟัง พูด หมายถึง การสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารโดยใช้ภาษาต่างประเทศที่เรียนได้ โดยผู้เรียนจะต้องฝึกภาษาที่เรียนนั้นซ้ำ ๆ จนเกิดเป็นนินัย สามารถพูดได้โดยไม่ต้องหยุดคิด ผู้สอนต้องเป็นแบบอย่าง

ที่ดีในการใช้ภาษาให้แก่ผู้เรียนในการเขียนแบบ ส่วนผู้เรียนนั้นเป็นผู้ลอกเขียนและปฏิบัติตามผู้สอน

2.2 กลุ่มที่เน้นความรู้ความเข้าใจ กลุ่มนี้มีแนวคิดเกี่ยวกับภาษาที่ตรงข้ามกับกลุ่มแรกได้รับอิทธิพลจากแนวคิดทางจิตวิทยาแบบความคิดความเข้าใจ และทฤษฎีภาษาศาสตร์กลุ่มไวยากรณ์ปริวรรต การสอนตามแนวคิดนี้มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา สามารถใช้กฎเกณฑ์ได้ โดยเริ่มให้ผู้เรียนมีความเข้าใจภาษาและการแสดงออกทางภาษา การเข้าใจกฎเกณฑ์เป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ภาษา การเรียนรู้ควรจะเป็นไปอย่างมีความหมายและเชื่อมโยงกับความรู้ที่มีอยู่แล้วในการเรียนภาษาของตนเอง วิธีสอนตามแนวคิดนี้ได้แก่ วิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปล (Grammar - Translation Method) วิธีสอนแบบตรง (Direct Method) และวิธีสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Code Learning Theory)

การสอนแบบไวยากรณ์และแปล หมายถึง การสอนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านและเห็นคุณค่าของบทประพันธ์ภาษาต่างประเทศและเชื่อว่าการเรียนรู้ไวยากรณ์จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจไวยากรณ์ของภาษาตนเองมากขึ้น ช่วยให้พูดและเขียนภาษาได้ดีขึ้น วิธีสอนแบบนี้เคยเรียกกันว่า “วิธีสอนแบบคลาสสิก” (Classic Method)

วิธีสอนแบบตรง หมายถึง การสอนที่มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อสื่อสารได้ มีความสามารถที่จะนำภาษาต่างประเทศที่เรียนไปใช้ในสังคมที่พูดภาษาต่างประเทศได้ เน้นการเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับชีวิตประจำวันของผู้พูดภาษานั้น ๆ ด้วย จึงนิยมใช้เจ้าของภาษาหรือผู้ที่มีความสามารถใกล้เคียงกับเจ้าของภาษาเป็นผู้สอน

วิธีสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบความรู้ความเข้าใจ หมายถึงการสอนที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถที่จะเข้าใจภาษาเป็นสำคัญ การเรียนภาษาต่างประเทศควรให้ผู้เรียนได้รู้ระบบกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของภาษาที่เรียนนั้นก่อนที่จะนำไปประยุกต์ใช้ เน้นการพัฒนาทักษะทั้ง 4 ตั้งแต่แรก แต่ไม่ใช้การฝึกซ้ำ ๆ ตามวิธีสอนแบบฟัง พูด

3. กลุ่มมานุษยวิทยา กลุ่มนี้มีแนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษา โดยยึดแนวความคิดทางมานุษยวิทยา ซึ่ง เครเชน (Krashen. 1987 : 45-49; อ้างถึงในกระทรวงศึกษาธิการ. 2548 : 28-29) ได้กล่าวถึงหลักการสำคัญ คือ จุดประสงค์ของการเรียนรู้ภาษามีไว้เพียงแต่จะสื่อสารกับผู้คนเท่านั้นแต่เพื่อที่จะพัฒนาศักยภาพภายในตัวของตนเอง และถือว่าภาษาเป็นเครื่องมือของการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction) วิธีสอนตามแนวคิดนี้ ได้แก่ วิธีสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ (Community Language Learning) วิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) และวิธีสอนแบบชักชวน (Suggestopedia) เป็นต้น

วิธีสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ เครเชน (Krashen, 1987 : 50-52; อ้างถึงใน กระทรวงศึกษาธิการ, 2548 : 30-31) ได้กล่าวว่า หมายถึง การสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นหลักเน้น การพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ผู้สอนต้องมีความเข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างปฏิกริยาตอบโต้ทางกายของผู้เรียนรวมทั้งปฏิกริยาตอบโต้ เพื่อป้องกันตัวตามสัญชาตญาณและความต้องการในการเรียน จุดมุ่งหมายเพื่อต้องการให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่เรียนติดต่อสื่อสารได้นอกจากนี้ยังต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเองเพื่อเพิ่มความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้

วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง หมายถึง แนวการสอนภาษาต่างประเทศ แบบใหม่ที่ให้ความสำคัญต่อการฟังเพื่อความเข้าใจ มุ่งเน้นให้ผู้เรียน ได้มีประสบการณ์ที่สนุกสนานในการเรียนเพื่อการสื่อสารเป็นภาษาต่างประเทศ และกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ต่อไปหลังจากเรียนในระดับเริ่มต้นแล้ว

วิธีสอนแบบชักชวน หมายถึง การสอนที่อิงแนวคิดที่ว่า สมอของมนุษย์นั้น เปี่ยมด้วยพลัง แต่ถูกนำมาใช้เพียงเล็กน้อย ผู้สอนจึงควร โน้มน้าวให้ผู้เรียนได้ใช้พลังสมอของตนอย่างเต็มที่ โดยขจัดความกลัวและข้อห้ามต่างๆ อันเป็นอุปสรรคในการเรียนภาษา ควรให้ผู้เรียนได้เรียนด้วยความสนุกสนาน ผ่อนคลายทางจิต จัดบรรยากาศห้องเรียนให้สะดวกสบาย สนุกและผ่อนคลายจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้เร็วและมีประสิทธิภาพ วิธีสอนแบบชักชวนนี้มุ่งให้ผู้เรียนเรียนภาษาที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน

4. กลุ่มที่เน้นการสื่อสาร กลุ่มนี้มีแนวคิดทางด้านจิตวิทยา ตามกลุ่มความคิดความเข้าใจ และกลุ่มภาษาศาสตร์สังคม หลักการสำคัญของแนวคิดกลุ่มนี้ คือ การเรียนภาษาต้องมีเป้าหมาย ความสามารถในการใช้ประโยค และความคิดอย่างต่อเนื่องทั้งหมด ในขณะที่สื่อสารมีความสำคัญกว่า ส่วนประกอบย่อย ๆ ในประโยค กระบวนการของการสื่อสารมีความสำคัญเท่ากับรูปแบบภาษา และการเรียนภาษาเน้นการปฏิบัติ ส่วนข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์มิใช่อุปสรรคที่สำคัญที่สุดของการสื่อสาร

วิธีสอนตามความคิดของกลุ่มนี้ คือ วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ซึ่งหมายถึง การสอนที่ใช้เทคนิคการสอนหลาย ๆ แบบผสมผสานกัน ยึดหลักการสอนเพื่อการสื่อสารเป็นสำคัญ โดยนำการสอนแบบตรง การเลียนแบบ และท่องจำ เข้ามาแทรกในการ ฟัง บทฟัง และพูด นำไวยากรณ์มาแทรกในการสอน มีการสรุปกฎเกณฑ์ เน้นทักษะการใช้ภาษาเป็นสำคัญ

จากแนวคิดทฤษฎีดังที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้ จะเห็นว่า จุดมุ่งหมายของวิธีสอน ส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาที่เรียนในการสื่อสาร และมีความเชื่อว่าถ้าผู้เรียน

มีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางภาษาและคำศัพท์แล้วจะใช้ภาษาในการสื่อสารได้ แต่จากข้อเท็จจริงแล้วพบว่า ถึงแม้ว่าผู้เรียนจะเรียนรู้โครงสร้างของภาษาต่างประเทศมาแล้วเป็นอย่างดี ก็ยังไม่สามารถจะพูดคุยหรือสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้เลย หรือถ้าจะสื่อสารได้บ้างก็มักจะใช้ภาษาในลักษณะที่เจ้าของภาษาไม่ใช้กัน แม้ว่าจะเป็นภาษาที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ จอนห์สัน และมอร์โรว์ (Johnson & Morrow . 1981 : 1 ; อ้างถึงใน สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2535 : 107)

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เนื่องจากการใช้ภาษาระหว่างผู้รับสารและผู้ส่งสารที่เป็นระบบระเบียบและมีจุดมุ่งหมาย มีองค์ประกอบต่างๆเข้ามาเกี่ยวข้อง เพื่อให้การสื่อสารนั้นถูกต้องเหมาะสม และเป็นที่ยอมรับในสังคมที่ใช้ภาษานั้น ซึ่งวิธีสอนที่ได้รับการยอมรับในปัจจุบันว่าเป็นวิธีสอนที่ทำให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้จริง (Actual Communication) ได้แก่ วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (The Communicative Approach) ทั้งนี้เนื่องจากจุดมุ่งหมายหลักของวิธีสอนดังกล่าว คือ ความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Competence) ของผู้เรียน (สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2540 : 17-18)

วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

วิธีสอนชนิดนี้มีพื้นฐานจากแนวคิดที่ว่า ภาษาคือ เครื่องมือในการสื่อสาร และเป้าหมายของการสอนภาษาคือ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร ซึ่ง ไฮม์ส (Hymes; อ้างถึงใน สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2535 : 108) ได้ให้ความหมายว่าเป็นความสามารถในการใช้ภาษาหรือตีความภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมเมื่อมีการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม เป็นความสามารถที่จะรู้ได้ว่าเมื่อไรควรจะพูด และควรจะพูดอะไร กับใคร เมื่อไร ที่ไหน และในลักษณะอย่างไร

การสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน จัดลำดับการเรียนรู้ เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน โดยจากการฟัง ไปสู่การพูด การอ่าน การจับใจความสำคัญ ทำความเข้าใจจดจำแล้วนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ กลุ่มนักจิตวิทยาการเรียนรู้ เชื่อว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดในการเรียน ผู้เรียนจะสามารถเรียนได้มากขึ้นเพียงใดขึ้นอยู่กับความเข้าใจเป็นสำคัญ จะเรียนได้ดีถ้าเข้าใจจุดประสงค์การเรียน เห็นประโยชน์ในการนำสิ่งที่เรียนไปใช้ โดยสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียน ไปแล้วให้เข้ากับสิ่งที่กำลังเรียนอยู่และสิ่งที่จะช่วยให้เรียนภาษาต่างประเทศได้นอกเหนือจากสองเรื่องที่กล่าวมาแล้ว ก็คือ ต้องเข้าใจหลักภาษาที่ใช้ในการวางรูปประโยคด้วย (สุคนธ์ สนิธพานนท์ และคณะ. 2545 : 263)

การสอนภาษาต่างประเทศในปัจจุบัน ได้หันมายึดแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมากขึ้น มีการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมายได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ที่มีโอกาสพบได้จริงในชีวิตประจำวัน โดยยังคงให้ความสำคัญกับโครงสร้างไวยากรณ์ตามที่ปรากฏอยู่ในเนื้อหาที่ใช้สื่อความหมาย ดังที่ ลิตเติลวูด (Littlewood . 1983 ; อ้างถึงใน ละเอียด จุฑานันท์. 2544 : 110) กล่าวไว้ สรุปได้ว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นแนวการสอนที่ไม่จำกัดความสามารถของผู้เรียนไว้เพียงแค่ความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์เท่านั้น แต่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาทุกทักษะ โดยสัมพันธ์ความสามารถทางไวยากรณ์เข้ากับยุทธศาสตร์การสื่อสารด้วยวิธีการที่ถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ ในชีวิตจริง ผู้เรียนต้องสัมผัสกับการสื่อสารซึ่งเป็นการใช้ภาษาในรูปแบบต่าง ๆ มากมาย ดังนั้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควรสอนให้ผู้เรียนคุ้นกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันและนำภาษาที่คุ้นเคยนั้นไปใช้ได้ คำกล่าวนี้สอดคล้องกับความเห็นของวิดโดว์สัน (Widdowson. 1979 ; อ้างถึงใน กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 133) ที่ว่า ความสามารถในการเรียบเรียงประโยค มิใช่เป็นความสามารถในการสื่อสารการสื่อสารจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเราสามารถใช้ประโยคได้หลายชนิดในโอกาสต่าง ๆ กัน เช่น การอธิบาย การแนะนำ การถาม-ตอบ การขอร้อง การออกคำสั่ง เป็นต้น ความรู้ในการแต่งประโยคเป็นสิ่งที่เราเรียกว่าความรู้ความเข้าใจภาษาเท่านั้นอาจจะเป็นประโยชน์อยู่บ้าง แต่ถ้าจะให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ก็ต้องสามารถนำความรู้ในการ ใช้ประโยคไปใช้เป็นปกตินิสัยได้ ตามโอกาสต่าง ๆ ของการสื่อสาร แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ตามคำจำกัดความ ที่ บราวน์ (Brown. 1993 ; อ้างถึงใน ละเอียด จุฑานันท์. 2544 : 111) เสนอไว้มีลักษณะ 4 ประการ ที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กัน ดังนี้

1. เป้าหมายของการสอนเน้น ไปที่ องค์ประกอบทั้งหมดของทักษะการสื่อสารและไม่จำกัดอยู่ภายในกรอบของเนื้อหาภาษาหรือไวยากรณ์
2. เทคนิคทางภาษาได้รับการออกแบบมา เพื่อนำผู้เรียนไปสู่การใช้ภาษาอย่างแท้จริงตามหน้าที่ภาษา และปฏิบัติจริงโดยมีจุดมุ่งหมายในการพูด รูปแบบโครงสร้างภาษามิใช่ที่เป้าหมายหลัก แต่ตัวรูปแบบเฉพาะของภาษาต่างหากที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารจนสำเร็จตามเป้าหมาย
3. ความคล่องแคล่วและความถูกต้อง เป็นหลักการเสริมที่อยู่ภายใต้เทคนิคการสื่อสาร มีหลายครั้งที่ความคล่องแคล่วอาจจะมีความสำคัญมากกว่าความถูกต้อง เพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ได้อย่างมีความหมาย
4. ในการเรียนการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ในตอนท้ายสุด ผู้เรียนต้องใช้ภาษาอย่างเข้าใจและสร้างสรรค์ ภายในบริบทที่ไม่เคยฝึกมาก่อนจากแนวการสอน

ต่าง ๆ ดังกล่าวทำให้เกิดแนวคิดในการสอนภาษาว่า ควรนำเสนอภาษาใหม่ในรูปแบบภาษาที่พบในสถานการณ์จริง เพื่อนำไปสู่การสอนคำศัพท์ โครงสร้าง การออกเสียง มีการฝึกฝนจนเกิดความเข้าใจในเนื้อหา โครงสร้าง สามารถใช้ได้ถูกต้อง แล้วจึงนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในสถานการณ์จริง แนวคิดนี้จึงกลายเป็นขั้นตอนการสอนของแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

4.1 ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) จะเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ควบคู่กับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาด้วย การเสนอเนื้อหาอาจดำเนินการดังนี้

4.1.1 การนำเข้าสู่เนื้อหา (Lead-in) ผู้สอนเสนอบริบท หรือสถานการณ์แก่ผู้เรียน ซึ่งอาจเป็นรูปภาพหรือแผนที่ หรือเล่าเรื่องให้ฟัง จากนั้นจึงนำเสนอเนื้อหาโดยให้ผู้เรียนฟัง หรืออ่านเรื่อง ซึ่งอาจเป็นเรื่องราวหรือบทสนทนาที่มีบริบทหรือสถานการณ์กำกับ ในเนื้อหาจะต้องมีคำศัพท์ รูปแบบภาษาที่ต้องนำมาฝึกและควรมีคำศัพท์ สำนวน หรือรูปแบบภาษาที่ผู้เรียนรู้จักบ้างแล้ว

4.1.2 การดึงความรู้เดิม (Elicitation) ผู้สอนตั้งคำถาม 2-3 คำถามเพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่เรียนรู้อยู่มากน้อยเพียงใด ถ้าผู้เรียนตอบได้หรือบอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องได้ ก็ไม่จำเป็นต้องเสียเวลากับการนำเสนอเนื้อหามากนัก

4.1.3 การอธิบาย (Explanation) อธิบายเนื้อหาทางภาษาที่จำเป็น เมื่อผู้สอนเห็นว่าผู้เรียนยังไม่เข้าใจ อาจนำเสนอรูปแบบการใช้ภาษาที่หลากหลาย (Function) นำเสนอวิธีการใช้และให้ความหมาย ถ้าจำเป็นอาจใช้ภาษาแม่ของผู้เรียนในการอธิบาย

4.2 ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่จากขั้นการนำเสนอเนื้อหาในลักษณะของการฝึกแบบควบคุมหรือชี้นำ (Controlled Practice / Directed Activities) โดยผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการฝึก ไปสู่การฝึกแบบค่อย ๆ ปล่อยให้ทำเองมากขึ้นเป็นแบบกึ่งควบคุม (Semi-Controlled) การฝึกในขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษาได้ จึงเน้นที่ความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก แต่ก็มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ ด้วยเช่นกัน ในการฝึกนั้นครูผู้สอนจะเริ่มจากการฝึกปากเปล่า (Oral) ซึ่งเป็นการพูดตามแบบง่าย ๆ ก่อน จนได้รูปแบบภาษา แล้วค่อยเปลี่ยนสถานการณ์ไป สถานการณ์เหล่านี้จะเป็นสถานการณ์ที่สร้างขึ้นภายในห้องเรียน เพื่อฝึกการใช้โครงสร้างประโยคตามบทเรียน ทั้งนี้ครูผู้สอนต้องให้ข้อมูลป้อนกลับด้วยเพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าตนใช้ภาษาได้ถูกต้องหรือไม่ นอกจากนี้อาจตรวจสอบความเข้าใจด้านความหมายได้ (ไม่ควรใช้เวลามากนัก) ต่อจากนั้นจึงให้ฝึกด้วยการเขียน (Writing) เพื่อเป็นการฝึกความแม่นยำในการใช้

4.3 ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) การฝึกขั้นตอนนี้สำคัญที่สุด ทั้งนี้ เพราะการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เปรียบเสมือนการถ่ายโอนการเรียนรู้ภาษาจากสถานการณ์ ในชั้นเรียนไปสู่การนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน โดยทั่วไปมุ่งหวังให้ผู้เรียนได้ลงใช้ภาษา ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จำลองจากสถานการณ์จริง หรือที่เป็นสถานการณ์จริงด้วยตนเอง โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนวทางให้เท่านั้น การฝึกใช้ภาษาในลักษณะนี้มีประโยชน์ในแง่ที่ช่วย ให้ครูผู้สอนและผู้เรียนได้รู้ว่าผู้เรียนเข้าใจและเรียนรู้ภาษาไปแล้วมากน้อยเพียงใด สามารถนำไป ปรับใช้ตามความต้องการของตนเองแค่ไหน ซึ่งการที่จะถือว่าผู้เรียนได้เรียนรู้แล้วอย่างแท้จริง ก็คือ การที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เองโดยอิสระ ภายใต้อาณัติต่าง ๆ ที่จะพบ ในชีวิตจริง นอกจากนี้ผู้เรียนจะได้ออกสาธิตความรู้ทางภาษาที่เคยเรียนแล้วมาใช้เป็นประโยชน์ อย่างเต็มที่ในการฝึกในขั้นตอนนี้อีกด้วย เพราะผู้เรียนไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนด มาให้เหมือนดังการฝึกในขั้นการฝึก และการได้เลือกใช้ภาษาเอง ช่วยให้เกิดความมั่นใจในการใช้ ภาษาเพื่อการสื่อสารให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี วิธีการฝึกมักฝึกในรูปของการทำกิจกรรมแบบ ต่าง ๆ โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้กำหนดภาระงาน หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ให้

จากแนวคิดดังกล่าวจนกระทั่งกลายเป็นขั้นตอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จะเห็นว่าการเรียนการสอนจะให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการ องค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่ง คือกิจกรรมในชั้นเรียน ซึ่งจากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎี ต่างๆดังที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่ากิจกรรมที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนสามารถได้ฝึกปฏิบัติจริง ในสถานการณ์ที่เป็นธรรมชาติ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนสูงและสามารถนำภาษาที่ได้ไปใช้ในชีวิตจริงนอกชั้นเรียนต่อไป คือกิจกรรมตาม แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาต่างประเทศตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีจุดมุ่งหมายให้ ผู้เรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาไปใช้ในการสื่อความหมายได้ ปัจจุบันผู้เชี่ยวชาญด้านการสอน ภาษาต่างประเทศเห็นพ้องกันว่ากิจกรรมเป็นหัวใจของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและได้ กล่าวถึงประโยชน์ของกิจกรรมไว้พอสรุปได้ดังนี้ (อรุณี วิริยะจิตรา และคณะ. 2554 : 56-58)

1. กิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษา ผู้เรียนมีโอกาสได้นำความรู้ทางภาษา ในด้านต่าง ๆ เช่น เสียง คำศัพท์ โครงสร้างมาใช้ประกอบกันเพื่อให้สื่อความหมายได้ตามที่ต้องการ
2. กิจกรรมช่วยให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษาเพราะการทำกิจกรรมเป็นการฝึกใช้ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ทำให้ผู้เรียนเห็นว่าการเรียนรู้ภาษานั้นสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง

นอกจากนี้การทำกิจกรรมซึ่งมักเป็นงานคู่หรืองานกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการเรียน ทำให้เกิดแรงจูงใจในการฝึกใช้ภาษามากกว่าการให้ทำงานพร้อมกันทั้งชั้นในแบบเดิม ซึ่งมักจะมีผู้เรียนเพียงไม่กี่คนที่มีส่วนร่วมในการฝึกใช้ภาษาอย่างจริงจัง

3. กิจกรรมช่วยให้การเรียนภาษาเป็นไปอย่างธรรมชาติ ทั้งนี้เพราะผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้เมื่อได้ลงมือทำอะไรด้วยตนเอง กิจกรรมจะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาเอง จึงเป็นการเรียนรู้อย่างธรรมชาติ

4. กิจกรรมช่วยสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในการทำกิจกรรมผู้เรียนจะสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกันในระหว่างผู้เรียนด้วยกันและกับครูผู้สอน ซึ่งความสัมพันธ์นี้ก่อให้เกิดบรรยากาศอันดีที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน นักเรียนกล้าแสดงออกมากขึ้น การสื่อสารระหว่างนักเรียนเป็นไปโดยอิสระมากกว่าการฝึกใช้ภาษาที่ละคน

เนื่องจากกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นหัวใจของการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร นักการศึกษาด้านการสอนภาษาต่างประเทศจำนวนมากได้เสนอกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ไว้ ในที่นี้จะขอกกล่าวถึงเฉพาะกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่เน้นการพัฒนาทักษะการฟังและการพูด เนื่องจากทักษะการฟังและการพูดเป็นทักษะที่เน้นมากมักเป็นทักษะที่ฝึกในห้องเรียน เนื่องจากผู้เรียนต้องอาศัยผู้อื่นมาร่วมฝึกในการมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างผู้รับสารและผู้ส่งสาร ส่วนทักษะการอ่านและการเขียนผู้เรียนสามารถฝึกเพิ่มเติมได้เองนอกห้องเรียน ผู้วิจัยจึงขอเสนอกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่เน้นทักษะการฟังและพูดดังนี้

แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่เน้นทักษะการฟัง การสื่อสารในชีวิตประจำวัน การฟังนับว่าเป็นทักษะรับสารที่สำคัญทักษะหนึ่งเป็นทักษะที่ใช้กันมากและเป็นทักษะแรกที่ต้องทำการสอน เพราะผู้พูดจะต้องฟังให้เข้าใจเสียก่อน จึงจะสามารถพูดได้ตอบ อ่าน หรือเขียนได้ ทักษะการฟังจึงเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ทักษะอื่น ดังนั้นในการเรียนการสอนนักเรียนจึงควรได้รับการฝึกฝนทักษะการฟังอย่างเพียงพอและจริงจัง พอลสตัน และคณะ (Paulston et al. 1976 : 131 -132 ; อ้างถึงใน ละเอียด จุฑานันท์. 2544 : 159-160) ได้เสนอแนะขั้นตอนในการฝึกทักษะการฟัง สรุปได้ดังนี้

1. กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ผู้สอนต้องแจ้งให้ผู้เรียนรู้จุดมุ่งหมายเฉพาะหรืองานที่จะทำหลังจากฟังแล้ว เช่น ผู้เรียนจะต้องรู้ว่าเมื่อฟังจบแล้ว จะต้องตอบคำถาม หรือทำแผนภูมิเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง

2. ให้ผู้เรียนฟังข้อความหรือเรื่องราวที่เตรียมไว้ และควรเปิดโอกาสให้ผู้ฟังได้ฟังซ้ำ

3. ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดหรืองานที่มอบหมายให้หลังจากการฟังแล้ว

4. ผู้สอนให้คำติชมในงานของผู้เรียน เช่น เฉลยคำตอบ หรือให้ผู้เรียนได้แก้ไขคำตอบที่ผิดด้วยตนเอง

ฟินอคเชียโร และ บรูมฟิต (Finocchiaro & Brumfit. 1983 : 138 – 139 ; อ้างถึงใน ละเอียด จุฑานันท์. 2544 : 160–161) ได้เสนอแนะกิจกรรมการสอนทักษะการฟัง สรุปได้ดังนี้

1. ให้ฟังคำสั่งที่ใช้ในการเรียนการสอนของครู เช่น การถามคำถาม และกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบสนองอย่างเหมาะสม ฟังการบอกแนวทางในการปฏิบัติ แนวทางในการทำกิจกรรม เป็นต้น
2. ให้ฟังเพื่อนคนอื่นถามคำถาม สรุปเรื่อง หรือเล่าเรื่องต่างๆเป็นภาษาอังกฤษ
3. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงบทบาทสมมติ แสดงละคร หรือการสนทนาต่างๆ
4. ให้ฟังคำบรรยายของบุคคลภายนอก หรือฟังบทเรียนจากเทป ฟังเพลง หรือปาฐกถาต่างๆ

5. ให้ดูภาพยนตร์โดยเฉพาะที่จัดทำขึ้นเพื่อสอนภาษาอังกฤษและจากโปรแกรมภาษาอังกฤษ

6. ให้สัมภาษณ์ชาวต่างชาติที่อยู่ในชุมชน
7. ให้เข้าร่วมการบรรยาย การประชุมปฏิบัติการ ชมรมภาษา หรือการประชุมต่างๆที่ใช้ภาษาอังกฤษ

8. ให้เล่นเกมภาษาอังกฤษ

นอกจากกิจกรรมดังกล่าวข้างต้นแล้ว พอลสตัน (Paulston. 1976 : 135-136 ; อ้างถึงใน สุมิตรา อังวัฒน์กุล. 2535 : 165-166) ยังได้เสนอการเขียนตามคำบอกเป็นกิจกรรมในการฝึกความเข้าใจจากการฟังอีกวิธีหนึ่ง โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. ผู้เรียนฟังข้อความที่อ่านโดยผู้สอนหรือฟังข้อความจากเทปข้อความที่ฟังนี้จะเป็นข้อความที่อ่านหรือพูดในอัตราเร็วปกติ
2. ผู้สอนอ่านข้อความหรือเปิดเทปให้ฟังข้อความช้าอย่างช้า ๆ และมีการหยุด (Pause) เมื่อจบกลุ่มคำที่มีความหมาย ผู้เรียนเขียนตาม การหยุดจะนานมากกว่าหากผู้เรียนอยู่ในระดับต้น
3. ผู้สอนอ่านข้อความหรือเปิดเทปให้ฟังข้อความนั้นช้าอีกครั้งหนึ่งด้วยความเร็วปกติ เพื่อให้ผู้เรียนตรวจทานหรือแก้คำผิด

การเขียนตามคำบอก แบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ คือ

1. เขียนข้อความทั้งหมดที่ได้ฟัง อาจเป็นข้อความที่เป็นเรื่องราวหรือเป็นบทสนทนา

2. เขียนเพียงบางคำตามที่กำหนด (Spot Dictations) คือผู้เรียนเติมคำลงช่องว่าง ในข้อความที่ผู้สอนเตรียมไว้ให้ คำหรือข้อความที่ให้เติมมักจะเป็นสิ่งที่ผู้สอนต้องการเน้นหรือ ต้องการให้ผู้เรียนระลึกได้ วิธีการเขียนแบบนี้มักใช้เพื่อมุ่งฝึกโครงสร้างทางไวยากรณ์

แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่เน้นทักษะการพูด การพูดเป็นการถ่ายทอด ความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึก ให้ผู้ฟังได้รับรู้ และเข้าใจ จุดมุ่งหมายของผู้พูด ดังนั้นทักษะ การพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับบุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในการประกอบอาชีพ ธุรกิจต่าง ๆ ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทักษะการพูดจึงนับได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญและ จำเป็นมาก เพราะผู้ที่พูดได้ย่อมสามารถฟังผู้อื่นพูดได้เข้าใจ ทักษะการพูดเป็นทักษะทางภาษา ที่ซับซ้อนและเกิดจากการฝึกฝนเป็นเวลานาน ไม่ใช่เกิดจากการเข้าใจ และจดจำ จึงได้มีผู้เสนอ ขั้นตอนและกิจกรรมไว้ต่าง ๆ กัน ดังเช่น สก๊อต (Scott, 1981 : 70 ; อ้างถึงใน สมิตรา อังวัฒนกุล, 2535 : 167-168) ได้นำเสนอไว้สรุปได้ดังนี้

1. ขั้นบอกวัตถุประสงค์ ผู้สอนควรบอกผู้เรียนให้รู้ถึงสิ่งที่จะเรียน
2. ขั้นเสนอเนื้อหา การเสนอเนื้อหาควรอยู่ในรูปบริบท ผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียน สังเกตลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด ซึ่งจะต้องขึ้นกับบริบท เช่น ผู้พูดเป็นใคร มีความรับผิดชอบกับคู่สนทนาอย่างไร ผู้สนทนาพยายามจะบอกอะไร สิ่งที่จะพูด สถานที่พูด และ เนื้อหาที่พูดมีอะไรบ้าง
3. ขั้นการฝึกและการถ่ายโอน การฝึกจะกระทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหา อาจจะ ฝึกพูดพร้อมๆ กัน หรือเป็นคู่ ผู้สอนควรให้ผู้ฟังได้ยินได้ฟังสำนวนภาษาหลาย ๆ แบบและเป็น สำนวนภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริง และควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียง กับสถานการณ์จริง

ฟินอคเชียโร และ บรูมฟิต (Finocchiaro & Brumfit, 1980 : 14 ; อ้างถึงในสมิตรา อังวัฒนกุล, 2535 : 168-169) ได้เสนอกิจกรรมการสอนทักษะการพูด สรุปได้ดังนี้

1. ให้ตอบคำถาม ซึ่งครูหรือเพื่อนในชั้นเป็นผู้ถาม
2. บอกให้เพื่อนทำตามคำสั่ง
3. ให้นักเรียนถามหรือตอบคำถามของเพื่อนในชั้น เกี่ยวกับชั้นเรียนหรือ ประสบการณ์ต่าง ๆ นอกชั้นเรียน
4. ให้บอกลักษณะวัตถุ สิ่งของต่างๆจากภาพ
5. ให้เล่าประสบการณ์ต่างๆ ของนักเรียน โดยครูอาจให้คำสำคัญต่างๆ
6. ให้รายงานเรื่องราวต่างๆ ตามที่กำหนดหัวข้อให้
7. จัดสถานการณ์ต่างๆในชั้นเรียน ให้นักเรียนใช้บทสนทนาต่างๆกันไป

เช่น ร้านขายของ ร้านอาหาร ธนาคาร เป็นต้น

8. ให้เล่นเกมต่าง ๆ ทางภาษา
9. ให้ได้วาที อภิปราย แสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่างๆ
10. ให้ฝึกการสนทนาทางภาษาอังกฤษ
11. ให้อ่านหนังสือพิมพ์ไทยแล้วรายงานเป็นภาษาอังกฤษ
12. ให้แสดงบทบาทสมมติ

นอกจากนี้ ไรมส์ (Raimes. 1983 : 73-74 ; อ้างถึงใน สุมิตรา อังวัฒนกุล . 2535 : 173-174) ยังได้เสนอกิจกรรมการสัมภาษณ์ (Interview) ในการฝึกทักษะการพูด ดังนี้ การสัมภาษณ์ หมายถึง การพูดคุยซักถามเพื่อรวบรวมข้อมูลข้อความรู้และความคิดเห็นของผู้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรืออาจเป็นข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้ให้สัมภาษณ์ การสัมภาษณ์เป็นกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษที่สามารถทำได้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์สำหรับใช้ฝึกทักษะการฟังและการพูด และสามารถใช้เป็นกิจกรรมเพื่อเตรียมผู้เรียนสำหรับฝึกทักษะการเขียน ผู้สอนอาจดำเนินกิจกรรมการสัมภาษณ์ได้หลายรูปแบบ ดังนี้

1. ผู้สอนร่วมกับผู้เรียนช่วยกันคิดคำถามที่ผู้สัมภาษณ์จะถามผู้ให้สัมภาษณ์ เช่น

Where do you live ? (Address ? House or Apartment ?)

Whom do you live with ? (Family ? Friend ? Alone ?)

What do you do in your spare time?

What are you good at ? (Sports ? Cooking ? Skill ?)

Where do you usually go on vacation?

หลังจากนี้แบ่งผู้เรียนออกเป็นคู่ ๆ ให้คนหนึ่งเป็นผู้สัมภาษณ์และอีกคนหนึ่งเป็นผู้ให้สัมภาษณ์ เมื่อผู้สัมภาษณ์ถามคำถามแล้วให้จดคำตอบลงบนกระดาษ และนำคำตอบที่ได้มาเรียบเรียงเขียนเป็นความเรียง

2. ให้ผู้เรียนช่วยกันคิดคำถามเอง หลังจากนั้นแบ่งผู้เรียนออกเป็นคู่ ๆ คนหนึ่งเป็นผู้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งเป็นผู้ให้สัมภาษณ์ โดยถามคำถามที่เตรียมไว้ เพิ่มเติมคำถาม ฟังคำตอบและจดบันทึกคำตอบ หลังจากนั้นเปลี่ยนบทบาทให้ผู้ให้สัมภาษณ์เป็นผู้สัมภาษณ์ ถามคำถามและจดบันทึกคำตอบเช่นเดียวกัน เมื่อสัมภาษณ์เสร็จแล้วผู้เรียนทั้งสองเขียนรายงานเกี่ยวกับสัมภาษณ์

3. สำหรับการสัมภาษณ์ที่มีการชี้แนะ ผู้สัมภาษณ์อาจจะได้รับคำสั่งให้หาข้อมูลอย่างใดอย่างหนึ่งจากผู้ให้สัมภาษณ์ เช่น มีวิธีการเรียนอย่างไร ทำอะไรบ้างในชีวิตประจำวัน

4. ผู้สอนจัดเตรียมโครงสร้าง (Structure) ของการสัมภาษณ์โดยทำเป็นแบบฟอร์มให้ผู้สัมภาษณ์ใช้สำหรับรวบรวมข้อมูลที่ต้องการหลังจากนั้นผู้สัมภาษณ์หรือผู้เรียนคนอื่นอาจเขียนรายงานจากคำตอบที่ได้ตามแบบฟอร์ม

5. ให้ผู้เรียนจับคู่กันสัมภาษณ์ จดบันทึก และแลกเปลี่ยนบทบาทกัน หลังจากนั้นให้ผู้เรียนแต่ละคนเขียนรายงานในลักษณะของการรายงานข่าว โดยใช้ Indirect Speech เช่น “She says that she lives at....?”

6. มอบหมายให้ผู้เรียนสัมภาษณ์อาจารย์คนอื่นๆ หรือผู้เรียนในชั้นเรียนอื่นๆ หรือชาวต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษที่อยู่ในชุมชนนั้น แล้วเขียนรายงานตีพิมพ์หน้าชั้นเรียนให้ผู้เรียนอื่นๆ ทายว่าเป็นการสัมภาษณ์ใคร

มัวร์วูด (Moorwood. 1978 : 4 ; อ้างถึงใน สุมิตรรา อังวัฒนกุล. 2535 : 174-176)

ได้เสนอกิจกรรมการสนทนา (Dialogue) เป็นกิจกรรมฝึกทักษะการฟัง และการพูด โดยเริ่มจากการเลียนแบบตัวอย่างการสนทนาจนสามารถดำเนินการสนทนาได้ด้วยตนเอง การสนทนาช่วยให้ผู้เรียนสามารถฟังและใช้คำศัพท์หรือรูปแบบประโยคใหม่ ๆ ที่ใช้อย่างมีความหมายในบริบทต่าง ๆ บทสนทนาที่ให้ผู้เรียนฟังเป็นตัวอย่างนั้นจึงควรเป็นบทสนทนาที่เป็นธรรมชาติ ซึ่งได้บันทึกเทปไว้และเป็นบทสนทนาที่ผู้สอนมีจุดมุ่งหมายในการสอนคำศัพท์หรือรูปแบบประโยคอย่างใดอย่างหนึ่ง

ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม

1. ผู้สอนเตรียมความพร้อมสำหรับผู้เรียนในการฟังบทสนทนา ผู้สอนสนทนาซักถามผู้เรียน โดยใช้รูปแบบประโยคที่ต้องการฝึก หลังจากนั้นตั้งคำถามทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับบทสนทนาเพื่อให้ผู้เรียนหาคำตอบจากการฟัง

ตัวอย่างคำถาม

Where is the conversation taking place?

What is the name of the second speaker?

Has he been on a Hong Kong ferry?

Is he married ?

2. ผู้สอนให้ผู้เรียนฟังบทสนทนาตั้งแต่ต้นจนจบ (Global Listening) หลังจากนั้นตรวจคำตอบของผู้เรียน โดยไม่มีการแก้ไขคำตอบที่ผิด คำถามบางข้ออาจไม่มีคำตอบที่ชัดเจนและผู้สอนควรกระตุ้นผู้เรียนให้ใช้สำนวน I don't know หรือ I'm not sure.

3. ผู้สอนให้ผู้เรียนฟังบทสนทนาอีกครั้งหนึ่ง โดยให้ฟังเป็นตอน ๆ (Intensive Listening) เพื่อให้ผู้เรียนตรวจสอบความเข้าใจของตนเองและตระหนักในรูปแบบภาษาที่ใช้

ขณะเดียวกันผู้สอนควรย้ำให้ผู้เรียนคลายกังวล หากไม่สามารถเข้าใจทุกอย่างในบทสนทนาควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเดาจากบริบทด้วย

4. ผู้เรียนฝึกการพูดและการใช้รูปแบบประโยคจากบทสนทนาโดยผู้สอนให้ผู้เรียนฟังประโยคที่ต้องการฝึก ผู้เรียนพูดตาม หลังจากนั้นผู้เรียนพูดประโยคนั้นเองโดยเปลี่ยนคำสำคัญ เช่น

ผู้เรียน : Have you been to the Peak?

ผู้สอน : Aberdeen.

ผู้เรียน : Have you been to Aberdeen?

ผู้สอน : Kowloon.

ผู้เรียน : Have you been to Kowloon?

5. หลังจากนั้นให้ผู้เรียนจับคู่และฝึกบทสนทนา โดยเลียนแบบบทสนทนาที่ได้ฟัง แต่เปลี่ยนแปลงใจความสำคัญตามความพอใจของผู้เรียน เช่น

บทสนทนาดังตัวอย่าง

Enid : Hey, Joyce, have you heard ?

Joyce : No. What ?

Enid : You know old Flossie Haddock -

Joyce : Yes.

Enid : Well, she has just got married again !

บทสนทนาของผู้เรียน

Alfred : Hey, Ron, have you read this?

Ronald : No. what?

Alfred : You know old "Fingers"

Ronald : Yes.

Alfred : Well, he's just robbed another bank !

นอกจากนี้กิจกรรมการอภิปรายในชั้นเรียนก็เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ในการฝึกทักษะการพูด เช่น กิจกรรมซุบซิบกลุ่มย่อย (Buzz Group) เป็นเทคนิคในการอภิปรายกลุ่มซึ่งมีจุดมุ่งหมายคือ หาข้อตกลงที่เป็นที่ยอมรับของทุกคนในกลุ่มในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง โดยสมาชิกในกลุ่มซึ่งมีจำนวนไม่เกิน 6 คน จะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ปัญหาที่กำหนด หลังจากนั้น กลุ่มจะตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหาจากวิธีต่าง ๆ ที่กำหนดมาให้

การดำเนินการมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้สอนอธิบายสถานการณ์ให้ผู้เรียนเข้าใจ และกำหนดวิธีการแก้ปัญหาหลายวิธีให้ผู้เรียนเลือก
2. แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละไม่เกิน 6 คน และให้ผู้เรียนในกลุ่มอภิปรายแสดงความคิดเห็นหลังจากนั้นให้แต่ละกลุ่มตัดสินใจเลือกวิธีการแก้ปัญหาวิธีใดวิธีหนึ่ง
3. แต่ละกลุ่มเลือกผู้แทนกลุ่มและช่วยกันเตรียมผู้แทนกลุ่มสำหรับการอธิบายเหตุผลในการตัดสินใจเลือกวิธีการแก้ปัญหาดังกล่าว
4. ผู้แทนกลุ่มของแต่ละกลุ่มรายงานให้ผู้เรียนทั้งชั้นทราบถึงการตัดสินใจและเหตุผลของกลุ่มของตน
5. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละคนแสดงความคิดเห็นของตนเองอีกครั้ง เมื่อได้ทราบมติของผู้เรียนทั้งชั้นแล้ว เปิดโอกาสให้มีการแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมอีกครั้งหนึ่ง

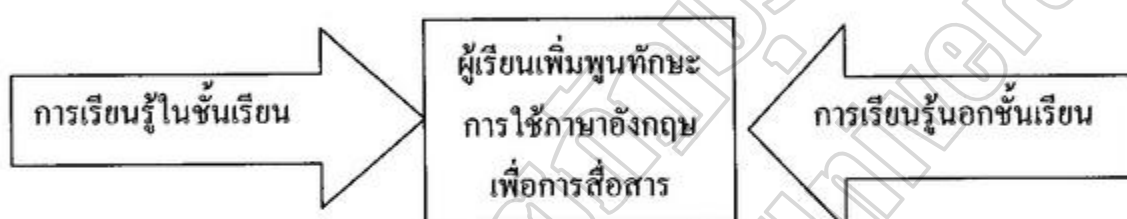
ในการค้นหามติของกลุ่มย่อยแต่ละกลุ่มนั้น ผู้เรียนแต่ละคนจะมีโอกาสฝึกใช้ภาษาเพื่อชักจูงผู้อื่นให้เห็นคล้อยตามความคิดเห็นของตน แต่ละคนจะต้องพยายามอธิบายเหตุผลของตนเองและพยายามใช้ถ้อยคำที่ทำให้ทุกคนเข้าใจ หากกลุ่มไม่สามารถเข้าใจความคิดเห็นของตนเองได้ ก็ต้องพยายามหาวิธีอื่นในการแสดงความคิดเห็น

ฮาร์มเมอร์ (Hammmer . 2546 : 130) ได้เสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับกิจกรรมการพูดดังนี้

1. ให้นักเรียนทำงานเป็นคู่ คนหนึ่งมีชิ้นส่วนที่เป็นองค์ประกอบของอะไรบางอย่าง เช่น รูปภาพ นักเรียนอีกคนมีชิ้นส่วนขององค์ประกอบชุดเดียวกัน แต่ไม่ได้รวมกันอยู่เป็นรูปเป็นร่าง แต่เขาต้องจัดใหม่ให้เหมือนของเพื่อน โดยการพูดกับคู่ทำงาน โดยไม่ดูรูป /แบบของเพื่อนเลย กิจกรรมนี้เรียกว่า “บรรยายและจัด” (Describe and Arrange)
2. ให้นักเรียนทำงานเป็นคู่ แต่ละคนมีภาพคล้าย ๆ กัน แต่ยังมีสิ่งที่แตกต่างกันอยู่หลายแห่งโดยการพูดกันทั้งคู่จะต้อง “หาสิ่งที่ไม่เหมือนกันให้พบ”
3. ให้นักเรียนทำรายการสิ่งที่คนชอบหรือทำ เช่น วังออกกำลังกาย , ร้องเพลง เป็นต้น นักเรียนจะต้องเดินไปรอบ ๆ ห้องเพื่อ “หาใครบางคน” ซึ่งทำ เคยทำ หรือชอบ สิ่งต่าง ๆ ที่ว่านี้
4. ให้นักเรียนเล่นบทบาทสมมติว่าไปร่วมงานสังคมที่เป็นทางการ / ที่เป็นการพบปะในเชิงธุรกิจ และได้พบผู้คนเป็นจำนวนมากและเขาจะต้องแนะนำตัวเอง

ในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นได้มุ่งเน้นทั้งความถูกต้องทางภาษาและความคล่องแคล่วทางภาษา กิจกรรมที่มุ่งเน้นความถูกต้อง

ทางภาษาได้แก่ภาษาที่ปรากฏในชั้นเรียนทั่ว ๆ ไปที่เน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาตามตัวอย่างรูปแบบที่ผู้สอนให้อย่างถูกต้อง ส่วนกิจกรรมมุ่งเน้นความคล่องแคล่วทางภาษานั้นผู้เรียนแสดงออกทางภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ มีความพยายามสื่อสาร โดยใช้ทักษะอื่นๆมาประกอบเช่น การใช้สีหน้าท่าทางซึ่งการแสดงออกทางภาษาเป็นไปโดยอัตโนมัติใช้ภาษาที่ผู้เรียนเลือกเอง และอยู่ในสภาพการสื่อสารจริง ผู้สอนสามารถจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนรู้ได้ทั้งในและนอกชั้นเรียนโดยผ่านกิจกรรมต่างๆตามระดับความสามารถของผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2548 : 22-23) ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 แผนผังการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนรู้ทั้งในและนอกชั้นเรียน

สำหรับกิจกรรมในชั้นเรียน ผู้สอนอาจเลือกออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวทางการจัดกิจกรรมตามความเหมาะสมกับระดับช่วงชั้น โดยอาจจำแนกตามระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนตามแนวคิดของบลูม (Activities and Corresponding Bloom's Level) (กระทรวงศึกษาธิการ. 2548 : 22-23) ดังนี้

1. ระดับความรู้ (Knowledge) ได้แก่ กิจกรรมถามและตอบ การทำแบบฝึกหัดและใบงาน การเรียนแบบโปรแกรม การใช้เกม ปริศนาคำทาย การให้การค้นคว้าข้อมูล การมอบหมายงานให้อ่านการให้หาความหมาย และคำจำกัดความ เกมฝึกความจำ ทายปัญหา
2. ระดับความเข้าใจ (Comprehension) ได้แก่ กิจกรรมการได้วาที การแสดงละคร บทบาทสมมติ กิจกรรมเพื่อนสอนเพื่อน กิจกรรมกลุ่มย่อย การทำโครงการ การให้คาดเดาทำนาย การให้ยกตัวอย่าง หรือขยายความ การถ่ายทอดความด้วยคำพูดของตนเอง กิจกรรมการพูดคุย เช่น Morning Talk เป็นต้น
3. ระดับความคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking) ได้แก่ กิจกรรมระดมความคิด แก้ปัญหา สถานการณ์สมมติ การใช้คำถามแบบปลายเปิด การใช้ Paradox การต่อเติมข้อความ เรื่องราวหรือรูปภาพ การวิเคราะห์โดยใช้หลักการของหน่วยคำ การให้ตั้งชื่อเรื่อง เปรียบเทียบ สถานการณ์ การให้จัดกลุ่มสิ่งต่างๆ การพิจารณาเกี่ยวกับสาเหตุและผลที่เกิดผลกระทบ และการนำไปใช้

2. กิจกรรม Find someone who เป็นกิจกรรมที่นักเรียนมีโอกาสใช้ภาษาในการสื่อสารมาก โดยนักเรียนเดินไปรอบ ๆ ห้องเพื่อถามคำถามกับเพื่อนตามที่ครูกำหนดไว้ในใบงานถ้าเพื่อนตอบ “No” หรือไม่ใช่คำตอบที่ต้องการรู้ ก็จะเดินไปถามเพื่อน ๆ คนอื่น ๆ ต่อไปจนกว่าจะได้คำตอบ “Yes” และเขียนชื่อเพื่อนลงไปใบงาน จะทำกิจกรรมจนหมดคำถามกิจกรรมนี้จะพบว่านักเรียนจะมีความกล้าในการที่จะสื่อสารกับเพื่อนเพื่อให้ได้คำตอบที่ต้องการซึ่งกิจกรรมสุดท้ายคือ Follow-up นักเรียนจะนำข้อมูลที่ได้นำมารายงานหน้าชั้นเพื่อเล่าเรื่องและแลกเปลี่ยนข้อมูลที่น่าสนใจกับเพื่อนในห้องเรียน (AMES International. n.d. : 7)

ตัวอย่างกิจกรรม Find someone who

Find someone who	Name
- thinks he's / she's a good cook
- reads daily newspaper.
- knows a joke in English.
- usually goes to bed late.
- has a pet.
etc.	

Follow- up Activities : Stand in a circle with your teacher. Share interesting information with a group. (ครูให้นักเรียนยืนเป็นวงกลมและนำข้อมูลที่นำมาพูดแลกเปลี่ยนกับเพื่อน ๆ)

3. กิจกรรมสำรวจ (Survey) เป็นกิจกรรมที่นักเรียนมีโอกาสฝึกทั้งโครงสร้างประโยคและคำศัพท์ในรูปของการสื่อสารก่อนทำกิจกรรม ครูสามารถใช้กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อแน่ใจว่านักเรียนสามารถเข้าใจและจำโครงสร้างประโยค และคำศัพท์ได้ โดยใช้รูปแบบ Communicative Drill (AMES International. n.d. : 16)

ตัวอย่างกิจกรรม “Survey”

Ask five people what time they did each of these things. Write five names and answer on the survey. Remember you can ask “What’s your name?” and “ How do you spell it?” You should also answer other people’s question.

Table B : Employment in Laos (1995)

Occupation	Female (%)	Male(%)
Senior government officials		93.9
Professionals	33.4	
Clerks/ secretaries		45.3
Service workers	57	
Agriculture and fisheries workers		45.9
Factory and machine operators	3.6	

Follow-up activities

1. Compare your chart with your partner's. Have you got the same information?
2. Discuss the information. Is there anything you find surprising? Report back to the class.
3. Think about your own learning : If your information is different, what do you think went wrong? What can you do about this?

5. กิจกรรมการสัมภาษณ์ (Interview) คือการจัดกิจกรรมพูดคุยซักถามเพื่อรวบรวมข้อมูลข้อความรู้และความคิดเห็นของผู้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรืออาจเป็นข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้ให้สัมภาษณ์ การสัมภาษณ์เป็นกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษที่สามารถทำได้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์สำหรับใช้ฝึกทักษะฟังและพูด และสามารถใช้เป็นกิจกรรมเพื่อเตรียมผู้เรียนสำหรับฝึกทักษะการเขียน (สุมิตรรา อังวัฒนกุล. 2535 : 151-152)

6. กิจกรรมการสนทนา (Dialogue) เป็นกิจกรรมฝึกทักษะ ฟังและพูด โดยเริ่มจากการเลียนแบบตัวอย่างการสนทนาจนสามารถดำเนินการสนทนาได้ด้วยตัวเอง การสนทนาช่วยให้ผู้เรียนสามารถฟังและใช้คำศัพท์หรือรูปแบบประโยคใหม่ๆ ที่ใช้อย่างมีความหมายในบริบทต่างๆ บทสนทนาที่ให้ผู้เรียนฟังเป็นตัวอย่างนั้นจึงควรเป็นบทสนทนาที่เป็นธรรมชาติ ซึ่งได้บันทึกเทปไว้และเป็นบทสนทนาที่ผู้สอนมีจุดมุ่งหมายในการสอนคำศัพท์หรือรูปแบบประโยคอย่างใดอย่างหนึ่ง (สุมิตรรา อังวัฒนกุล. 2535 : 155-156)

ความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ

ความหมายของการฟัง และการพูด

ริเวอร์ (River. อ้างถึงใน กุลกันยา สิมารักษ์. 2544 : 17) ให้ความหมายของการฟังพูดในแง่ของกระบวนการว่าเป็นการสื่อสาร ซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูลในรูปของเสียงไปสู่ผู้ฟัง จากนั้นผู้ฟังจะแปลสัญญาณผ่านช่องทางรับสัญญาณ เป็นตัวแปรเพื่อให้เกิดความเข้าใจ

บีมม์ (Byrne. อ้างถึงใน สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. 2532 : 20) ให้คำจำกัดความของการฟังและการพูดว่าเป็นการสื่อสารทางวาจาของคนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ซึ่งต่างมีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายของตนเอง ผู้ฟังจะต้องตีความสิ่งที่ผู้พูดพูด และสามารถโต้ตอบได้ด้วยภาษาที่ฟังเข้าใจหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าตรงกับความต้องการที่จะสื่อความหมายของผู้พูด ทักษะ ฟัง พูด ไม่สามารถแยกจากกันได้ ถึงแม้ว่าบางครั้งจะใช้ทักษะการฟัง เพียงอย่างเดียวก็ตาม ทักษะฟัง เป็นทักษะทางการรับ (Receptive Skill) และทักษะการพูดเป็นทักษะด้านการแสดงออก (Productive Skill)

สรุปได้ว่า การฟังและการพูด คือ กระบวนการสื่อสารทางวาจาและการแสดงออก อากัปกริยาระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ซึ่งต่างมีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลความคิด ความรู้สึก และความคาดหวังซึ่งกันและกัน ทั้งนี้ในการสื่อสาร จะมีการแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างผู้ฟังและผู้พูดตลอดเวลา โดยสนทนาต้องตีความในสิ่งที่ได้ยินและสามารถโต้ตอบด้วยภาษาที่ฟังแล้วเข้าใจได้

องค์ประกอบของการฟังและการพูด

อรุณี วิริยะจิตรา (2532 : 18-23) สรุปองค์ประกอบของการฟังและการพูดไว้ดังนี้

1. ผู้ส่งสาร ผู้รับสาร คือ บุคคลอย่างน้อย 2 คน ที่มีบทบาทร่วมกันอยู่ในกระบวนการสื่อสารเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของการสื่อสาร หากขาดเสียงซึ่งองค์ประกอบอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วการสื่อสารจะไม่สามารถเกิดขึ้นได้

2. สาร หมายถึง เรื่องราวอันมีความหมายและแสดงออกมาโดยอาศัยภาษาหรือสิ่งใดก็ตามซึ่งสามารถทำให้เกิดการรับรู้ร่วมกันได้แก่ ความรู้ ความคิด เหตุการณ์ สถานการณ์ ฯลฯ ซึ่งผู้พูดต้องการให้ผู้ฟังทราบ สาร มักประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วน เสมอ คือ เนื้อหาและภาษาที่ใช้ เนื้อหาที่สื่อสารกันมีขอบเขตกว้างขวางมากอาจเป็นเรื่องราวในอดีต ปัจจุบัน หรืออนาคตได้ แต่อย่างใดก็ตามเนื้อหาแบ่งเป็น 2 ประเภทที่สำคัญ คือ ข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น

3. สื่อ หมายถึง ตัวกลางที่จะช่วยถ่ายทอดสารจากผู้พูด ไปยังผู้ฟัง หากขาดสื่อผู้พูดย่อมไม่อาจถ่ายทอดสารไปสู่ผู้ฟัง ในการสื่อสารด้วยวาจา สื่อ คือ ภาษาพูด รวมทั้งกิริยาท่าทางอาการ

ต่างๆ ที่สามารถใช้สื่อความหมายได้ แต่หากว่าการสื่อสารเกิดขึ้นระหว่างบุคคลกลุ่มใหญ่อาจต้องใช้สื่ออื่นมาช่วย เช่น เอกสารหรือเครื่องขยายเสียง เป็นต้น

4. ผลที่เกิดขึ้นหรือการตอบสนอง ซึ่งหมายถึง การเปลี่ยนแปลงท่าที และพฤติกรรมของผู้รับสารอันเป็นผลโดยตรงจากที่ได้รับสารแล้วนั่นเอง การตอบสนองอาจเกิดในรูปใดก็ได้ เช่น เกิดความพอใจ ไม่พอใจ เข้าใจ ไม่เข้าใจ ขอมรับ หรือปฏิเสธ เป็นต้น ผลที่ได้รับจากการสื่อสารขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้ส่งและผู้รับสาร สื่อที่ใช้ และสถานการณ์

การพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูด

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535 : 54 – 55) กล่าวถึงการพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดโดยอิงแนวคิดวิธีสอนไว้ว่า การสอนภาษาควรเริ่มจากการฟังและการพูด อันเป็นพื้นฐานไปสู่การอ่าน และการเขียน ดังนั้นภาษาที่นำมาให้ผู้เรียนเรียนควรเป็นภาษาที่เจ้าของภาษาใช้พูดในชีวิตประจำวัน ไม่ใช่การสอนเกี่ยวกับตัวภาษา จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนภาษาตามวิธีสอนแบบการฟังและการพูด มุ่งให้ผู้เรียนสามารถสื่อสาร โดยใช้ภาษาต่างประเทศที่เรียนได้ ผู้สอนจะจัดระดับความซับซ้อนของภาษาไว้ ฉะนั้นผู้เรียนที่เรียนภาษาที่จะเรียนรู้ภาษาแบบง่าย ๆ ก่อน โดยจะนำคำศัพท์ใหม่ๆ และ โครงสร้างของประโยคในบทสนทนาให้ฝึกในรูปแบบต่างๆ ผู้เรียนจะเรียนรู้ไวยากรณ์จากตัวอย่างแต่จะไม่มีภาระหนัก วิธีสอนแบบนี้เน้นการใช้อุปกรณ์ประกอบการสอน เพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจรวดเร็ว ถูกต้อง ทำให้การเรียนการสอนน่าสนใจ

นอกจากนี้ สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2530 : 21-23) ให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดไว้คือ ต้องให้ผู้เรียนมีทักษะทางภาษาและการสื่อสาร กล่าวคือ ผู้เรียนจะต้องมีความรู้ในด้านการออกเสียง การเลือกความหมายและกฎไวยากรณ์ของภาษา โดยสามารถนำสิ่งที่เรียน ไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ ผู้สอนควรเลือกเนื้อหาที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น แต่ไม่ได้หมายถึงการจัดลำดับความยากง่ายของไวยากรณ์เป็นหลักควรเน้นบทสนทนาที่ไม่เป็นทางการก่อนบทสนทนาที่เป็นทางการ และบรรยากาศในการสอนทักษะฟัง พูดควรเป็นบรรยากาศที่ไม่เครียด ผู้เรียนมีความสบายใจและไม่กระดากอายที่จะพูด ถ้าเป็นไปได้ควรจัดห้องเรียนให้เอื้อต่อการร่วมกิจกรรม ประการสุดท้ายผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนสนใจยุทธวิธีที่จะพูดให้ผู้อื่นสนใจ คือรู้จักเริ่มต้นสนทนา การใช้เวลาคิดในระหว่างสนทนา การจบบทสนทนา และการรู้จังหวะที่จะหยุดพูดเพื่อฟังผู้อื่นพูด เป็นต้น

สรุปได้ว่าผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดได้โดยเริ่มจากการได้รับปัจจัยป้อนทางภาษาที่เข้าใจ กิจกรรมการสอนต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนและความต้องการของผู้เรียนเนื้อหาการสอนต้องเอื้อประโยชน์ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ทักษะ

ทางภาษาขั้นตอนการสอนต้องเป็นลำดับจากง่ายไปยาก จึงจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมและความมั่นใจในการนำไปฝึกใช้

การทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

องค์ประกอบการประเมินผล จะต้องสอดคล้องกับแนวการสอน ดังนั้นเมื่อเราใช้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การประเมินผลก็ต้องประเมินที่สมรรถภาพ หรือทักษะการสื่อสาร

บาร์ทซ์ (Bartz. 1979; อ้างถึงใน ละเอียด จุฑานันท์. 2544 : 181) กล่าวว่า การพูดภาษาต่างประเทศเกี่ยวข้องกับความสามารถในการออกเสียงถูกต้อง และการพูดเกี่ยวข้องกับหลายทักษะ รวมทั้งความสามารถของผู้เรียนในการสังเคราะห์ (Synthesis) องค์ประกอบของภาษาแต่ละส่วนในการทดสอบเพื่อวัดความสามารถในการสื่อสาร ผู้เรียนควรมีความรู้ราวกับว่าผู้เรียนกำลังอยู่ในสถานการณ์จริง (Real Situation) ดังนั้น แบบทดสอบที่จะวัดความสามารถ จึงควรกำหนดเป็นสถานการณ์การสื่อสาร (Communicative Situation) เพื่อให้เกิดการสื่อสารจริงๆ นอกจากนั้นแล้วควรคำนึงถึงความตรงตามเนื้อหา ซึ่งเกี่ยวข้องกับการวัดในเนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียนรู้แล้ว วิธีการทดสอบ และวิธีการให้คะแนนด้วย

วาเล็ทท์ (Valette. 1977 ; อ้างถึงใน ละเอียด จุฑานันท์. 2544 : 181 –184) ได้แนะนำวิธีการทดสอบทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจและทักษะการพูดในชั้นสื่อสาร สรุปได้ดังนี้

1. การทดสอบทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ

1.1 การทดสอบการจับใจความสำคัญของการพูด (Skimming) เช่น ฟังข่าวแล้วให้ผู้เรียนเขียนชื่อบุคคล หรือสถานที่ที่ได้ยินข่าว ฟังผู้สอนเล่าเรื่องหรือนิทานที่คุ้นเคย ให้ผู้เรียนตั้งชื่อเรื่อง ฟังเทปที่บันทึกจากรายการวิทยุ โทรทัศน์ ผู้เรียนบอกว่าเป็นรายการประเภทใด (เช่น ข่าวทั่วไป ข่าวกีฬา เรื่องตลก พยากรณ์อากาศ เป็นต้น)

1.2 การทดสอบความเข้าใจข้อความ (Oral Comprehension) แบบทดสอบความเข้าใจที่เป็นมาตรฐาน มักจะมีการทดสอบความเข้าใจข้อความอยู่ด้วย ข้อความที่บันทึกลงในเทปมักจะเป็นบทสนทนาที่แต่งขึ้น แล้วชาวต่างประเทศที่เป็นเจ้าของภาษาเป็นผู้อ่าน หรือเป็นการพูดคนเดียวก็ได้ คำถามเพื่อทดสอบความเข้าใจมักจะเป็นแบบเลือกตอบ คำถามควรเข้าใจได้ง่าย โดยการเขียนลงในกระดาษให้ผู้เรียนเห็นและบันทึกลงในเทป ด้วยการเปิดเทปให้ผู้เรียนฟังอาจเป็น 1 หรือ 2 ครั้ง ก็ได้ ถ้าเป็น 2 ครั้ง อาจให้ผู้เรียนฟังทั้งหมด ในรอบแรกและในรอบที่สองให้ฟังทีละตอน แล้วให้ตอบคำถามหลังจากฟังแต่ละตอนจบ

1.3 การทดสอบการรับข้อมูล เช่น แจกแผนที่ของสถานที่ (ถนน เมือง หรือสถานีรถไฟ) พร้อมบอกจุดเริ่มต้นในแผนที่ ให้ผู้เรียนบอกวิธีไปให้ถึงจุดหมายปลายทาง ฟังข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องต่างๆแล้วกรอกข้อมูล เป็นต้น

1.4 การทดสอบการถ่ายทอดคำพูดหรือเรื่องราว (Transfer the Oral Messages) แบบทดสอบ ชนิดนี้ใช้วัดในระดับที่ค่อนข้างสูง เป็นการทดสอบความสามารถ 2 ทักษะ ที่ปรากฏในชีวิตจริง ทักษะการรับสารและถ่ายทอดออกเป็นทักษะการส่งสาร เช่น สมมติให้ผู้เรียนได้รับโทรศัพท์ฝากข้อความแล้วให้ผู้เรียนจดบันทึก (Take Note) ไว้

1.5 การเขียนตามคำบอก (Dictation) เป็นการทดสอบว่าผู้เรียนเข้าใจภาษาพูดเพียงใด และต้องใช้กับผู้เรียนที่เขียนเป็นแล้ว

2. การทดสอบทักษะการพูด

วิธีการอาจนำไปใช้ในการทดสอบแบ่งเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

2.1 การพูดที่มีการควบคุม (Directed Oral Expression) เช่น การให้ตัวนะที่สามารถมองเห็นได้ ผู้เรียนพูดประโยคโดยมีรูปภาพเป็นสื่อ การให้ตัวนะเป็นคำพูด คำแนะนำ สำหรับการทดสอบอาจใช้ภาษาแม่หรือภาษาที่เรียน หรือในบางครั้งอาจเขียนก็ได้

2.2 การพูดโดยอิสระในสถานการณ์การสื่อสารอย่างแท้จริง เช่น ให้บรรยายเหตุการณ์เป็นภาพพูดตามหัวข้อที่กำหนด บรรยายวัตถุอย่างหนึ่งโดยใช้ภาษาที่เรียน การสนทนาและสัมภาษณ์ นอกจากนี้แล้ว ออลเลอร์ (Oller, 1979 ; อ้างถึงใน ละเอียด จุฑานันท์. 2544 : 184-185) ได้เสนอวิธีการทดสอบทักษะการพูดเพิ่มเติม ดังนี้

2.2.1 การอ่านออกเสียง (Reading Aloud) ให้ผู้เรียนอ่านข้อความตามที่กำหนดแล้วบันทึกเทปไว้เพื่อนำมาให้คะแนนภายหลัง การให้คะแนนอาจให้เป็นมาตราส่วนประเมินค่าตามความถูกต้องและจำนวนเวลาที่ใช้ในการอ่าน

2.2.2 การสอบพูดปากเปล่าด้วยวิธีการทดสอบแบบโคลซ (Cloze) การเลือกข้อความสำหรับสอบใช้วิธีเดียวกับการเลือกข้อความสำหรับเขียนตามคำบอก โดยอาจบันทึกเทปจากรายการวิทยุ โทรทัศน์หรือข้อความอื่นๆ ที่อยู่ในรูปแบบของการพูด แต่ไม่ควรยากเกินไป ให้ผู้เรียนฟังข้อความ 2 ครั้ง ครั้งแรกฟังข้อความทั้งหมด หลังจากนั้นให้ฟังข้อความที่มีบางตอนเว้นว่างไว้ให้เติม ผู้เรียนจะต้องพูดหรือเขียนข้อความเติมช่องว่างให้เหมือนกับที่ได้ยินมาแล้วในรอบแรก

2.2.3 การเล่าเรื่อง (Narrative Task) เช่น ผู้สอนเล่าเรื่องให้ผู้เรียนฟัง แล้วให้ผู้เรียนเล่าต่อให้เพื่อนฟังแล้วบันทึกเทปไว้สำหรับให้คะแนนภายหลัง การให้คะแนนอาจให้ตามประสิทธิภาพของการสื่อสารทั้งหมด หรือให้ตามรายละเอียดหลัก ๆ

เกณฑ์ในการวัดความสามารถในการฟังและการพูด

ในการกำหนดเกณฑ์ หรือระดับความสามารถทางการฟัง-พูดให้มีประสิทธิภาพ ต้องอาศัยการวัดประเมินผลที่ถูกต้องแม่นยำ ดังนั้นควรมีการสร้างแบบวัดความสามารถทางการฟังและการพูดที่เหมาะสม

แครร์โรล (Carrol, 1980 : 110) ได้ให้ข้อเสนอแนะในการสร้างแบบทดสอบว่า การวัดความสามารถในการใช้ภาษาควรมีจุดมุ่งหมาย 4 ประการ ได้แก่

1. เพื่อวัดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา
2. เพื่อวัดระบบการเรียนรู้ภาษา
3. เพื่อวัดทักษะปฏิสัมพันธ์
4. เพื่อให้ให้นักเรียนรู้จักประเมินความสามารถในการใช้ภาษาของตนเอง

อรุณี วิริยะจิตรา (2532 : 112-113) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลความสามารถในการฟังและการพูด ควรอยู่ในรูปแบบของการสื่อสารจริง ซึ่งเป็นการสื่อสารในรูปแบบของทักษะสัมพันธ์คือในการพูดจำเป็นต้องมีทักษะการฟังเข้ามาร่วมด้วย ดังนั้น การทดสอบจึงไม่ควรแยกทดสอบแต่ละทักษะ โคลด ๆ สอดคล้องกับ สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 135) ที่กล่าวว่าในการวัดประเมินผล ผู้สอนต้องคำนึงถึงความสามารถทางการสื่อสารของผู้เรียน คือสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกไวยากรณ์ ตลอดจนมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ มีความถูกต้องทางสังคมภาษาศาสตร์ (Sociolinguistics) คือพูดในสิ่งที่ถูกต้องในสถานการณ์ที่ถูกต้องและตรงกับจุดประสงค์ที่ตนจะสื่อความหมาย

ในการประเมินความสามารถในการฟังและการพูด นอกจากที่ครูผู้สอนจะต้องตัดสินใจในการเลือกรูปแบบและวิธีการของแบบทดสอบแล้ว กระบวนการอีกประการหนึ่งที่จะขาดไม่ได้คือเกณฑ์กำหนดความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร ตลอดจนระบบการให้ระดับความสามารถและการให้คะแนน คลีค (Clark, อ้างถึงใน พัทธวิภา วงศ์ใจหาญ, 2545 : 34-35) ได้ให้เกณฑ์ในการประเมินความสามารถในการพูดประกอบด้วยองค์ประกอบทั้ง 4 ระดับ ดังนี้

1. การอ่านออกเสียง (Pronunciation)
 - 1.1 ออกเสียงไม่เป็นที่เข้าใจหรือไม่พูด
 - 1.2 ออกเสียงผิดมาก ทำให้ยากแก่การเข้าใจ
 - 1.3 ออกเสียงผิดบางครั้ง แต่ส่วนใหญ่เป็นที่เข้าใจได้
 - 1.4 ออกเสียงถูกต้องเหมาะสมเป็นที่เข้าใจโดยตลอด
2. คำศัพท์ (Vocabulary)
 - 2.1 ใช้คำศัพท์ที่ไม่ถูกต้อง จนไม่เป็นที่เข้าใจหรือไม่พูด

- 2.2 ใช้คำศัพท์ผิดมาก ทำให้ยากแก่การเข้าใจ
- 2.3 ใช้คำศัพท์ผิดเป็นบางครั้ง แต่โดยทั่วไปใช้ได้ถูกต้องจนเป็นที่เข้าใจ
- 2.4 ใช้คำศัพท์ถูกต้องเหมาะสมเป็นที่เข้าใจโดยตลอด
3. โครงสร้าง (Structure)
- 3.1 ใช้โครงสร้างของประโยคผิดเกือบทั้งหมดทำให้ไม่เป็นที่เข้าใจ
- 3.2 ใช้โครงสร้างโดยทั่วไปผิด แต่มีบางส่วนวลีถูกต้อง
- 3.3 ใช้โครงสร้างโดยทั่วไปถูก มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย
- 3.4 ใช้โครงสร้างประโยคได้ถูกต้องเหมาะสม
4. ความคล่องแคล่ว (Fluency)
- 4.1 หยุดพูดนาน ๆ ถ้อยคำที่พูดไม่ได้ใจความหรือไม่พูด
- 4.2 หยุดพูดบ่อย ๆ ตะกุกตะกักแต่สามารถพูดซ้ำและพูดต่อเนื่องไปได้
- 4.3 พูดต่อเนื่องเป็นธรรมชาติ แต่มีการหยุดชะงักบ้างเป็นบางครั้ง หรือหยุดเว้นช่วงจังหวะการพูดในตำแหน่ง หรือจังหวะที่ไม่เหมาะสม
- 4.4 พูดได้อย่างต่อเนื่องเป็นธรรมชาติ มีการหยุดเว้นช่วงการพูดได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมเหมือนเจ้าของภาษา
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 63-75) การวัดประเมินผลความสามารถในการฟังและการพูดจากหนังสือการสอนทักษะทางภาษา และวัฒนธรรมและแนวทางการสร้างแบบทดสอบทักษะการพูดของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2539 : 69-73) โดยปรับเกณฑ์การประเมินและได้กำหนดเป็นรายชื่อ และระดับการประเมิน ดังนี้
1. ความคล่องแคล่ว ความราบรื่น และต่อเนื่องในการพูด
- 1.1 พูดได้คล่องแคล่วราบรื่น มีความเร็วสม่ำเสมอต่อเนื่องในการพูด
คะแนน 5 คะแนน
- 1.2 มีความลังเลเป็นบางครั้ง ตะกุก ตะกักบ้าง มีระดับคะแนน
- 4 คะแนน
- 1.3 ลังเลบ่อย บางประโยคไม่สมบูรณ์ มีระดับคะแนน 3 คะแนน
- 1.4 พูดช้ามากไม่สม่ำเสมอ ยกเว้นประโยคสั้น ๆ ที่ใช้บ่อย ๆ
มีระดับคะแนน 2 คะแนน
- 1.5 พูดตะกุก ตะกัก ไม่ปะติดปะต่อ จนฟังไม่เข้าใจ มีระดับ
คะแนน 1 คะแนน

2. ความเหมาะสมถูกต้องของเนื้อหา และการใช้คำศัพท์

2.1 พุดได้ถูกต้อง ตรงตามเนื้อหาและการใช้คำศัพท์ มีระดับคะแนน

5 คะแนน

2.2 พุดได้ถูกต้อง ตรงตามเนื้อหาบางส่วน มีระดับคะแนน 4 คะแนน

2.3 พุดได้บ้างเป็นบางวลี หรือกลุ่มคำ มีระดับคะแนน 3 คะแนน

2.4 พุดเนื้อหาได้เป็นคำเดี่ยว มีระดับคะแนน 2 คะแนน

2.5 พุดเนื้อหาได้เป็นบางคำแต่ไม่ถูกต้อง มีระดับคะแนน 1 คะแนน

3. การใช้ภาษาความถูกต้องของการพุดและ โครงสร้างตามสถานการณ์

3.1 เมื่อฟังเนื้อหาแล้ว พุดได้ถูกต้องตรงตาม โครงสร้างประโยค มี

ระดับคะแนน 5 คะแนน

3.2 เมื่อฟังเนื้อหาแล้ว พุดได้บางกลุ่มคำ และถูกต้องตาม โครงสร้าง

บางประโยค มีระดับคะแนน 4 คะแนน

3.3 เมื่อฟังเนื้อหาแล้ว พุดได้ถูกต้องบางคำและบางประโยคมีระดับ

คะแนน 3 คะแนน

3.4 เมื่อฟังเนื้อหาแล้ว พุดได้ถูกต้องบางคำ แต่ไม่ถูกต้องตาม

โครงสร้างทางภาษา มีระดับคะแนน 2 คะแนน

3.5 เมื่อฟังเนื้อหาแล้ว พุดไม่ได้ทั้งคำ และ โครงสร้างประโยคมี

ระดับคะแนน 1 คะแนน

4. การเน้นหนักคำในประโยค ออกเสียงพยัญชนะในตำแหน่งต่าง ๆ

ถูกต้องตามหลักการออกเสียง

4.1 ออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจน มีการเน้นหนักคำ และประโยค มี

ระดับคะแนน 5 คะแนน

4.2 ออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจน แต่เน้นหนักคำและประโยคบางส่วน

มีระดับคะแนน 4 คะแนน

4.3 ออกเสียงได้ถูกต้อง แต่ไม่มีการเน้นหนักคำและประโยค

มีระดับคะแนน 3 คะแนน

4.4 ออกเสียงผิดบ่อยครั้ง มีระดับคะแนน 2 คะแนน

4.5 ออกเสียงผิดบ่อยๆ จนผู้ฟังไม่เข้าใจ มีระดับคะแนน 1 คะแนน

สรุปได้ว่า การวัดประเมินผลความสามารถในการฟังและการพุดภาษาอังกฤษ สามารถทำได้หลายวิธี ครูสามารถเลือกและปรับใช้ให้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน

ของครู สำหรับกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวัด การแสดงบทบาทของผู้เรียน การสื่อสาร การมีปฏิสัมพันธ์กัน และทักษะการใช้ภาษาได้อย่าง ถูกต้องตามสถานการณ์ ผู้วิจัยจึงได้เลือกแบบประเมินผลของสุภัทรา อักษรานุเคราะห์ และอัจฉรา วงศ์โสธร โดยปรับเกณฑ์การประเมินและได้กำหนดเป็นรายชื่อ และระดับการประเมินกำหนด เป็นคะแนนเฉลี่ย (ภาคผนวก ข)

ความคิดเห็น

ความคิดเห็นนับได้ว่ามีความสำคัญในการวัดเจตคติ ทักษะคติ ของบุคคลต่อสิ่งต่าง ๆ ได้พบ ได้สัมผัส ได้เรียนรู้ ซึ่งได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของความคิดเห็น ดังนี้

ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2534 : 107) กล่าวว่า ความคิดเห็น เป็นความชอบ ความ ไม่ชอบ ความรู้สึกพึงใจของเราต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แบ่งได้เป็น 3 ลักษณะคือ ความรู้สึกในทางบวก เป็นการแสดงออกของลักษณะความพึงพอใจ เห็นด้วย ชอบ สนับสนุน ความรู้สึกในทางลบ เป็นการแสดงออกของลักษณะความไม่พอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ชอบ ไม่สนับสนุน และความรู้สึก แบบเป็นกลาง คือไม่มีความรู้สึกใด

บุญเรียง ขจรศิลป์ (2539 : 78) ได้ให้ความหมายว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออก ทางวาจาของเจตคติ การที่บุคคลกล่าวว่า เขามีความเชื่อหรือความรู้สึกอย่างไรนั้นเป็นการแสดง ความคิดเห็นเป็นตัวบ่งชี้ถึงเจตคติของแต่ละบุคคล

กู๊ด (Good. 1973 : 141 ; อ้างถึงในพรนิภา ชันนาดี และคนอื่นๆ. 2546 : 141-142) ให้ คำจำกัดความของความคิดเห็นว่า หมายถึง ความเชื่อ ความคิด หรือการลงความเห็นเกี่ยวกับสิ่งใด สิ่งหนึ่งซึ่งไม่อาจจะบอกได้ว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องหรือไม่

พรนิภา ชันนาดี และคนอื่นๆ (2546 : 141-142) สรุปว่า ความคิดเห็นหมายถึง การแสดงออกถึงความเชื่อ ทักษะ การวินิจฉัย การพิจารณาหรือการประเมินผลอย่างมีรูปแบบ โดยได้รับอิทธิพลมาจากทัศนคติและข้อเท็จจริง ความรู้ที่มีอยู่ของผู้แสดงความคิดเห็นต่อเรื่องใด เรื่องหนึ่ง ขึ้นอยู่กับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ การแสดงความคิดเห็นอาจจะแสดงออก โดยการพูดหรือการเขียนก็ได้

สรุปได้ว่า ความคิดเห็น เป็นการแสดงออกทางด้านความคิด เป็นสภาพความรู้สึก ที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในเวลาใดเวลาหนึ่ง เป็นความสนใจซึ่งอาจเป็นผลมาจาก ความรู้ การรับรู้ ประสบการณ์ที่บุคคลนั้นได้รับมา โดยบุคคลนั้นอาจแสดงออกมาทางใดทางหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นการพูด ลักษณะท่าทาง หรือไม่แสดงออกเลยก็ได้ หรืออาจแสดงการกระทำในสิ่งที่ เขาชอบ และการกระทำในสิ่งที่เขาไม่ชอบ อยากรู้อยากเห็น และบางครั้งก็แสดงด้วยการขวนขวาย

เข้าร่วมและยอมรับคุณค่าในสิ่งนั้นๆ รวมไปถึงการกระทำกิจกรรมนั้นๆ ด้วยความสนุกสนาน เพลิดเพลินอีกด้วย ซึ่งในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเอาแบบสอบถามความคิดเห็น โดยได้ปรับมาจากแบบวัดแรงจูงใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของสำออง เรืองไทย (2549 : 133-135) เป็นแบบมาตราส่วนการประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 20 ข้อ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าพบว่า มีนักการศึกษาและนักวิจัยหลายท่านได้ทำการค้นคว้าและจัดทำวิจัยไว้ซึ่งมีเนื้อหาที่สอดคล้องสรุปได้ดังนี้

วัชรพงษ์ ทองงาม (2541: บทคัดย่อ) ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการละครแบบมีบทพูด เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นกลาง มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากิจกรรมการละครแบบมีบทพูดเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษและเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นกลางวิทยาลัยเชียงใหม่ที่มีต่อกิจกรรมการละครแบบมีบทพูด ผลการศึกษาพบว่า กิจกรรมการละครแบบมีบทพูดเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง พูด ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นกลาง ได้รับการพัฒนาให้เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียนมากและทำให้นักเรียนมีความคิดเห็นในเชิงบวกและเห็นด้วยต่อกิจกรรมการละครแบบมีบทพูด

กุลกันยา สิมารักษ์ณ์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่องการใช้กิจกรรมที่เน้นวัฒนธรรมทางสังคมเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถทางการฟังและการพูดภาษาอังกฤษและมีความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาอังกฤษสูงขึ้นหลังจากได้รับการสอน โดยกิจกรรมที่เน้นวัฒนธรรมทางสังคมซึ่งได้ปรับปรุงมาจากกิจกรรมการประเมินระดับข้อความของ จิน สต็อก ลี (Jin Stock Lee) และ บาวเวอลี่ แม็คเชสเนย์ (Beverly McClesney) เพื่อความเหมาะสมกับบริบทการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย

กัลยา นูรณ์ศิริจรรยา (2545 : บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่องการใช้แนวคิดที่เน้นความเข้าใจ เพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และเจตคติเชิงบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาเพิ่มขึ้นและเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นในเชิงบวกหลังจากได้รับการสอนโดยใช้แนวคิดที่เป็นความเข้าใจ

ปัญญา รินจ้าว (2545: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการใช้กิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีวิธีทัศน์ประกอบเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยมีกลุ่มเป้าหมายจำนวน 28 คน โรงเรียนทุ่งกว่าวิทยาคม อำเภอเมืองปาน จังหวัดลำปาง ผลการวิจัยพบว่านักเรียนทุกคนหลังได้รับการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีวิธีทัศน์ประกอบมีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์การพูดภาษาอังกฤษที่กำหนดไว้คือร้อยละ 60 และมีแรงจูงใจสูงขึ้นหลังการทดลอง

กรรณิการ์ กาญจนดา (2546: บทคัดย่อ) ได้วิจัยการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 60 หลังการเรียนโดยกิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและมีแรงจูงใจเพิ่มขึ้น

พรสวรรค์ สายสุใจ (2546: บทคัดย่อ) ได้วิจัยการใช้กิจกรรมที่เน้นกลวิธีทางการสื่อสารเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการพูดและเจตคติของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เช่น กลวิธีการบรรยาย กลวิธีการยกตัวอย่าง กลวิธีการใช้คำใกล้เคียง กลวิธีการสร้างคำใหม่ กลวิธีการถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ กลวิธีการใช้คำเสริม และกลวิธีปรับเปลี่ยนหัวข้อ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการพูดของผู้เรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และผู้เรียนมีเจตคติต่อกิจกรรมที่เน้นกลวิธีทางการสื่อสารในระดับเหมาะสมมาก

พัชรดา วงศ์ใจหาญ (2546 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยการใช้กลวิธีในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษและกลวิธีในการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี กลุ่มเป้าหมายคือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ 2 (AE 102) จำนวน 15 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่ได้เรียนโดยใช้กลวิธีทางการสื่อสารมีความสามารถในการ ฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นและมีการใช้กลวิธีในการสื่อสารมากขึ้น

วรรณภา สุขสังข์ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จิรกรณีย์ มั่นเศรษฐวิทย์ (2547 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยและพัฒนานวัตกรรมด้านสื่อและอุปกรณ์การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับเด็กปฐมวัย ในจังหวัด

ชายแดนภาคใต้ (ยะลา ปัตตานีและนราธิวาส) โดยกลุ่มตัวอย่าง คือเด็กปฐมวัย จำนวน 60 คน แบ่งเป็น 4 กลุ่มทดลอง ผลของการวิจัยได้แสดงให้เห็นว่า กลุ่มทดลองทั้ง 4 กลุ่ม สามารถพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนั้นการนำผลการวิจัยไปใช้จึงสามารถทำได้โดยง่าย ทั้งนี้เพราะกระบวนการวิจัยและผลผลิตของการวิจัย สามารถนำไปสู่การสร้างเครือข่ายผู้ใช้ผลงานวิจัยไว้อย่างเป็นรูปธรรม

สำออง เรื่องไทย (2549 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยการใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษและความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนบ้านโคกสูง จำนวน 30 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง ผลการวิจัยสรุปได้คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระดับความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนผ่านเกณฑ์อยู่ในระดับมาก และนักเรียนมีระดับความคิดเห็นหลังจากเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย

จากการศึกษางานวิจัยภายในประเทศดังกล่าวข้างต้นที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง การใช้กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารส่งเสริมความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ พบข้อสรุปที่ชี้ชัดได้ว่า ในการส่งเสริมความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนนั้นควรใช้กิจกรรมที่เน้นการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริง ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการ ฟัง พูดและมีความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

2. งานวิจัยต่างประเทศ

สำหรับในส่วนของงานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องนั้น ได้มีนักการศึกษาและนักวิจัยหลายท่านที่ทำการวิจัยไว้ เช่น

เบิร์ควิสเทลล์ (Birdwhistell, 1970 : 99) ได้วิจัยเรื่องภาษาท่าทางในการสื่อสารทางร่างกาย ของชาวอเมริกันที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างกัน ในระยะเวลาวันละ 10-11 นาที พบว่ามากกว่า ร้อยละ 65 ของภาษาที่คู่สนทนาใช้ในการติดต่อสื่อสารหรือสื่อความหมายระหว่างกันเป็นภาษาที่สื่อสารกันโดยการไม่ใช้คำพูด

สตอร์ตี (Storti, 1990 : 31) ได้ทดลองใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการสอนไวยากรณ์แบบสื่อสาร โดยครูจัดสถานการณ์จำลองแบบควบคุมให้นักเรียนได้ฝึกใช้ไวยากรณ์แบบสื่อสาร นักเรียนเล่นบทบาทสมมติที่มีกิจกรรมสนทนา แต่เป็นแบบควบคุมไวยากรณ์ที่ต้องการเน้นรูปแบบ นักเรียนจะได้ฝึกใช้ไวยากรณ์ในการสนทนาสื่อสารและมีกิจกรรมในการฝึกพูดสนทนาบ่อยๆ จนเกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ทดลองสอนกับนักเรียนอายุตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป ที่เซทรัล มันดิล เดอ อินเกลส ลา พลาโต (Centro Mundial de Ingles La Plato) ประเทศอาร์เจนตินา ปรากฏว่านักเรียนเรียนไวยากรณ์แบบสื่อสารได้ผลดี สามารถพูดสนทนาได้คล่องแคล่ว สนุกกับการเรียนไวยากรณ์โดยไม่เบื่อหน่าย

มาร์กิตะ (Markita, 1995 : Abstract) ได้ศึกษาประสิทธิภาพผลของกิจกรรม การแสดงละครและกิจกรรมบทบาทสมมติในห้องเรียนภาษาญี่ปุ่น วัตถุประสงค์ของการวิจัย คือเพื่ออธิบายถึงประสิทธิผลของกิจกรรมแสดงละครและกิจกรรมบทบาทสมมติที่เอื้อประโยชน์ต่อความเข้าใจในการเรียนภาษาในระดับมหาวิทยาลัยในประเทศญี่ปุ่น โดยมีจุดมุ่งหมายของการเรียนภาษา คือเพื่อเรียนรู้การสื่อสาร โดยให้โอกาสแก่นักศึกษาได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริง กิจกรรมการแสดงละครและกิจกรรมบทบาทสมมติเป็นเทคนิคการเรียนที่มีค่ามาก ช่วยกระตุ้นนักเรียนในกระบวนการเรียนรู้ในการเรียนภาษาที่สองนักเรียนควรมีโอกาสนำประสบการณ์การเรียนไปใช้สื่อสารได้อย่างแท้จริง ทั้งนี้ครูสามารถจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อให้นักเรียนได้บรรลุวัตถุประสงค์ในการสื่อสารได้ นอกจากนี้กิจกรรมบทบาทสมมติยังช่วยครูให้สร้างสรรค์วิธีการเรียนด้วยบรรยากาศที่สนุกสนาน ซึ่งจะสามารถกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดแรงจูงใจที่จะเรียนรู้ภาษาเป้าหมาย กิจกรรมที่หลากหลายในการเรียน โดยการแสดงละคร หรือกิจกรรมบทบาทสมมตินั้น ส่งเสริมให้ครูได้ให้โอกาสแก่นักเรียนในการใช้ภาษาเป้าหมายในสถานการณ์ที่หลากหลายและในบริบทของการใช้ภาษาอย่างมีความหมาย กิจกรรมการเรียนกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียน นอกจากนี้กิจกรรมยังก่อให้เกิดความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม นักเรียนสามารถเรียนรู้ซึ่งกันและกันจากกระบวนการทำงานกลุ่ม ในการทดลองได้ให้นักเรียนสนทนา

แบบท่องจำจากบทสนทนาที่นักเรียนได้เตรียมไว้ การท่องจำช่วยเพิ่มความมั่นใจแก่ผู้เรียน นักเรียนส่วนใหญ่สามารถจำบทสนทนาได้และนำเสนอการแสดงได้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ 4-5 คน แต่ละกลุ่มจะต้องเขียนบทสนทนาและจัดฉากการแสดงเอง ทั้งนี้ บทละครจะต้องอยู่ในสถานการณ์ที่ครูกำหนดให้ ในการแสดงกิจกรรมมีการบันทึกวิดีโอไว้เพื่อที่ครูจะได้ตรวจแก้ไขและให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนและเป็นแนวทางในการพัฒนา ผลการวิจัยสรุปว่ากิจกรรมบทบาทสมมติเป็นเทคนิคการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียน นักเรียนสามารถนำประสบการณ์การเรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์การสื่อสารได้อย่างแท้จริงและมีความหมาย ประการสำคัญการแสดงละครก่อให้เกิดรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย ซึ่งครูสามารถจัดเตรียมประสบการณ์การเรียนรู้เหล่านี้ให้แก่ผู้เรียนได้ แต่ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับความต้องการความสนใจ และระดับความสามารถของผู้เรียนด้วย นอกจากนี้กิจกรรมบทบาทสมมติยังช่วยให้ครูได้สร้างสรรค์ บรรยากาศของห้องเรียนให้สนุกสนาน ซึ่งช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ

อัล ซาดัส และอะฟีฟี (Al-Saadat & Afifi, 1997 : 43) ศึกษาการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติกับนักเรียนชาวซาอุดีอาระเบียที่กลัวการสื่อสารกับบิดา เนื่องจากในประเทศซาอุดีอาระเบียบิดาจะเป็นผู้มีอำนาจสูงสุดในบ้าน ภรรยาและลูกต้องปฏิบัติตามคำสั่งของบิดาและผู้ที่มียุมากกว่าจะมีอำนาจเหนือกว่าผู้ที่มีอายุน้อยกว่า ซึ่งนักเรียนจะถูกจำกัดการแสดงความคิดเห็น ทำให้นักเรียนไม่กล้าแสดงความคิดเห็น เก็บกด ทำให้การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนไม่เป็นผลที่น่าพอใจ และทักษะการสื่อสารของนักเรียนยังไม่ได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้น อัล ซาดัส พยายามใช้กิจกรรมบทบาทสมมติกับนักเรียนกลุ่มดังกล่าว โดยเน้นให้ครูผู้สอนช่วยนักเรียนให้มีส่วนร่วมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการพูดเพื่อสื่อสาร ผลจากการศึกษาพบว่ากิจกรรมบทบาทสมมติช่วยให้นักเรียนเกิดความต้องการในการสื่อสาร กระตุ้นความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในเหตุการณ์ที่ไม่มีการเตรียมตัวล่วงหน้า และกิจกรรมบทบาทสมมติช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจในตนเองในการเรียนวิชาอื่นๆ เพิ่มขึ้น เนื่องจากนักเรียนรู้ว่าตัวนักเรียนเองเข้าใจและได้รับการเข้าใจจากบุคคลอื่น นอกจากนี้กิจกรรมบทบาทสมมติช่วยสร้างความมั่นใจให้กับนักเรียนในสถานการณ์จริงในอนาคต เมื่อต้องใช้ภาษาอังกฤษ เนื่องจากนักเรียนคุ้นเคยกับการคิดแก้ปัญหาด้วยตนเองด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติมาแล้ว

ซิกลิเออร์ และออกคี (Siglier & Ockey : 1998) ศึกษาการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการสอนที่เห็นความสำคัญของการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ผลการศึกษาพบว่า การเรียนโดยใช้เทคนิคกิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่มีความยืดหยุ่น ผู้เรียนสามารถคิดแนวทางในการสื่อสารที่เหมาะสมกับความสนใจของตน และช่วยครูในการ

ควบคุมและกำหนดทิศทางการเรียนได้ นอกจากนี้ครูยังสามารถตรวจสอบพัฒนาการของนักเรียน และได้รับข้อมูลย้อนกลับด้วยและในกิจกรรมการเรียนนั้น ผู้เรียนได้สร้างสถานการณ์การสื่อสารที่มีความหมาย มีโอกาสใช้ความรู้ความสามารถในสถานการณ์แท้จริง สามารถสร้างองค์ความรู้ คำศัพท์ ได้เรียนรู้และยังสามารถเอาชนะอุปสรรคที่ขัดขวางการเรียนรู้ภาษาและตอบสนองความต้องการที่แท้จริง ดังนั้นนักเรียนส่วนใหญ่จึงมีความกระตือรือร้นในการเรียน สนใจการเรียน ภาษาอังกฤษในบริบทที่พวกเขามีประสบการณ์ เปลี่ยนมุมมองแนวคิดจากประสบการณ์ที่เรียนและสามารถประสบความสำเร็จในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร

ริชาร์ด (Richards, 2000 : Abstract) ใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนวิชาท่องเที่ยวของนักศึกษาปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเจมส์คุก (James Cook) ประเทศออสเตรเลีย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษามีทักษะการคิดริเริ่มในด้านการเขียน การสื่อสารและการแสดงความคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผล การคิดวิเคราะห์ การทำงานวิจัย และการทำงานกลุ่ม กิจกรรมบทบาทสมมติเอื้อประโยชน์ในการเรียน การฝึกทักษะ มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้จัดการแก้ปัญหาและก่อให้เกิดความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอน จากแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเรียนและทัศนคติของนักศึกษาต่อกิจกรรม ผลปรากฏว่า นักศึกษาคิดว่าตนเองมีพัฒนาการด้านการเรียน มีทัศนคติ และแรงจูงใจในการเรียนในภาพรวม อยู่ในระดับพอใจ ผู้วิจัยสรุปว่า การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติทำให้นักศึกษามีพัฒนาการในทักษะกระบวนการเรียน นักศึกษามีผลการเรียนที่ดีในวิชาที่เรียนและมีความพึงพอใจในระดับสูงต่อการเรียนวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

จากการศึกษางานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องซึ่งมีเนื้อหาสอดคล้องกับการใช้กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจ พบข้อสรุปที่ชี้ชัดได้ว่า ในการจัดกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมการสื่อสารนั้น ควรมีกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและเกิดการปฏิสัมพันธ์กัน เช่น การใช้ภาษาและท่าทางในการสื่อสาร การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ การใช้กิจกรรมการละคร การแลกเปลี่ยนข้อมูล การจับคู่บทสนทนา ซึ่งกิจกรรมยังช่วยให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนการสอนอีกด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยจะดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนธารทองพิทยาคม อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 8 ห้องเรียน จำนวน 240 คน ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัส อ.33101 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 จำนวน 30 คน ที่ได้จากการสุ่มอย่างง่ายโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเองจำนวน 2 หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 18 ชั่วโมง ได้แก่
 - 1.1. หน่วยการเรียนรู้เรื่อง Lifestyle ได้แก่
 - 1.1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง What do you like?
 - 1.1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง How often do you use your cell phone?
 - 1.1.3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง What do you like to do?
 - 1.2. หน่วยการเรียนรู้เรื่อง Teenage Favorites ได้แก่

1.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง What are you going to buy?

1.2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Let's go shopping?

1.2.3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Shopaholics

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3. แบบประเมินระดับความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษพร้อมเกณฑ์การประเมินฯ

4. แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จำนวน 20 ข้อ

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย มีขั้นตอนดังนี้

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

1.1 ศึกษาหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สอน เพื่อนำมามาตรฐานการเรียนรู้มา กำหนดหน่วยการเรียนรู้ที่อิงมาตรฐาน ใช้หลักการออกแบบย้อนกลับ (Backward Design) ของวิกกินส์และแม็กทิกซ์ (Wiggins & McTighe) ซึ่งการออกแบบย้อนกลับเริ่มต้นจากการพิจารณาผลที่คาดหวังสุดท้ายที่ต้องการ (เป้าหมายหรือมาตรฐาน) แล้วจึงกำหนดร่องรอยหลักฐานการเรียนรู้ ซึ่งก็คือผลงาน/ภาระงานที่แสดงถึงความสามารถในการปฏิบัติที่สอดคล้องกับมาตรฐาน โดยผ่านกระบวนการเรียนการสอน (Wiggins & McTighe. 2000 : 8 ; อ้างถึงใน กระทรวงศึกษาธิการ. 2548 : 27)

1.2 เลือกเนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น 2-3 มาตรฐานในเวลาเดียวกัน สอดคล้องกับชีวิตประจำวันและสังคมของผู้เรียน เหมาะสมกับวัย ความสามารถ และความสนใจของผู้เรียน นำมาเขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จำนวน 2 หน่วยการเรียนรู้ 6 แผนการจัดการเรียนรู้ มีเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนดังตาราง 1 ต่อไปนี้

ตาราง 1 โครงการสอน (Course Outline)

ชื่อหน่วยการเรียนรู้/แผนการจัดการเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง	สาระการเรียนรู้/หน้าที่ภาษา/ โครงสร้างและไวยากรณ์	กิจกรรม การเรียนการสอน	หมายเหตุ
1. การปฐมนิเทศ 1.1 แผน ปฐมนิเทศ 1.2 การทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนก่อน เรียน	1	- กิจกรรมตามแนวการสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร - แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ที่วัดทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษจำนวน 30 ข้อ	บรรยาย สอบก่อนเรียน	
2. Life style 2.1 What do you like ? 2.2 How often do you use your cell phone? 2.3 What do you like doing?	3 3 3	- Describing routines and habits - Expressing likes and dislikes - Frequency adverbs and expressions - Gerunds as objects of verbs - Describing leisure and free time activities - Frequency adverbs and expressions - How often.....? - Gerunds as objects of verbs. - Describing routines and habits - Expressing likes and dislikes - Frequency adverbs and expressions - Gerunds as objects of verbs	Find someone who การแสดงบทบาท สมมติ (Role Play) กิจกรรมการสำรวจ (Survey)	

ตาราง 1 (ต่อ)

ชื่อหน่วยการเรียนรู้/แผนการจัดการเรียนรู้	จำนวน/ชั่วโมง	สาระการเรียนรู้/หน้าที่ภาษา/โครงสร้างและไวยากรณ์	กิจกรรมการเรียนการสอน	หมายเหตุ
3. Teenage favorites 3.1 What are you going to buy ?	3	<ul style="list-style-type: none"> - Asking for suggestions - Talking about intentions and plans - Information questions with going to - So.....and Neither..... to express agreement 	กิจกรรมการจับคู่สนทนา (Dialogue)	
3.2 Let's go shopping	3	<ul style="list-style-type: none"> - Asking for suggestions - Talking about past events and situations 	กิจกรรมแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information Gap)	
3.3 Shopaholics	3	<ul style="list-style-type: none"> - Giving suggestions - Talking about intentions and plans - Information questions - Imperative sentences 	กิจกรรมการสัมภาษณ์ (Interviews)	
4. การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนและสอบถามความคิดเห็น	1	<ul style="list-style-type: none"> แบบทดสอบ แบบสอบถามความคิดเห็น 	การทดสอบ การตอบแบบสอบถาม	

ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วยขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนซึ่งจากการที่ผู้วิจัยได้รับการคัดเลือกจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้เดินทางไปฝึกอบรมเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษที่สถาบัน AMES International, Melbourn, Victoria, Austrelia. หัวข้อ Communication in the Classroom : A Course for EFL Teacher ผู้วิจัย ได้รับการฝึกปฏิบัติและวางแผน (Lesson Plan) การจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาใน การสื่อสารในชั้นเรียน (Communication in the Classroom) โดยมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมดังนี้

1. Introductory Activity เป็นขั้นนำเสนอเนื้อหาใหม่โดยจะเน้นให้นักเรียน ได้รับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและรูปแบบภาษาที่ใช้กันจริงทั่วไป รวมทั้งวิธีการใช้ ภาษาไม่ว่าจะเป็นด้านการออกเสียง ความหมาย คำศัพท์ และ โครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสม กับสถานการณ์ต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการรู้กฎเกณฑ์

2. Activity เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งจะเรียนรู้ใหม่จากขั้น Introductory Activity ในลักษณะการฝึกแบบควบคุมหรือชี้นำ โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึก ไปสู่การค่อยๆปล่อยให้ทำเอง โดยเป็นการฝึกการใช้โครงสร้างประโยคตามบทเรียน ทั้งนี้ครูผู้สอน ต้องให้ข้อมูลป้อนกลับด้วย เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าตนใช้ภาษาได้ถูกต้องหรือไม่

3. Follow - up Activity เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดขั้นหนึ่งเพราะเป็นการฝึกการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เปรียบเสมือนการถ่ายโอนการเรียนรู้ภาษาจากสถานการณ์ในชั้นเรียน ไปสู่ การนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียนต่อไป โดยผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยมีผู้สอนเป็นเพียงผู้กำหนดสถานการณ์และชี้แนะให้เท่านั้น เช่น การแสดงบทบาทสมมุติ (Role Play) การนำเสนอข้อมูลหน้าชั้นเรียน เป็นต้น

1.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดสร้างขึ้นส่งให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ปรับแก้และนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเหมาะสม ความสอดคล้องทางเนื้อหา (IOC) และการใช้ภาษา 3 ท่าน คือ

1. นางสาววรรณพร สุขอนันต์ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 1

2. นายพิรวัฒน์ เสวตพัฒน์ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์เขต 1

3. ดร.ชัชวาล คัมภีร์วัฒน์ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์เขต 1

1.4 ผลการประเมินดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 หมายความว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความเที่ยงตรงด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล

1.5 นำแผนการจัดการการเรียนรู้ที่สมบูรณ์แล้วไปจัดพิมพ์เป็นต้นฉบับและใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2. สร้างแบบประเมินระดับความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

2.1 ศึกษาการสร้างแบบประเมินจากหนังสือการสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรมของ สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 63-75) และแนวทางการสร้างแบบทดสอบทักษะการพูดของอัจฉรา วงศ์โสธร (2529 : 69-73) โดยปรับเกณฑ์การประเมินและได้กำหนดเป็นรายชื่อและระดับการประเมินดังปรากฏในตาราง 2 และตาราง 3

ตาราง 2 แบบประเมินระดับความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

ชื่อ ชั้น เลขที่

ความสามารถ ในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ	ระดับความสามารถ					รวม
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	
1. ความคล่องแคล่ว
2. ความเหมาะสมถูกต้องของเนื้อหา และการใช้คำศัพท์
3. การใช้ภาษาถูกต้องตามสถานการณ์และโครงสร้างประโยค
4. การเน้นหนักคำในประโยค ออกเสียงพยางค์ ในตำแหน่งต่างๆถูกต้องตามหลักการออกเสียง
รวม						

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

(.....)

ตาราง 3 เกณฑ์การประเมินระดับความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

การประเมิน	คะแนน	ระดับความสามารถ
1. ความคล่องแคล่ว	5	พูดได้คล่องแคล่วราบรื่น มีความเร็วสม่ำเสมอ ต่อเนื่องในการพูด
	4	มีความลื่นไหลเป็นบางครั้ง ตะกุก ตะกักบ้าง
	3	ลื่นไหลบ่อย บางประโยคไม่สมบูรณ์
	2	พูดช้ามาก ไม่สม่ำเสมอ ยกเว้นประโยคสั้น ๆ ที่ใช้บ่อย ๆ
	1	พูดตะกุก ตะกัก ไม่ปะติดปะต่อ จนฟังไม่เข้าใจ
2. ความเหมาะสมถูกต้องของ เนื้อหา และการใช้คำศัพท์	5	สื่อสารได้ถูกต้อง ตรงตามเนื้อหาและการใช้ คำศัพท์
	4	สื่อสารได้ถูกต้อง ตรงตามเนื้อหาบางส่วน
	3	สื่อสารได้บ้างเป็นบางวลี หรือกลุ่มคำ
	2	สื่อสารได้เป็นคำเดียว
	1	สื่อสารได้เป็นบางคำแต่ไม่ถูกต้อง
3. การใช้ภาษาถูกต้องตาม สถานการณ์และ โครงสร้าง ประโยค	5	เมื่อฟังเนื้อหาแล้ว พูดได้ถูกต้องตรงตาม สถานการณ์และ โครงสร้างประโยค
	4	เมื่อฟังเนื้อหาแล้ว พูดได้ถูกต้องตามสถานการณ์ และ โครงสร้างบางประโยค
	3	เมื่อฟังเนื้อหาแล้ว พูดได้ บางคำและบางประโยค
	2	เมื่อฟังเนื้อหาแล้ว พูดได้บางคำ แต่ไม่ถูกต้อง ตามโครงสร้างทางภาษา
	1	เมื่อฟังเนื้อหาแล้ว พูดไม่ได้ทั้งคำ และ ใช้ โครงสร้างประโยคผิดเกือบทั้งหมดทำให้ไม่เป็น ที่เข้าใจ

ตาราง 3 (ต่อ)

การประเมิน	คะแนน	ระดับความสามารถ
4. การเน้นหนักคำในประโยค ออกเสียงพยัญชนะในตำแหน่งต่างๆถูกต้องตามหลักการออกเสียง	5	การออกเสียงถูกต้องชัดเจน มีการเน้นหนักคำและประโยค
	4	ออกเสียงถูกต้องได้ชัดเจน แต่เน้นหนักคำและประโยคบางส่วน
	3	ออกเสียงได้ถูกต้อง แต่ไม่มีการเน้นหนักคำและประโยค
	2	ออกเสียงผิดบ่อยครั้ง
	1	ออกเสียง เน้นหนักคำผิดบ่อยๆจนผู้ฟังไม่เข้าใจ

2.2 นำแบบประเมินที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม ตรวจสอบความถูกต้อง ความเป็นไปได้

2.3 นำแบบประเมินที่ผ่านการตรวจสอบมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

2.4 นำแบบประเมินไปจัดพิมพ์เพื่อเป็นต้นฉบับและนำไปใช้ในการประเมินในแต่ละกิจกรรม

3. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

3.1 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษจากแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแล้วนำมาสร้างเป็นข้อสอบแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ เพื่อเลือกนำไปใช้ 30 ข้อ

3.2 นำแบบทดสอบที่สร้างเสร็จแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหาและความถูกต้องเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมเพื่อหาค่า ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์ การใช้ภาษาและหลักการสร้างข้อสอบที่ดี โดยกำหนดเกณฑ์การใช้คะแนน ดังนี้ (สมนึก กัททิชณี. 2546 : 218-220)

+1 แน่ใจว่า ข้อคำถามวัดได้ตรงจุดประสงค์

0 ไม่แน่ใจหรือตัดสินใจไม่ได้ว่า ข้อคำถามวัดได้ตรงจุดประสงค์

-1 แน่ใจว่า ข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงจุดประสงค์

ถ้าค่าเฉลี่ยของคะแนน การประเมินมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ถือว่าข้อสอบนั้นเป็นข้อสอบที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเพราะวัดได้ตรงตามจุดประสงค์ที่ต้องการจริงถ้าคะแนนเฉลี่ยของคะแนนการประเมินน้อยกว่า 0.5 เป็นข้อสอบที่ต้องตัดทิ้งหรือแก้ไข เพราะวัดไม่ได้ตรงตามจุดประสงค์ที่ต้องการ ถ้าผลการประเมินดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 หมายความว่า ข้อสอบมีความเที่ยงตรงในการวัดผลตรงกับจุดประสงค์

3.3 นำแบบทดสอบที่ได้ มาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วทดลองใช้ (Try-out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนธรรทองพิทยาคม จำนวน 30 คน ที่เคยเรียนเนื้อหานี้มาแล้ว

3.4 วิเคราะห์แบบทดสอบเพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (B) เป็นรายข้อใช้วิธีวิเคราะห์ข้อสอบแบบอิงเกณฑ์ของ เบรินแนน (Brennan) (สมนึก กัททิษฐี, 2546 : 214) จากนั้นคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .20-1.00 จำนวน 30 ข้อ ซึ่งได้ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .25-.82 ซึ่งถือว่าใช้ได้

3.5 หาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (r_{cc}) โดยใช้วิธีของโลเวท (Lovett) เป็นวิธีหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ ซึ่งผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบต้องมีค่ามากกว่า 0.70 (สมนึก กัททิษฐี, 2546 : 230-231) โดยข้อสอบมีค่าความเชื่อมั่นทั้ง 2 ฉบับเท่ากับ 0.88 นำแบบทดสอบไปจัดพิมพ์เพื่อใช้ในการทดลองเพื่อเก็บข้อมูลมาวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้กิจกรรมความแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารก่อนเรียนและหลังเรียนต่อไป

4. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยปรับมาจากแบบวัดความคิดเห็นในการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นแบบมาตราส่วนการประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 20 ข้อ ของสำออง เรืองไทย (2549 : 133-135) โดยให้นักเรียนทำเครื่องหมายถูกลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกนึกคิดของตนให้มากที่สุด โดยมีความหมายของระดับความคิดเห็น ดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
- ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด
ได้กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	แปลความ
4.51-5.00	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51-4.50	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
2.51-3.50	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
1.51-2.50	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
1.00-1.50	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบการทดลองกลุ่มเดียว (One Group Pre-test Post-test Design) ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) จำนวน 30 ข้อ เพื่อวัดความรู้พื้นฐานในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบที่สร้างขึ้น นำกระดาษคำตอบของนักเรียนมาตรวจให้คะแนน ข้อที่ทำถูก ได้คะแนน 1 คะแนน ข้อที่ทำผิด หรือ ไม่ได้ทำ หรือตอบเกินได้คะแนน 0
2. ประชุมนิเทศนักเรียนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
3. ดำเนินการสอนนักเรียน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ 6 แผนๆ ละ 3 ชั่วโมง รวม 18 ชั่วโมง
4. ครูผู้สอนสังเกตพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนโดยใช้แบบประเมินวัดระดับความสามารถในการฟังและการพูด ของนักเรียนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 แผน ตามเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ซึ่งมีทั้งหมด 5 ระดับ ดังนี้

คะแนน	ความหมาย
5	มากที่สุด
4	มาก
3	ปานกลาง
2	น้อย
1	น้อยที่สุด

5. นำผลการประเมิน มาหาค่าระดับความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51-5.00	หมายถึง	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51-4.50	หมายถึง	มาก
ค่าเฉลี่ย	2.51-3.50	หมายถึง	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51-2.50	หมายถึง	น้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00-1.50	หมายถึง	น้อยที่สุด

5. ทดสอบหลังเรียน (Post-test) เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ฉบับเดิมที่สร้างขึ้น นำกระดาษคำตอบของนักเรียนมาตรวจให้คะแนน ข้อที่ทำถูก ได้ 1 คะแนน ข้อที่ทำผิด หรือไม่ได้ทำ หรือตอบเกิน ได้ 0 คะแนน

6. สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนหลังเรียน โดยกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้แบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
2. วิเคราะห์ระดับความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
3. วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษา

เพื่อการสื่อสาร

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) (สมนึก ภัททิยธนี. 2546 : 237)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (สมนึก ภัททิยธนี.

2546 : 250)

$$S = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนของแต่ละคน
	N	แทน	จำนวนคนทั้งหมด
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนน

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 การหาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนแต่ละข้อ โดยใช้สูตร IOC เป็นค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมตามวิธีของโรวินลลี (Rovinelli) และแฮมเบิลตัน (Hambleton) (สมนึก กัททิษณี. 2546 : 218-220)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC = ดัชนีความสอดคล้องระหว่างผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
กับ เนื้อหาหรือระหว่างข้อสอบกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

$\sum R$ = ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2.2 การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ใช้วิธีของ เบนแนน (Brennan)

(สมนึก กัททิษณี. 2546 : 214)

สูตรหาค่าอำนาจจำแนก

$$B = \frac{U}{n_1} - \frac{L}{n_2}$$

เมื่อ B แทน ค่าอำนาจจำแนก

U แทน จำนวนคนรอบรู้หรือสอบผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก

- L แทน จำนวนคนไม่รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
 n_1 แทน จำนวนคนรอบรู้หรือสอบผ่านเกณฑ์
 n_2 แทน จำนวนคนไม่รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์

2.3 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบใช้วิธีของโลเวท (Lovett) (สมนึก กัทฑิษฐณี. 2546 : 230- 231)

สูตรหาค่าความเชื่อมั่น

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum X_i - \sum X_i^2}{(k-1) \sum (X_i - C)^2}$$

- เมื่อ r_{cc} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์
 K แทน จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบทั้งฉบับ
 X แทน คะแนนสอบของนักเรียนแต่ละคน
 C แทน คะแนนเกณฑ์หรือจุดตัดของแบบทดสอบ

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 การเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อทดสอบสมมติฐาน

โดยใช้ Dependent Samples t- test (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 109)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}} ; df = N-1$$

- เมื่อ t แทน การตรวจสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียน และหลังเรียน
 D แทน ความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนแต่ละคน
 $\sum D$ แทน ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน
 ทุกคน
 D^2 แทน ความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนแต่ละคน
 ยกกำลังสอง
 $(\sum D^2)$ แทน ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน
 แต่ละคนยกกำลังสอง

$(\sum D^2)$ แทน ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน
ทุกคนยกกำลังสอง

N แทน จำนวนจำนวนนักเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมาย และเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
ได้ถูกต้อง ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

\bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย

$S.D.$ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

t แทน สถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

** แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

$\sum D$ แทน ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนเรียน และหลังเรียน

$\sum D^2$ แทน ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนเรียน และหลังเรียนเรียน
แต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum D^2)$ แทน กำลังสองของผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนเรียน และหลังเรียน

df แทน ชั้นแห่งความอิสระ (Degree of Freedom)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและ

หลังเรียน โดยกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ตอนที่ 2 ผลวิเคราะห์ระดับความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของ

นักเรียนหลังเรียน โดยกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยกิจกรรม

ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและ
หลังเรียน โดยกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ปรากฏดังตาราง 4 และตาราง 5

ตาราง 4 คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

คนที่	คะแนนทดสอบ		D	(D) ²
	ก่อนเรียน (30)	หลังเรียน (30)		
1	7	17	10	100
2	10	24	14	196
3	13	21	8	64
4	16	26	10	100
5	9	18	9	81
6	18	29	11	121
7	12	23	11	121
8	11	26	15	225
9	16	28	12	144
10	16	28	12	144
11	11	20	9	81

ตาราง 4 (ต่อ)

คนที่	คะแนนทดสอบ		D	(D) ²
	ก่อนเรียน (30)	หลังเรียน (30)		
12	12	21	9	81
13	14	25	11	121
14	15	26	11	121
15	12	24	12	144
16	19	28	9	81
17	8	21	13	169
18	11	22	11	121
19	9	21	12	144
20	20	28	8	64
21	7	21	14	196
22	12	20	8	64
23	11	24	13	169
24	17	27	10	100
25	14	21	7	49
26	18	25	7	49
27	12	20	8	64
28	9	18	9	81
29	11	26	15	225
30	12	21	9	81
N = 30	$\sum X = 382$ $\bar{X} = 12.73$ S.D. = 3.53	$\sum X = 699$ $\bar{X} = 23.30$ S.D. = 3.41	$\sum D = 317$	$\sum D^2 = 3,501$

จากตาราง 4 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียนของนักเรียน จำนวน 30 คน เท่ากับ 12.73 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.53 และคะแนนเฉลี่ยของคะแนนทดสอบหลังเรียน เท่ากับ 23.30 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.41

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

จำนวนนักเรียน	คะแนนทดสอบก่อนเรียน		คะแนนทดสอบหลังเรียน		df	t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
30	12.73	3.53	23.30	3.41	29	24.75**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียน เท่ากับ 12.73 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.53 และคะแนนเฉลี่ยของคะแนนทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 23.30 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.41 และผลการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการทดสอบค่าที พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่าคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนหลังเรียนโดยกิจกรรมการตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ปรากฏดังตาราง 6

ตาราง 6 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการประเมินระดับ
ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากเรียนโดยการจัดกิจกรรม
ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้

รายการประเมิน	คะแนนรวม	ระดับความสามารถ		
		\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
1. ความคล่องแคล่ว	723	4.01	0.42	มาก
2. ความเหมาะสมถูกต้องของเนื้อหา และการใช้คำศัพท์	695	3.86	0.45	มาก
3. การใช้ภาษาถูกต้องตามสถานการณ์ และโครงสร้างประโยค	776	4.31	0.38	มาก
4. การเน้นหนักคำในประโยค ออก เสียงพยัญชนะในตำแหน่งต่าง ๆ ถูกต้องตามหลักการออกเสียง	684	3.80	0.46	มาก
รวม	$\sum X = 2,878$	3.99	1.41	มาก

จากตาราง 6 พบว่า ระดับความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยรวมอยู่
ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 1.41) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจะอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดย
เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการใช้ภาษาถูกต้องตามสถานการณ์และ โครงสร้างประโยค
($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.38) ด้านความคล่องแคล่ว ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.42) ด้านความเหมาะสม
ถูกต้องของเนื้อหาและการใช้คำศัพท์ ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.45) และด้านการเน้นหนักคำใน
ประโยค ออกเสียงพยัญชนะในตำแหน่งต่าง ๆ ถูกต้องตามหลักการ ออกเสียง ($\bar{X} = 3.80$,
S.D. = 0.46) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ปรากฏดังตาราง 7

ตาราง 7 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียน โดยการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารทำให้ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการเรียน	4.23	0.67	มาก
2. กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารส่งเสริมให้ข้าพเจ้าได้ฝึกแสดงออกท่าทาง และสีหน้าในลักษณะที่เป็นธรรมชาติได้อย่างเหมาะสม	3.72	0.64	มาก
3. กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารทำให้ข้าพเจ้าได้แสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการเรียน	3.79	0.64	มาก
4. การทำงานกลุ่มในกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารทำให้ข้าพเจ้ามีความมั่นใจและรู้สึกปลอดภัยในการเรียน	4.07	0.63	มาก
5. ข้าพเจ้าแสดงออกมากขึ้นเมื่อเรียน โดยใช้กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	3.75	0.73	มาก
6. การปฏิสัมพันธ์ และความร่วมมือกันระหว่างผู้เรียนช่วยให้ข้าพเจ้าเข้าใจเนื้อหาการเรียน	4.05	0.57	มาก
7. การฝึกทักษะการฟังและการพูดโดยใช้กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารทำให้ข้าพเจ้าสามารถจำและนำรูปแบบภาษาที่ได้เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวัน	3.57	0.92	มาก
8. ข้าพเจ้าสามารถเลือกใช้คำพูดได้เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์ได้ดีขึ้น เมื่อเรียน โดยใช้กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	3.60	0.66	มาก
9. ข้าพเจ้าสามารถพูดได้อย่างคล่องแคล่วและมีความถูกต้องเมื่อเรียน โดยใช้กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	4.47	0.66	มาก

ตาราง 7 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
10. ข้าพเจ้าคิดว่าทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษไม่ยากเกินไปที่จะเรียน	4.29	0.73	มาก
11. ข้าพเจ้าคิดว่าการนำกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมาใช้ในการเรียนทำให้ข้าพเจ้าพัฒนาความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ	3.97	0.87	มาก
12. ข้าพเจ้ามีความมั่นใจในการพูดและกล้าสื่อสารกับชาวต่างชาติหลังจากเรียนโดยใช้กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	4.32	1.12	มาก
13. ข้าพเจ้าชอบฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมากกว่าเรียนโดยวิธีอื่น	3.73	0.68	มาก
14. ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจในวิธีการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	4.30	0.78	มาก
15. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานและมีความกระตือรือร้นในการเรียนเมื่อได้จินตนาการและแสดงความคิดในการเรียน	3.83	0.86	มาก
16. ข้าพเจ้าเห็นประโยชน์ของการเรียนคำศัพท์ และโครงสร้างภาษาเมื่อสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนมาฝึกในกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	4.13	0.76	มาก
17. ข้าพเจ้าเห็นคุณค่าการแก้ไขข้อบกพร่องทางภาษาในทักษะการฟังและการพูดเมื่อเรียนโดยใช้กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	3.83	0.65	มาก
18. หากมีการทดสอบความสามารถในการฟังและการพูดข้าพเจ้าคิดว่าสามารถทำคะแนนได้ดีหลังจากเรียนโดยใช้กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	3.70	0.78	มาก
19. กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจเนื่องจากได้แสดงความสามารถในการฟังและการพูดอย่างแท้จริง	3.80	0.75	มาก

ตาราง 7 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
20. ข้าพเจ้าคิดว่า การเรียนโดยใช้กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ให้ความสนุกสนานและมีประโยชน์ต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	4.43	0.62	มาก
รวม	3.96	0.86	มาก

จากตาราง 7 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.96, S.D. = 0.86$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ข้อคิดเห็นที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับ เรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ นักเรียนเห็นว่าสามารถพูดได้คล่องแคล่วและมีความถูกต้องเมื่อเรียน โดยจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ($\bar{X} = 4.47, S.D. = 0.66$) รองลงมา นักเรียนคิดว่า การเรียนโดยจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ให้ความสนุกสนานและมีประโยชน์ต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.43, S.D. = 0.62$) และนักเรียนมีความมั่นใจในการพูดและกล้าสื่อสารกับชาวต่างชาติหลังจากเรียน โดยจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ($\bar{X} = 4.32, S.D. = 1.12$) ตามลำดับ ส่วนข้อคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ การฝึกทักษะการฟังและการพูด โดยจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ทำให้ผู้เรียนสามารถจำและนำรูปแบบภาษาที่เรียน ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.57, S.D. = 0.92$) รองลงมา ได้แก่ นักเรียนสามารถเลือกใช้คำพูดได้เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์ได้ดีขึ้นเมื่อเรียน โดยจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ($\bar{X} = 3.60, S.D. = 0.66$) และนักเรียนคิดว่า หากมีการทดสอบความสามารถในการฟังและการพูด จะสามารถทำคะแนนได้ดีหลังจากเรียน โดยจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ($\bar{X} = 3.70, S.D. = 0.78$) ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผล
6. ข้อเสนอแนะ
 - 6.1 ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้
 - 6.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อศึกษาระดับความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังจากเรียน โดยการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียน โดยการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียน โดยจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่ 3 โรงเรียนธารทองพิทยาคม อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 ซึ่งเรียนในภาคเรียนปีที่ 2 ในปีการศึกษา 2552 จำนวน 8 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 240 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

เครื่องมือในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จำนวน 2 หน่วยการเรียนรู้ 6 แผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง
2. แบบประเมินระดับความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน
4. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อ

การสื่อสาร

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน เพื่อวัดความรู้พื้นฐานของนักเรียนในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบทดสอบที่สร้างขึ้นจำนวน 30 ข้อ
2. ดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจำนวน 2 หน่วยการเรียนรู้ 6 แผนการจัดการเรียนรู้ ๆ ละ 3 ชั่วโมง รวม 18 ชั่วโมง โดยเริ่มสอนตั้งแต่วันที่ 11 มกราคม 2553 ถึง 19 กุมภาพันธ์ 2553
3. ครูผู้สอนใช้แบบประเมินระดับความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยประเมินจากภาระงานที่ครูมอบหมายให้จากกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ นำผลการประเมิน มาหาคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
4. ทดสอบหลังเรียน เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ฉบับเดิมจำนวน 30 ข้อ
5. สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ Dependent Samples t-test
2. วิเคราะห์ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้เกณฑ์การประเมินของสุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 63-75) และอัจฉรา วงศ์โสธร (2529 : 69-73) มาปรับแก้ให้เหมาะสมสอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน
3. วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนธารทองพิทยาคม ปรากฏผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนจากการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ปรากฏว่า ระดับความสามารถในการฟังและการพูดของนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากสูงไปหาต่ำได้ดังนี้ ด้านการใช้ภาษาถูกต้องตามสถานการณ์และโครงสร้างประโยค รองลงมาคือ ด้านความคล่องแคล่ว ด้านความเหมาะสมถูกต้องของเนื้อหาและการใช้คำศัพท์ และด้านกำหนัดหนักคำในประโยค ออกเสียงพยัญชนะในตำแหน่งต่างๆ ถูกต้องตามหลักการออกเสียงตามลำดับ
3. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ปรากฏว่า นักเรียนมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อคิดเห็นที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย คือ นักเรียนเห็นว่าสามารถพูดได้คล่องแคล่วและมีความถูกต้องเมื่อเรียน โดยจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

รองลงมา นักเรียนคิดว่า การเรียน โดยจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ ความสนุกสนานและมีประโยชน์ต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และนักเรียนมีความมั่นใจในการพูดและกล้า สื่อสารกับชาวต่างชาติหลังจากเรียน โดยจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ส่วน ข้อคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3 อันดับ คือ การฝึกทักษะการฟังและการพูด โดยจัดกิจกรรมตาม แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารทำให้ผู้เรียนสามารถจำและนำรูปแบบภาษาที่เรียนไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน รองลงมานักเรียนสามารถเลือกใช้คำพูดได้เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์ได้ดี ขึ้นเมื่อเรียน โดยจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และนักเรียนคิดว่าหากมีการ ทดสอบความสามารถในการฟังและการพูดจะสามารถทำคะแนนได้ดีหลังจากเรียน โดยจัดกิจกรรม ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริม ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนธารทอง พิตยาคม มีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการเรียน โดยการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนทดสอบหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากคะแนน ทดสอบก่อนเรียน และจากผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดย การทดสอบ t-test ปรากฏว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า กิจกรรมที่ใช้มีประสิทธิภาพ ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ทั้งนี้เป็นเพราะกิจกรรมจะช่วยเสริมให้ผู้เรียน สามารถเรียนรู้ตามจุดประสงค์ของบทเรียนที่วางไว้ กิจกรรมที่ทำในแต่ละบทจะต้องเกี่ยวข้องกับ จุดประสงค์ของบทเรียนนั้นๆ โดยเฉพาะกิจกรรมที่มีอยู่ในการสื่อสารจริงในชีวิตประจำวันจะ สามารถกระตุ้นให้นักเรียนสนใจเรียนยิ่งขึ้น มีขั้นตอนที่ส่งเสริมและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ ปฏิบัติจริงเกี่ยวกับภาษา มีการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดเพิ่มขึ้น ด้วยเหตุนี้จึงส่งผลให้นักเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุกัญญา ศิลปประสาท (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนา ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลปรากฏว่า การสอน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติทำให้นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังการทดลอง เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของปริญญาน์ รินง้าว (2545 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยการใช้กิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีวีดิทัศน์ประกอบเพื่อส่งเสริมทักษะการพูด ภาษาอังกฤษและแรงจูงใจ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนทุกคนหลังได้รับการสอนทักษะการพูด

ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีวัตถุประสงค์ประกอบ มีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์การพูดภาษาอังกฤษที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 60 และยังคงคล้องกับ สำออง เรืองไทย (2549 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง

การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยกิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

2. ระดับความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่า ระดับความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.41 ทั้งนี้เป็นเพราะในแต่ละกิจกรรม นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเสมือนหนึ่งว่าอยู่ในสถานการณ์ที่เป็นจริง ผู้เรียนมีส่วนร่วมและช่วยเหลือกันเพื่อทำกิจกรรมให้สำเร็จ เปิดโอกาสให้มีการปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน สอดคล้องกับ ละเอียด จุฑานันท์ (2544 : 96) ที่ว่า วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นควรมุ่งเน้นการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษา (Use) ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริงมากที่สุด หรืออาจเป็นผลมาจากกิจกรรมที่ใช้ในห้องเรียนเป็นสิ่งที่ช่วยให้แก่นักเรียน ได้ฝึกทักษะในการใช้ภาษาได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของพรสวรรค์ สายสุใจ (2541: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมเน้นกลวิธีทางการสื่อสารเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการพูดและเจตคติของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการพูดของผู้เรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 สอดคล้องกับ งานวิจัยของ วัชรพงษ์ ทองงาม (2541: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการละครแบบมีบทพูด เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นกลาง ที่มีต่อกิจกรรมการละครแบบมีบทพูด ผลการศึกษาพบว่า กิจกรรมการละครแบบมีบทพูดเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ได้รับการพัฒนาให้เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียนมากและทำให้นักเรียนมีความคิดเห็นในเชิงบวกและเห็นด้วยต่อกิจกรรมการละครแบบมีบทพูด และสอดคล้องกับงานวิจัยของกรรณิการ์ กาญจันดา (2546 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 60 หลังการเรียน โดยกิจกรรมบทบาทสมมติซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสำออง เรือง

ไทย (2549 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าระดับความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติผ่านเกมที่อยู่ในระดับ มาก

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สตอร์ดี (Storti, 1990 : 31) ซึ่งได้ทดลอง
ใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการสอนไวยากรณ์แบบสื่อสาร โดยครูจัดสถานการณ์จำลองแบบ
ควบคุมให้นักเรียนได้ฝึกใช้ไวยากรณ์แบบสื่อสาร นักเรียนเล่นบทบาทสมมติที่มีกิจกรรมสนทนา
แต่เป็นแบบควบคุมไวยากรณ์ที่ต้องการเน้นรูปแบบ นักเรียนจะได้ฝึกใช้ไวยากรณ์ในการสนทนา
สื่อสารและมีกิจกรรมในการฝึกพูดสนทนาบ่อยๆจนเกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ทดลอง
สอนกับนักเรียนอายุตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป ที่เซนทรัล มันเดิล เดอ อินเกลส ลา พลาโต (Centro Mundial
de Ingles La Plato) ประเทศอาร์เจนตินา ปรากฏว่านักเรียนเรียนไวยากรณ์แบบสื่อสาร ได้ผลดี
สามารถพูดสนทนาได้คล่องแคล่ว สนุกกับการเรียนไวยากรณ์โดยไม่เบื่อหน่าย และสอดคล้องกับ
งานวิจัยของ มาร์กิตะ (Markita, 1995 : Abstract) ที่ได้ศึกษาประสิทธิผลของกิจกรรมการแสดง
ละครและบทบาทสมมติในห้องเรียนภาษาญี่ปุ่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายถึงประสิทธิผลของ
กิจกรรม การแสดงละครและกิจกรรมบทบาทสมมติที่เอื้อประ โยชน์ต่อความเข้าใจในการเรียน
ภาษาในระดับมหาวิทยาลัยในประเทศญี่ปุ่น ในการทดลองได้ให้นักเรียนสนทนาแบบท่องจำจาก
บทสนทนาที่นักเรียนได้เตรียมไว้ การท่องจำช่วยเพิ่มความมั่นใจให้กับผู้เรียน ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่
สามารถท่องจำบทสนทนาได้และนำเสนอการแสดงได้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มนักเรียน
ออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ 4-5 คน แต่ละกลุ่มจะต้องเขียนบทสนทนาและจัดฉากการแสดงเอง
ทั้งนี้บทละครต้องอยู่ในสถานการณ์ที่ครูกำหนดให้ ในการแสดงกิจกรรมมีการบันทึกวิดีโอเพื่อที่
ครูจะได้ตรวจแก้ไขและให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนและเป็นแนวทางในการพัฒนา จากการศึกษา
พบว่า กิจกรรมการแสดงละครและกิจกรรมบทบาทสมมติเป็นเทคนิคการเรียนที่มีค่ามาก ช่วย
กระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้เกิดความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม นักเรียน
สามารถเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

จากการที่ได้ใช้กิจกรรมในหลายรูปแบบที่ช่วยเสริมสร้างทักษะให้กับผู้เรียนได้เกิด
การเรียนรู้และเข้าใจได้เร็วขึ้น ชัดเจนขึ้น กว้างขวางขึ้น ทำให้การสอนของครูและการเรียนของ
นักเรียนประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้กิจกรรมตามแนวการสอนภาษา
เพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นถือเป็นนวัตกรรมที่ครูผู้สอนสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการ
จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ต้องการพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ของนักเรียนซึ่งจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นและมีความสามารถที่จะสื่อสารได้
อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. ควรใช้กิจกรรมทดลองระหว่างกลุ่มเก่ง กลุ่มอ่อน เพื่อเปรียบเทียบระดับความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
2. ควรศึกษาวิธีสอน โดยการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษกับวิธีสอนปกติ
3. นำกิจกรรมไปใช้กับนักเรียนที่อยู่ในระดับที่ต่ำหรือสูงกว่า เช่น ในระดับประถมศึกษา ระดับอาชีวศึกษา และระดับอุดมศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2541). รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพความคาดหวังสภาพปัจจุบัน และปัญหาของกระบวนการจัดการเรียนการสอนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาใน วิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2545). สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ. กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2546). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2547). กิจกรรมส่งเสริมภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา สำนักงานทดสอบทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ. กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2548). การวัดผลและประเมินผลอิงมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กระทรวงศึกษาธิการ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้า และพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.)
- กรรมจักร์ กาญจนดา. (2546). การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. อัดสำเนา.
- กองวิจัยการศึกษา. (2543). รายงานการสังเคราะห์เอกสารเรื่อง วิธีสอนและรูปแบบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- _____. (2546). รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นทักษะการสื่อสารตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- กัลยา บูรณ์ศิริจรรยา. (2545). การใช้แนวคิดที่เน้นความเข้าใจเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการฟัง พูด ภาษาอังกฤษและเจตคติเชิงบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : อัดสำเนา.

- กุลกันยา สิมารักษ์. (2544). การใช้กิจกรรมที่เน้นวัฒนธรรมทางสังคมเพื่อส่งเสริม
ความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่: อัดสำเนา.
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. กระทรวงศึกษาธิการ. (2531). เอกสาร
การอบรมครูผู้สอนแนวการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521
(ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์คุรุสภา.
- จรรยา ศรีพันธุบุตร. (2533). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนเรียงความของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างกลุ่มที่สอนโดยใช้และไม่ใช้ชุดฝึกการเขียน.
วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จิราภรณ์ มั่นเศรษฐวิทย์. (2547). การวิจัยและพัฒนาวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการ
สื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับเด็กปฐมวัยในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้. สำนักงาน
เลขาธิการสภาการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ, อัดสำเนา.
- ชิน โพธิ์อ่อน. (2526). การศึกษาความยากง่ายของคำ ลักษณะคำยาก และเหตุผลในการเขียน
สะกดคำผิดของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดอุดรธานี. ปรินญาณิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- นิตยา ฤทธิโยธี. (2520). การทำและการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ. กรุงเทพมหานคร :
หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2537). การพัฒนาการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
_____. (2543). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2539). วิธีวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : พีเอ็น.การพิมพ์.
- ประมะ สตะเวทิน. (ม.ป.ป.) ความหมาย ความสำคัญ วัตถุประสงค์และประเภทของการสื่อสาร
ในเอกสารการสอนชุดวิชาหลักและทฤษฎีการสื่อสาร หน่วยที่ 1 – 8 สาขาวิชานิต
ศาสตร์. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมมาธิราช.
- ปัญหานันท์ รินจ้าว. (2545). การใช้กิจกรรมการเรียนการสอนโดยมีวัตถุประสงค์ประกอบเพื่อส่งเสริม
ทักษะการพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์
ศษ.ม. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่: อัดสำเนา.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2534). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
_____. (2548). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

- พรนิภา ยันนาคี และคนอื่นๆ. (2546). “การสำรวจความต้องการการจัดการศึกษาในระดับ
ปริญญาตรีในจังหวัดลพบุรี.” วิทยาลัยการศึกษาศาสตร์. 1(3) : 137-149.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภณ. (2542). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เรือนแก้ว.
- พรสวรรค์ สายสุดใจ. (2546). การใช้กิจกรรมที่เน้นกลวิธีทางการสื่อสารเพื่อเพิ่มพูนความสามารถ
ในการพูดและเจตคติของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. วิทยานิพนธ์
ศษ.ม. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : อัดสำเนา.
- พรรณิ ชูทัยเจนจิต. (2538). จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ดันอ้อแกรมมี.
- พัชรिता วงศ์ใจหาญ. (2545). การใช้กลวิธีในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง พูด
ภาษาอังกฤษ และกลวิธีในการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์
ศษ.ม. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : อัดสำเนา.
- พิทยา คำตาเทพ. (2542). การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3. ศษ.ม. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์.
- ยุพดี พูลเวชประชาสุข. (2525). การเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียน
สะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ
กับการเขียนตามคำบอก. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพมหานคร :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- รัตนา ศิริลักษณ์. (2539). การพัฒนาบทเรียนที่ใช้กิจกรรมการละครเพื่อส่งเสริมทักษะฟัง พูด
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : อัดสำเนา.
- ละอียด จุฑานันท์. (2544). แนวการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตร
ภาษาอังกฤษ พ.ศ.2539 ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521
หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ :
สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.).
- วรรณ แก้วแพรง. (2526). คู่มือการสอนเขียนชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร :
โอเดียนสโตร์.
- วรรณภา สุขสังข์. (2546). การพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 . การค้นคว้าอิสระปริญญา ศษ.ม.
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. แหล่งที่มา : อัดสำเนา.
- วิชัย เพ็ชรเรือง. (2531). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่พูดภาษาถิ่น ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึก
ซ่อมเสริมกับกลุ่มที่ได้รับการสอน โดยใช้แบบฝึกซ่อมเสริมทั่วไปของโรงเรียน

- กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2541). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำ. (ม.ป.ป.). การพัฒนาผลงานทางวิชาการสู่การเลื่อนเป็นวิทยฐานะ. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานูริรัมย์ เขต 1. (2546). ผลการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2546. (แผ่นพับ). กลุ่มนิเทศและวัดผลประเมินผลการศึกษา.
- ลำอาง เรืองไทย. (2549). การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษ และความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- อรุณี วิริยะจิตรา. (2532). การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.
- อรุณี วิริยะจิตรา และคณะ. (2554). เหลียวหลังแลหน้าการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : บริษัทสำนักพิมพ์หน้าต่างสู่โลกกว้าง จำกัด.
- อังฉรา วงศ์โสธร. (2529). การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2539). เทคนิคการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษสำหรับวัดและประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- อุมาภรณ์ ทองเสมอ. (2548). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้นิทานและรูปภาพสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.
- อัมภา ค่านักดี. (2545). การสร้างแรงจูงใจและการเสริมกำลังใจในการเรียน. ข่าวสารกองบริการการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ฮาร์มเมอร์. (2546). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. แปลจาก How to Teach English . แปลโดย เสาวภา ฉายะนุระกุล. กรุงเทพฯ : วีเอดยูเคชั่น.
- Achren, L. (n.d. : 6-17) **Communication in the Classroom : A Course for EFL Teachers.** AMES International.

- Adrain, D. (2001). **Teach English**. 14th ed. United Kingdom : Cambridge University Press.
- Al-Saadat, A. I. & Afifi, E. (1997, July-September). Role-playing for Inhibited Students in Paternal Communities. **Forum**. 35 (3) : 43.
- Birdwhistell, R. L. (1970) **Kinesics and Context : Essay on Body Motion Communication**. Philadelphia : University of Pennsylvania Press.
- Carrol, B. J. (1980). **Testing Communicative Performance**. London : Cambridge University Press.
- Dimitrova-Galaczi, E. (2004). **Peer-peer Interaction in a Paired Speaking Test : The Case of the First Certificate in English**. Columbia : Columbia University Teacher College.
- Hwang, Y. (2003). **The Effect of the Use of Videos Captioning on English as a Foreign Language (EFL) on College Students' Language Learning in Taiwan (China)**. Doctoral Thesis, The University of Mississippi.
- Holt, J. (2001) **Motivation as a Contributing Factor in School Language Acquisition**. Retrieved 13 January 2009, from : <http://iteslj.org/Articles/Norris-Motivating.html>.
- Jilani, S.W. (2001). "Effects of Visual Instruction on Second Language Production Phonology". **Dissertation Abstract International**. Forum. 21 (4) : 56
- Lanier, L. K. (1992). **Communicative Activities for Teaching Listening and Speaking**. Maryland : ERIC _ NO: ED371629.
- Markita, Y. (1995). **The Effectiveness of Dramatic/Role-playing Activities in the Japanese Classroom**. Available:<http://mcel.pacificu.edu/aspc/papers/scholar/Makita/Makita.htm>.
- Mead, N. A & Rubin, D.L. (1985). **Assessing Listening and Speaking Skills**. Illinois : ERIC_ NO: ED263626.
- Richards, F. (2000). **Role Playing in the Classroom : A Tourism Experience**. Available:<http://cleo.Murdoch.edu.au/confs/tlf2000/Richards>
- Siglier, S. M. & Ockey, G. J. (1998, January). **Alternative Role-playing Techniques in the KELP Classroom**. Korea TESOL Conference (online), Available: <http://www.well.com/user/greg/kotesol/1997>

Storti, D. C. (1990 , January). "Teaching Grammar to Children Communication."

English Teaching Forum. 18 (1) : 31-32.

Widdowson, H. G. (1983). **Teaching Language as Communication.** Oxford : Oxford University Press.

Willis, J. (1990). **Teaching English Through English.** Longman : Singapore.

Xiao, H. (1997). **Tape Recorders Role-plays, and Turn-taking in Large EFL Listening and Speaking Class.** (Online). Available : [http:// umi.com](http://umi.com).

Yvonne, H. E. (1980, November). "Certain Effects Selected Activities of Communication Competence Training on the High School Students of German : A Case Study.
Dissertation Abstracts International. 41 : 1985-1986-A.

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๕๒๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จิระ ค.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณพิระวัฒน์ เสวทรพันธ์

ด้วย นางสาวชัชมาศ พิภักดี นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การใช้กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรพิมล พงศ์สุวรรณ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการใน ขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ คีย์ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๕๒๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ต.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ชัชวาลย์ กัมภีราวัฒน์

ด้วย นางสาวชัชมาศ พิภักดี นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การใช้กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรพิมล พงศ์สุวรรณ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการใน ขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๕๒๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จิระ ต.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณวรรณพร สุขอนันต์

ด้วย นางสาวธชมาศ พิภักดิ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การใช้กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรพิมล พงศ์สุวรรณ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการใน ขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ ๕๒๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ต.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนธารทองวิทยาคม

ด้วย นางสาวรัชมาศ พิภักดิ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การใช้กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรพิมล พงศ์สุวรรณ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ในการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยที่จะใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงเพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ นางสาวรัชมาศ พิภักดิ์ ใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง สำหรับกำหนดการทำงานผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐๔๔๖๐ ๑๖๑๖ คีย์ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ค

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

หน่วยการเรียนรู้เรื่อง : Lifestyle

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

แผนการเรียนรู้เรื่อง : What do you like?

เวลา 3 ชั่วโมง

วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน

รหัสวิชา อ 33101

1. มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

มาตรฐาน ค 1.1.1 เข้าใจภาษาท่าทาง น้ำเสียงความรู้สึกของผู้พูดรวมทั้งเข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ คำอธิบายที่พบในสื่อจริง

มาตรฐาน ค 1.2.1 ใช้ภาษาตามมารยาททางสังคม เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และสามารถดำเนินการสื่อสารอย่างต่อเนื่อง โดยใช้สื่อเทคโนโลยี ที่มีอยู่ในแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา

มาตรฐาน ค 1.2.3 ใช้ภาษาเพื่อขอ และให้ข้อมูล อธิบาย บรรยายเปรียบเทียบเรื่องราว ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ประสบการณ์ของตนเองและสิ่งที่ตนสนใจ สร้างองค์ความรู้โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและ ผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์ปลายทาง

1. ฟังข้อความที่พูดถึงกิจวัตรประจำวันของบุคคลแล้วสรุปใจความสำคัญได้
2. พูดบทสนทนาเกี่ยวกับนิสัยและกิจวัตรประจำวันได้

จุดประสงค์นำทาง

1. ฟังน้ำเสียงของผู้พูดได้เข้าใจ
2. บอกรายละเอียดของข้อความที่ฟังได้
3. ใช้ภาษาในการสื่อสารตามมารยาททางสังคมได้อย่างเหมาะสม
4. ใช้ภาษาบรรยายนิสัยและกิจวัตรประจำวันได้

3. สาระการเรียนรู้

หน้าที่ภาษา Describing routines and habits

Expressing likes and dislikes

โครงสร้างประโยค / ไวยากรณ์

Frequency adverbs and expressions

Gerunds as objects of verbs

4. ภาระงาน / ผลงานของแผนการจัดการเรียนรู้

ใบงานที่ 1 สำรวจกิจกรรมยามว่างที่เพื่อนชอบ / ไม่ชอบทำ โดยใช้กิจกรรม

Find Someone Who...

5. การประเมิน

ประเด็นการประเมิน

ประเมินการนำเสนอหน้าชั้นเรียนจากการทำกิจกรรมในใบงานที่ 1

เครื่องมือในการประเมิน

แบบประเมินระดับความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

6. กิจกรรมการเรียนรู้

Introductory Activities

1. ครูแนะนำตัวเองและบอกข้อมูลเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน ความชอบหรือไม่ชอบการใช้เวลาว่าง เพื่อสร้างความคุ้นเคยกับนักเรียน เช่น

I like watching news on TV.

I dislike cleaning the bathroom.

On Sundays, I usually go shopping.

etc.

2. ครูซักถามนักเรียน เพื่อเป็นตัวอย่างในการถาม ตอบ เกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน ลักษณะนิสัย การใช้เวลาว่าง และความสนใจ เช่น

What do you usually do after school ?

What do you like doing on Sundays ?

Do you love using e-mail ?

3. นักเรียนจับกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน โดยแต่ละคนต้องแนะนำตนเองกับสมาชิกในกลุ่ม พร้อมทั้งบอกความชอบ/ไม่ชอบและกิจวัตรประจำวัน เช่น

I'm Somsak, I like playing computer games. I usually play the computer games on weekends.

ครูคอยแนะนำเกี่ยวกับคำศัพท์ ไวยากรณ์ ขณะที่นักเรียนทำกิจกรรม ครูสุ่มถามนักเรียนถึงความเข้าใจและการใช้เวลาว่างของสมาชิกในกลุ่มเพื่อเป็นการประเมินผลการทำกิจกรรมของนักเรียน เช่น

What does Somsak like doing ?

How often does he play computer games?

4. นักเรียนคุณภาพใน New Language ไปความรู้ที่ 1 ครูซักถามความเห็นของนักเรียนในภาพเหล่านั้น เช่น

Where is Debbie ?

What is she doing ?

Etc.

5. ครูใช้คำถามซักถามนักเรียนที่ละภาพ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างเสรี เพื่อให้นักเรียนมีความกล้าและมีกำลังใจในการพูด

6. ครูให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามที่ละภาพ อาจเป็นแถวหรือทีละคนจนครบทุกภาพ

7. ครูประเมินผลการฟังโดยเลือกอ่านคำพูดของตัวละคร แล้วให้นักเรียนบอกชื่อตัวละครนั้น เช่น

T : I play the piano. I practice it five hours a day.

S : Mei.

8. ครูซักถามความเข้าใจเพิ่มเติม โดยการซักถามเกี่ยวกับตัวละคร เช่น

Who enjoys skateboarding? (Kyle)

Who dislike exercising? (Henry)

9. ครูเน้นให้นักเรียนออกเสียง S ท้ายคำกริยาที่ประธานเป็นเอกพจน์บุรุษที่ 3

10. ครูอธิบายการใช้คำกริยา และให้นักเรียนฝึกจนคล่อง (Communicative drill) และให้ Model the activity & include listening strategy (Sorry?) in the model.

like

love

enjoy + Gerund

hate

dislike

เช่น I like running.

She likes surfing the internet.

Activity

1. ครูแจกใบงานที่ 1 Find Someone Who..... พร้อมอธิบายวิธีการฝึกกิจกรรม และถามนักเรียนว่า What will you say if you don't understand or don't hear. (Sorry?)

2. นักเรียนลุกขึ้นเดินรอบห้องเพื่อสอบถามเพื่อน โดยใช้คำถามในใบงานที่ 1 จำนวน 10 ข้อ ถ้าเพื่อนตอบ No ในคำถามข้อใด จะต้องถามคนอื่นๆ ไปเรื่อยๆ จนกว่าจะได้คำตอบ Yes และเขียนชื่อเพื่อนที่ตอบ Yes ตรงกับคำถามนั้นให้ครบทั้ง 10 ข้อ เช่น

A : Do you like reading cartoon book?

B : Yes, I like reading cartoon. / or No.

ในช่วงที่นักเรียนดำเนินกิจกรรม ครูเดินไปรอบๆห้องเพื่อคอยชี้แนะและสังเกต การฟังและการพูดของนักเรียนรวมทั้งการใช้โครงสร้างประโยค

(Teacher walks around and monitors.)

Follow-up Activities

1. นักเรียนนำข้อมูลที่ได้มาสรุปและพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียนทีละคนเพื่อทดสอบ ความคล่องแคล่วในการพูดมีเนื้อหาเหมาะสมถูกต้องใช้คำศัพท์ถูกต้องตามที่ได้สัมภาษณ์เพื่อน รวมทั้งการออกเสียงเน้นหนักคำถูกต้องตามหลักการออกเสียง

2. ครูประเมินความสามารถในการฟัง และการพูดของนักเรียนตามแบบประเมิน ระดับความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

7. แหล่งการเรียนรู้

7.1 สื่อและอุปกรณ์

1. ในความรู้ที่ 1 (New Language)
2. ใบงานที่ 1 Find Someone Who.....

7.2 แหล่งเรียนรู้

1. แบบเรียน My World 3
2. Communicative in the Classroom : A course for EFL teachers.
3. WWW. ames.net.au

8. บันทึกผลหลังสอน

สรุปผลการจัดการเรียนรู้

ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติกิจกรรม

แนวทางในการแก้ปัญหาและการพัฒนา

ข้อคิดเห็นอื่นๆ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ใบความรู้ที่ 1

New Language

I like running
I often run in the morning.

Debbie

I enjoy skateboarding
I skateboard every day.

Kyle

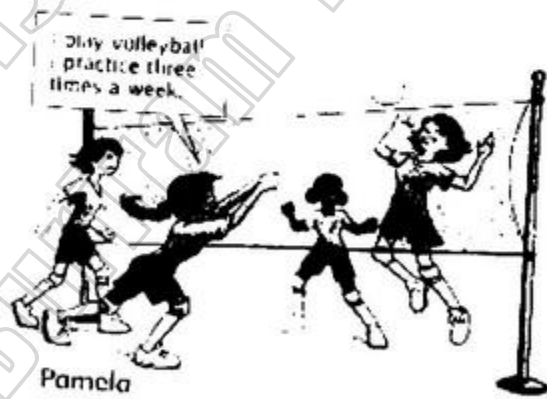
I love hanging out
with my friends.
We usually meet at
Sam's all after school!

Alex

I hate exercising
I like surfing
the internet.
I spend three or
four hours
a day on the Net.

Henry

I play volleyball
I practice three
times a week.

Pamela

I play the piano.
I practice five
hours a day.

Mei

I like playing computer games. I usually play two to three hours a day

Toshiro

I enjoy watching movies. I often see one or two movies a week.

Pablo

มหาวิทยาลัยราชภัฏ
Buriram Rajabhat

ใบงานที่ 1

Directions : Students walk around the classroom asking each other the questions on the chart.

If a classmate answers “No” to a question they then, ask another person. They keep asking until they find someone who answers “Yes.” They write this person’s name next to the question and ask another question until all (most) questions have a name next to them.

	Names
Find Someone Who.....	
1.likes reading books.
2.hates exercising.
3.enjoys watching movies.
4.loves surfing the internet.
5.loves hanging out with friends after school.
6.dislikes doing homework.
7.....enjoys talking on the cell phones.
8.....likes playing valleyball.
9.....loves running.
10.....enjoys dancing.

Follow – up

Report back to the class. Share interesting information with the class.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

หน่วยการเรียนรู้เรื่อง : Life Style

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

แผนการเรียนรู้เรื่อง : How often do you use your cell phone?

เวลา 3 ชั่วโมง

วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน

รหัสวิชา อ 33101

1. มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

มาตรฐาน ค 1.1.3 เข้าใจ และตีความสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง ในรูปแบบต่างๆ โดยถ่ายโอน เป็นข้อความที่ใช้ถ้อยคำของตนเองและถ่ายโอนข้อความเป็นสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงในรูปแบบอื่น

มาตรฐาน ค 1.2.1 ใช้ภาษาตามมารยาททางสังคม เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และสามารถดำเนินการสื่อสารอย่างต่อเนื่องโดยใช้สื่อเทคโนโลยี ที่มีอยู่ในแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์ปลายทาง

1. ฟังบทสนทนาแล้วจับใจความสำคัญได้
2. พูดบทสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนดได้

จุดประสงค์นำทาง

1. ฟังน้ำเสียงของผู้พูดได้
2. บอกความหมายของคำศัพท์และสำนวนในบทสนทนาได้
3. ถ่ายโอนข้อมูลจากบทสนทนาเป็นถ้อยคำของตนเองได้
4. ใช้ภาษาและท่าทางในการสื่อสารได้ตามสถานการณ์ที่กำหนด

3. สารการเรียนรู้

หน้าที่ภาษา

Describing leisure and free time activities

โครงสร้างประโยค / ไวยากรณ์

Frequency adverbs and expressions

How often.....?

Gerunds as objects of verbs

4. ภาระงาน / ผลงานของแผนการจัดการเรียนรู้

ใบงานที่ 3 การแสดงบทบาทสมมุติ (Role Play) ตามสถานการณ์ที่กำหนด

5. การประเมิน

ประเด็นการประเมิน

ประเมินความสามารถในการฟังและการพูดในกิจกรรมบทบาทสมมุติ (Role play)

เครื่องมือในการประเมิน

แบบประเมินระดับความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

6. กิจกรรมการเรียนรู้

Introductory Activities

1. ครูใช้โทรศัพท์มือถือเป็นอุปกรณ์ซักถามนักเรียน เช่น

Do you use a cell phone?

Who do you always talk to?

2. นักเรียนดูภาพประกอบบทสนทนาในใบความรู้ที่ 2 Conversation แล้วให้แสดง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพ ครูใช้คำถาม เช่น

What is the man doing? (Talk on the phones)

Do you think the man is talking with the girl? (Yes/No)

3. ครูแจ้งจุดประสงค์ของการฟังบทสนทนา เพื่อจับใจความแล้วตอบคำถามในใบความรู้ที่ 2 About the Conversation

4. ครูเปิดซีดีบันทึกเสียงให้นักเรียนฟังอย่างตั้งใจ

5. ครูเปิดซีดีบันทึกเสียงอีก 1 ครั้ง พร้อมทั้งให้นักเรียนดูใบความรู้ที่ 2 และอ่านบทสนทนาไปพร้อมการฟัง

6. นักเรียนตอบคำถามในใบความรู้ที่ 2

7. ครูตรวจคำตอบโดยการสุ่มนักเรียนบางคนอ่านคำตอบของตนเองและเฉลยพร้อมกันอีกครั้ง

8. ครูแจกใบความรู้ที่ 3 อธิบายว่านักเรียนจะได้ฟังบทสนทนาย่หว่าง Lisa กับแม่

9. นักเรียนอ่านและทำความเข้าใจกับประโยคในใบความรู้ที่ 3 ก่อน เพื่อที่จะได้ฟังอย่างตั้งใจ

10. ครูเปิดซีดีบันทึกเสียงบทสนทนาให้นักเรียนฟัง 1-2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนเติมคำในช่องว่าง (Spot Dictations)

11. นักเรียนเปรียบเทียบคำตอบกับเพื่อนข้างเคียง ก่อนตรวจคำตอบกับครู

Activity

1. ครูแจกใบงานที่ 2 ให้นักเรียนทำงานเป็นคู่ เขียนบทสนทนาตามตัวอย่างที่ได้ฟัง โดยเปลี่ยนสถานการณ์ตามความคิดของนักเรียน
2. ให้นักเรียนแต่ละคู่ฝึกบทสนทนาจนคล่อง เพื่อเตรียมตัวแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) หน้าชั้น

Follow-up activities

1. นักเรียนศึกษาใบงานที่ 2 อีกครั้งหลังจากที่ได้เขียนบทสนทนาและฝึกมาแล้ว
2. ครูแจกใบงานที่ 3 (Role Cards) ให้นักเรียนอ่านศึกษาคนละ 1 ใบครูอธิบายเพิ่มเติมให้นักเรียนจับคู่แสดงบทบาทสมมติ (Role Play) ตามสถานการณ์ที่กำหนดไว้ในบัตร Role Cards ครูประเมินความสามารถในการฟัง และการพูดของนักเรียนตามแบบประเมินระดับความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ

7. แหล่ง การเรียนรู้

7.1 สื่อและอุปกรณ์

1. ในความรู้ที่ 2
2. ใบความรู้ที่ 3
3. ใบงานที่ 2
4. ใบงานที่ 3 Role Cards
5. ซีดีบันทึกเสียง
6. โทรศัพท์มือถือของจริง

7.2 แหล่งเรียนรู้

1. แบบเรียน My World 3
2. Communicative in the Classroom : A course for EFL teachers.
3. WWW. ames.net.au
4. <http://bogglesworld.com>

8. บันทึกผลหลังสอน

สรุปผลการจัดการเรียนรู้

ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติกิจกรรม

แนวทางในการแก้ปัญหาและการพัฒนา

ข้อคิดเห็นอื่นๆ

ใบความรู้ที่ 2

Conversation

Conversation

- Kevin: Excuse me. I'm doing a survey about cell phones. Can I ask you a few questions?
- Julie: Sure
- Kevin: How often do you use your cell phone?
- Julie: All the time. I enjoy talking to my friends.
- Kevin: And do you use any other options on your phone? Like e-mail or ...
- Julie: I often send messages. It's cheaper. And sometimes I take photos and send them to my friends.
- Kevin: Anything else?
- Julie: Yeah. My parents often call me on my cell phone, especially when I'm out at night. They like to know that I'm safe.
- Kevin: Do you have any problems with your phone?
- Julie: Yes. The large bill at the end of the month.

■ About the Conversation

1. What kind of work is Kevin doing?
2. Does Julie use her cell phone a lot?
3. How does she use it?
4. Why do her parents call her?
5. What doesn't she like about her cell phone?

ใบความรู้ที่ 3

Listening

Directions : Listen to the conversation, and complete the sentences.

1. Lisa's.....is calling her on the phone.
2. Lisa is hanging out at the.....
3. She's going home at.....
4. Her mother is going to pick her up at the.....
5. Lisa's friend are going to go.....in her mother's car.

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Buriram Rajabhat University

Tape Script

Mom : Lisa? It's Mom.

Lisa : Hi, Mom.

Mom : Where are you?

Lisa : I'm at the mall. I'm hanging out with Kathy and Jeff.

Mom : What time are you going home?

Lisa : Around seven. Can you pick me up?

Mom : Okay. Meet me at the main entrance. And don't be late.

Lisa : Oh, Mom. And can you give Kathy and Jeff a ride home?

Mom : All right.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Buriram Rajabhat University

ใบงานที่ 2

Directions : Complete the dialogue.

Mom :? It's Mom.

San : Hi! Mom.

Mom : Where are you?

San : I'm at.....I'm hanging out with.....and.....

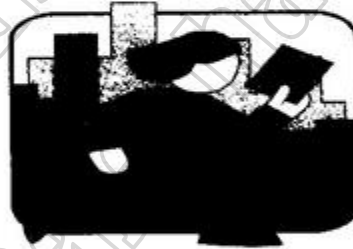
Mom : What time are you going home?

Som : About..... Can you pick me up?

Mom : Okay. Meet me at..... And don't be late.

Som : Oh. Mom. And you give.....and.....a ride home?

Mom : All right.

ใบงานที่ 3

Role Card

Directions : Student A. You are San and love hanging out with your friends after school.

Your mother calls to ask you about the time that you 're going home. And she will pick you up with Kathy and Jeff.

Role Card

Directions : Student B. You are San's Mom. You call to ask your daughter about the time that she 's going home. You tell to pick her up and to meet at the main entrance.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

หน่วยการเรียนรู้เรื่อง : Lifestyle

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

แผนการเรียนรู้เรื่อง : What do you like to do?

เวลา 3 ชั่วโมง

วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน

รหัสวิชา อ 33101

1. มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

มาตรฐาน ค 1.2.1 ใช้ภาษาตามมารยาทสังคม เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และสามารถดำเนินการสื่อสารอย่างต่อเนื่องโดยใช้สื่อเทคโนโลยี ที่มีอยู่ในแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา

มาตรฐาน ค 1.2.3 ใช้ภาษาเพื่อขอ และให้ข้อมูล อธิบาย บรรยาย เปรียบเทียบ เรื่องราวต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ประสบการณ์ของตนเองและสิ่งที่ตนสนใจ สร้างองค์ความรู้ โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่างๆ

มาตรฐาน ค 2.1.1 ใช้ภาษาและท่าทางในการสื่อสารได้เหมาะสมกับระดับบุคคล และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์ปลายทาง

1. ใช้ประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
2. พูดสนทนาเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับนิสัยและกิจกรรมประจำวันของบุคคลได้

จุดประสงค์นำทาง

1. สร้างประโยคคำถามที่ขึ้นต้นด้วย How often.....? ได้
2. สร้างประโยคที่ใช้ Frequency adverbs and expressions ได้
3. ถ่ายโอนข้อมูลจากบทสนทนาเป็นถ้อยคำของตนเองได้
4. ใช้ภาษาและท่าทางในการสื่อสารได้เหมาะสมกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาได้

3. สาระการเรียนรู้

หน้าที่ภาษา

Describing routines and habits

Expressing likes and dislikes

โครงสร้างประโยค / ไวยากรณ์

Frequency adverbs and expressions

How often.....?

Gerunds as objects of verbs

4. ภาระงาน / ผลงานของแผนการจัดการเรียนรู้

ใบงานที่ 7 การทำกิจกรรม Survey

5. การประเมิน

ประเด็นการประเมิน

ประเมินการพูดนำเสนอหน้าชั้นจากการทำกิจกรรม Survey

เครื่องมือในการประเมิน

แบบประเมินระดับความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

6. กิจกรรมการเรียนรู้

Introductory Activities

1. ครูซักถามถึงกิจวัตรประจำวันของนักเรียนด้วยคำถาม How often....? เช่น

How often do you watch TV.?

How often do you visit your grandparents?

2. นักเรียนศึกษา Frequency adverbs and expression ในใบความรู้ที่ 4 (Grammar) โดยกำหนดเวลา 5-10 นาที ตามความสามารถของนักเรียนแล้วให้นักเรียนทำงานเป็นคู่แลกเปลี่ยนความเข้าใจในเรื่องที่ศึกษา

3. ครูสุ่มให้นักเรียนอธิบายให้เพื่อนๆ ฟัง แล้วครูสรุปเพื่อให้นักเรียนเข้าใจได้ถูกต้อง

4. นักเรียนทำใบงานที่ 4 โดยครูอธิบายคำสั่งและทำข้อที่ 1 เป็นตัวอย่าง

5. ครูสุ่มนักเรียนให้ตอบคนละข้อ

6. ครูแจกใบงานที่ 5 อธิบายคำสั่งและทำข้อ 1 เป็นตัวอย่าง นักเรียนพูดประโยคซึ่งจะใช้

Frequency adverbs and expression ที่แตกต่างกัน ครูให้นักเรียนวาง adverbs ดังกล่าวให้ถูกต้อง คือ frequency adverbs จะวางอยู่หน้าคำกริยา แต่ expression จะอยู่ท้ายประโยค ครูสุ่มนักเรียนออกมาพูดประโยคที่สมบูรณ์

7. ครูแจกใบงานที่ 6 ให้นักเรียนฝึกสร้างประโยคคำถาม How often..... และประโยคคำตอบในใจทซ์แต่ละข้อก่อน แล้วจับคู่กับเพื่อนผลัดกันถาม - ตอบ

Activity

1. ครูแจกใบงานที่ 7 กิจกรรม Survey พร้อมอธิบายวิธีการฝึกกิจกรรมให้นักเรียนเข้าใจก่อน (to practice structures in a communicative way)

2. ครูถามนักเรียน What will you say if you don't understand or don't hear? (Sorry?)

3. นักเรียนลุกขึ้นเดินไปรอบๆห้องเพื่อดำเนินกิจกรรมตามใบงานที่ 7 เช่น

What's your name? / and how do you spell it?

A : How often do you use a cell phone?

B : I always use a cell phone.

A : How often do you clean the bedroom?

B : I clean the bedroom twice a week.

etc.

(ในช่วงที่นักเรียนดำเนินกิจกรรมครูเดินไปรอบๆห้องเพื่อคอยชี้แนะและสังเกตการฟังและการพูดของนักเรียน)

Follow-up Activities

1. นักเรียนเลือกข้อมูลของเพื่อน 1 คน สำหรับมานำเสนอหน้าชั้น โดยถ่ายโอนข้อมูลเป็นภาษาพูดของตนเอง

2. ครูประเมินความสามารถในการฟัง และการพูดของนักเรียนตามแบบประเมินระดับความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

7. แหล่งการเรียนรู้

7.1 สื่อและอุปกรณ์

1. ใบความรู้ที่ 4

2. ใบงานที่ 4

3. ใบงานที่ 5

4. ใบงานที่ 6

5. ใบงานที่ 7

7.2 แหล่งเรียนรู้

1. แบบเรียน My World 3

2. Communicative in the Classroom : A course for EFL teachers.

3. WWW. ames.net.au

4. <http://bogglesworld.com>

5. www.englishclub.com/grammar/adverbs.frequency.htm

8. บันทึกผลหลังสอน

สรุปผลการจัดการเรียนรู้

ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติกิจกรรม

แนวทางในการแก้ปัญหาและการพัฒนา

ข้อคิดเห็นอื่นๆ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ใบความรู้ที่ 4

GRAMMAR

Frequency Adverbs and expression

Frequency Adverbs and Expressions

Frequency adverbs answer questions with **How often . . . ?**

		Frequency Adverbs	
How often do you watch TV?	I	always	(100%)
		usually	
		often	
		sometimes	
		seldom/rarely	
		never	(0%)
		watch TV in the evening.	

NOTE Frequency adverbs often come in front of the verb: **I usually** go to bed late.

Frequency expressions also answer questions with **How often . . . ?**

		Expressions of Frequency
I watch TV		every day.
		three times a week.
		twice a week.
		once a month.

Gerunds as Objects of Verbs: *like, love, hate, enjoy*

Gerunds can be used after some verbs in this way: verb + gerund.

I **like** *listening* to music. He **enjoys** *going* to the movies.

You **love** *dancing*. She **hates** *running*.

NOTE Don't use **like, love, or hate** in the progressive tense to express likes and dislikes. Use the simple present tense instead.

ใบงานที่ 4

Language in Context

Directions : Look at the pictures, and then make sentences.

1. Karen (enjoy).....
2. Yasmin (love).....
3. Michael (like)
4. Sam (love).....
5. Ricky (enjoy)
6. They (hate)

ใบงานที่ 5

Directions : Make sentences by using frequency adverbs and expressions, then compare with your partner.

1. sleep / a day
2. do homework / right after school
3. talk on the phone
4. watch television / after dinner
5. exercise / in the afternoon
6. go to the movies / on the weekend
7. eat out to dinner with friends / once a month
8. go fishing / everyday
9. relax in front of TV / often
10. do the ironing / three times a week

ใบงานที่ 6

Directions : How often do you do the following? Write your answer, then ask your partner the questions.

1. brush your teeth?
2. use the computer?
3. clean your room?
4. read a book ?
5. hang out with friends?
6. play a sport?
7. go for a bike ride?
8. go to a pub.?
9. watch video?
10. do some painting?

ใบงานที่ 7 Survey

Directions : Ask five people "How often do they do?" Write their names and answers on the survey. Remember you can ask "What's your name?" and "How do you spell it?" You should also answer other people's questions.

Name	Visit parents	Use a cell phone	Use e-mail	Clean the bedroom	Do some gardening

Follow-up Activities

Tell the class about one person in your survey.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

หน่วยการเรียนรู้เรื่อง : Teenage Favorites

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

แผนการเรียนรู้เรื่อง : What are you going to buy?

เวลา 3 ชั่วโมง

วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน

รหัสวิชา อ 33101

1. มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

- มาตรฐาน ค 1.1.1 เข้าใจภาษาท่าทาง น้ำเสียง ความรู้สึกของผู้พูด รวมทั้งเข้าใจ คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ คำอธิบาย ที่พบในสื่อจริง
- มาตรฐาน ค 1.1.3 เข้าใจ และตีความสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง ในรูปแบบต่างๆ โดยถ่ายโอน เป็นข้อความที่ใช้ถ้อยคำของตนเองและถ่ายโอนข้อความเป็นสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงในรูปแบบอื่น
- มาตรฐาน ค 1.2.1 ใช้ภาษาตามมารยาททางสังคม เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และสามารถดำเนินการสื่อสารอย่างต่อเนื่อง โดยใช้สื่อเทคโนโลยี ที่มีอยู่ในแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา
- มาตรฐาน ค 1.2.3 ใช้ภาษาเพื่อขอ และให้ข้อมูล อธิบาย บรรยาย เปรียบเทียบ เรื่องราวต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ประสบการณ์ของตนเองและสิ่งที่ตนสนใจ สร้างองค์ความรู้ โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่างๆ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์ปลายทาง

1. ฟังบทสนทนาแล้วบอกรายละเอียดได้
2. พูdbทสนทนาได้ตอบในบริบทต่างๆได้

จุดประสงค์นำทาง

1. บอกความหมายของคำศัพท์และสำนวนในบทสนทนาได้
2. เข้าใจน้ำเสียงและความรู้สึกของผู้พูดได้
3. ตอบคำถามเกี่ยวกับบทสนทนาได้
4. ออกเสียงและบอกความหมายของคำศัพท์ที่ใช้ในบทสนทนาได้
5. ใช้ภาษาและท่าทางในการสื่อสารได้ตามสถานการณ์ที่กำหนด

3. สารการเรียนรู้

หน้าที่ภาษา

Asking for suggestions

Talking about intentions and plans

โครงสร้างประโยค / ไวยากรณ์

Information questions with going to

So...and Neither.....to express agreement

4. ภาระงาน / ผลงานของแผนการจัดการเรียนรู้

ใบงานที่ 8 กิจกรรมการจับคู่สนทนา (Dialogue)

5. การประเมิน

ประเด็นการประเมิน

ประเมินกิจกรรมการจับคู่สนทนา (Dialogue)

เครื่องมือในการประเมิน

แบบประเมินระดับความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

6. กิจกรรมการเรียนรู้

Introductory Activities

1. ครูให้นักเรียนบอกชื่อร้านค้าภายในเมืองหรือภายในหมู่บ้านที่นักเรียนอาศัยอยู่ หรือบอกชื่อร้านค้าที่รู้จักแพร่หลายที่จำหน่ายเสื้อผ้า รองเท้า เครื่องประดับ โทรศัพท์มือถือ และ ของใช้อื่น ๆ โดยครูสุ่มถามนักเรียน เช่น

T : I want to buy some shoes. Which place do you recommend?

S : You can go to J Department Store.

T : Where is it?

S : It is on Sakmano street.

2. ครูแนะนำคำศัพท์ใหม่ในใบความรู้ที่ 5 โดยให้นักเรียนดูภาพแล้วบอกความหมายของหัวข้อต่างๆเป็นภาษาไทย

3. ครูเปิดซีดีบันทึกเสียงการออกเสียงคำศัพท์ แล้วให้นักเรียนจับคู่ชี้ภาพออกเสียงตามขณะฟังซีดีบันทึกเสียง

4. นักเรียนดูภาพประกอบในใบความรู้ที่ 6 เพื่อให้รู้สถานการณ์ของบทสนทนาดีก่อนฟังซีดีบันทึกเสียง

5. ครูเปิดซีดีบันทึกเสียงครั้งที่ 1 ให้นักเรียนฟัง ครูซักถามความเข้าใจเกี่ยวกับ

บทสนทนาที่ได้ยิน ดังนี้

T : Look at the picture of toy department. Who loves soft toys?

S : The two girls (They both do).

T : Look at the cell phone shop. Who is looking for a cool-looking cell phone ?

S : The two girls (They both are).

T : Look at the clothes shop. Who don't like to wear a fancy dress to go dancing?

S : The two girls (They both don't).

T : Look at the stationery. What is the boy going to do?

S : He is just looking at the greeting cards.

6. ครูเปิดซีดีบันทึกเสียงครั้งที่ 2 แล้วให้นักเรียนออกเสียงตามทั้งที่เป็นรายบุคคล และเป็นแถว

7. นักเรียนจับคู่ฝึกบทสนทนาในใบความรู้ที่ 6 สลับบทบาทกันเพื่อให้มีโอกาสดูฝึกออกเสียงทุกประโยค

8. ครูแจกใบงานที่ 8 ซักถามความหมายของประโยค ข้อ 1 Why don't you buy him a wallet? เพื่อเป็นการทบทวนการใช้ Why don't.....? ว่าเป็นประโยคให้คำแนะนำ

9. ให้นักเรียนอ่านบทสนทนา ข้อ 2 ครูอธิบายว่าสำนวน So do I และ Neither am I มีความหมายว่า I feel the same way. แต่การใช้สำนวนทั้งสองนั้นแตกต่างกัน So do I จะใช้แสดงความเห็นด้วยกับประโยคบอกเล่าและ Neither am I. จะใช้แสดงความเห็นด้วยกับประโยคปฏิเสธ

10. ครูให้นักเรียนจับคู่ฝึกบทสนทนาในใบงานที่ 8 จนคล่อง

Activity

1. ครูให้นักเรียนทำงานเป็นคู่ สร้างบทสนทนาตามตัวอย่างในใบงานที่ 8 โดยเปลี่ยนข้อมูลตามความคิดของนักเรียนเองและใช้คำศัพท์ในใบความรู้ที่ 5

2. ให้นักเรียนแต่ละคู่ฝึกบทสนทนาจนคล่อง เพื่อเตรียมตัวนำเสนอหน้าชั้นเรียน

Follow-up Activities

1. ครูให้นักเรียนจับคู่สนทนาหน้าชั้นและสนทนาข้ามคู่หน้าชั้นเพื่อประเมินความสามารถในการฟังและการพูด และความเข้าใจในการใช้สำนวน So do I และ Neither am I. etc

2. ครูประเมินความสามารถในการฟัง และการพูดของนักเรียนตามแบบประเมินระดับความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

7. แหล่งการเรียนรู้

7.1 สื่อและอุปกรณ์

1. ในความรู้ที่ 5
2. ใบความรู้ที่ 6
3. ใบงานที่ 8
4. ซีดีบันทึกเสียง

7.2 แหล่งเรียนรู้

1. แบบเรียน My World 3
2. Communicative in the Classroom : A course for EFL teachers.
3. www.ames.net.au
4. <http://bogglesworld.com>

8. บันทึกผลหลังสอน

สรุปผลการจัดการเรียนรู้

ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติกิจกรรม

แนวทางในการแก้ปัญหาและการพัฒนา

ข้อคิดเห็นอื่นๆ

New Language : Vocabulary

Casual Wear

Accessories

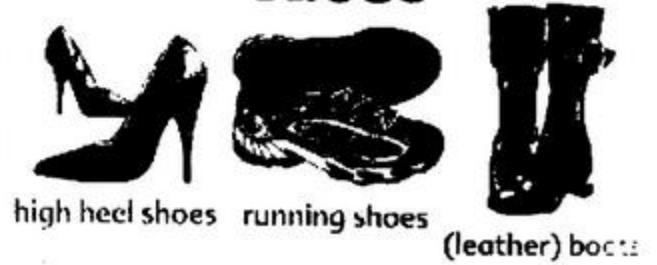
Jewelry

Toiletries

Shoes

ใบความรู้ที่ 6

Directions : Listening the dialogue and answer the questions.

Teenage favorites

ใบงานที่ 8

Directions : Converse the dialogues in pairs.

1. A : What can I buy my dad for his birthday?
B : Why don't you buy him a wallet?
2. A : I love sports clothes.
B : So do I.
A : I'm not crazy about jewelry.
B : Neither am I.
3. A : Did you get your purse at Wally's?
B : Yes, I did.
A : So did I.
4. A : What are you going to wear for the interview?
B : I'm going to wear a dress and high heel shoes.

Activity : Pair Work

Practice the above conversations with a partner using the vocabulary on worksheet 5

Follow – up Activity

Present to the class with partner.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

หน่วยการเรียนรู้เรื่อง : Teenage Favorites

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

แผนการเรียนรู้เรื่อง : Let's go shopping

เวลา 3 ชั่วโมง

วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน

รหัสวิชา อ 33101

1. มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

- มาตรฐาน ต 1.1.3 เข้าใจ และตีความสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง ในรูปแบบต่างๆ โดยถ่ายโอน เป็นข้อความที่ใช้ถ้อยคำของตนเองและถ่ายโอนข้อความที่เป็นสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงในรูปแบบอื่น
- มาตรฐาน ต 1.2.3 ใช้ภาษาเพื่อขอ และให้ข้อมูล อธิบาย บรรยาย เปรียบเทียบ เรื่องราวต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ประสบการณ์ของตนเองและสิ่งที่ตนสนใจ สร้างองค์ความรู้ โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่างๆ
- มาตรฐาน ต 1.2.4 ใช้ภาษาเพื่อแสดงความรู้สึกรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต พร้อมทั้งให้เหตุผล โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่างๆรวมทั้งแสวงหาวิธีการเรียนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับตนเอง
- มาตรฐาน ต 1.3.2 นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับประสบการณ์ส่วนตัวหรือ เหตุการณ์ต่างๆ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์ปลายทาง

1. ฟังบทสนทนาแล้วบอกใจความสำคัญและรายละเอียดได้
2. ฟังข้อความเกี่ยวกับการโฆษณาสินค้าแล้วบอกรายละเอียดได้
3. พูดยุติถามข้อมูลเกี่ยวกับการจับจ่ายซื้อของได้

จุดประสงค์นำทาง

1. บอกความหมายของคำศัพท์และสำนวนในบทสนทนาได้
2. บอกความหมายของข้อความที่บอกความเห็นพ้องต้องกันได้ (Expressions of agreement) ได้
3. ตอบคำถามจากการฟังบทสนทนาได้
4. ใช้ภาษาและท่าทางในการสื่อสารได้ตามสถานการณ์ที่กำหนด
5. เติมข้อความที่ขาดหายไปได้อย่างสมบูรณ์ถูกต้อง

3. สารการเรียนรู้

หน้าที่ภาษา

Asking for suggestions

Talking about intentions and plans

Talk about past events and situations

โครงสร้างประโยค / ไวยากรณ์

Information questions with going to

So...and Neither.....to express agreement

4. ภาระงาน / ผลงานของแผนการจัดการเรียนรู้

ใบงานที่ 10 กิจกรรม Barrier games หรือ Information gap

5. การประเมิน

ประเด็นการประเมิน

ประเมินทักษะในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในขณะที่ทำกิจกรรม

A Shopping Information Gap Activity

เครื่องมือในการประเมิน

แบบประเมินระดับความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

6. กิจกรรมการเรียนรู้

Introductory Activities

1. ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับการทำกิจกรรมเมื่อเกิดอาการเบื่อ เช่น

How often do you feel bored?

What do you do when you feel bored?

ให้นักเรียนนำเสนอความคิดของตนอย่างหลากหลาย

2. ครูให้นักเรียนดูภาพประกอบบทสนทนาในใบความรู้ที่ 7 แล้วซักถามสถานการณ์

ในภาพ เช่น

What are the girls doing? (watching TV.)

How are they feel? (They feel bored.)

How do you know? (From their faces.)

Why do they feel bored? (The TV program is not interesting.)

3. นักเรียนศึกษาบทสนทนาในใบความรู้ที่ 7 อีกครั้งเพื่อเตรียมตัวฟังและจับใจความสำคัญ

4. ครูอธิบายคำศัพท์ที่คาดว่านักเรียนไม่คุ้นเคย เช่น

Reality Show รายการโทรทัศน์ที่ถ่ายทอดให้เห็นการใช้ชีวิตของบุคคลตาม สถานการณ์จริง แม้บางครั้งอาจมีการจัดฉากเพื่อให้ถ่ายทอดทางโทรทัศน์

5. ครูเปิดซีดีบันทึกเสียงครั้งที่ 1 โดยไม่ให้นักเรียนดูบทสนทนาเพราะต้องการให้นักเรียนฟังและจับใจความสำคัญ หลังฟังบทสนทนาแล้วครูซักถามความเข้าใจในการฟังของนักเรียน เช่น

T : How do the girls feel?

Ss : They feel bored.

T : Why do they feel bored?

Ss : They feel bored because TV program is not interesting.

T : What are they going to do ?

Ss : They are going to go window - shopping.

6. ครูเปิดซีดีบันทึกเสียงครั้งที่ 2 ให้นักเรียนดูใบความรู้ที่ 7 พร้อมกับการฟัง และตอบคำถามในกิจกรรม About the Conversation

7. นักเรียนเปรียบเทียบคำตอบกับเพื่อนๆ แล้วตรวจคำตอบกับครู โดยสุ่มนักเรียนตอบคำถามจนครบทุกข้อ

8. ครูบอกลักษณะข้อความที่นักเรียนจะได้ฟัง คือการโฆษณาสินค้าที่นักเรียนจะได้ยินทางวิทยุหรือตามห้างสรรพสินค้า

9. ให้นักเรียนฟังโฆษณาจากซีดีบันทึกเสียง 1 ครั้ง เพื่อจับใจความสำคัญของข้อความ

10. ครูแจกใบงานที่ 9 ให้นักเรียนศึกษาแล้วซักถามนักเรียนว่าในแต่ละข้อมีข้อความอะไรที่ขาดหายไปและนักเรียนต้องเติมอะไร

11. ครูเปิดซีดีบันทึกเสียงครั้งที่ 2 เพื่อให้นักเรียนเติมข้อความที่ขาดหายไป (Spot Dictations)

12. ครูเปิดซีดีบันทึกเสียงครั้งที่ 3 เพื่อให้นักเรียนตรวจสอบความถูกต้อง และเปรียบเทียบคำตอบกับเพื่อนข้างเคียง แล้วตรวจคำตอบกับครูพร้อมกันทั้งชั้น

13. ครูแจกใบงานที่ 10 ซึ่งเป็นกิจกรรม A Shopping Information Gap Activity (Sheet A, Sheet B) จะมีข้อมูลที่ขาดหายไป ซึ่งนักเรียนจะต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลของตนมีกับเพื่อนหรือหาข้อมูลจากกันและกัน ด้วยการ ถาม-ตอบ จึงจะมีข้อมูลที่ครบถ้วน เป็นการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างง่าย ๆ ตามรูปแบบภาษาที่กำหนด

ก่อนดำเนินกิจกรรมครูจะต้องสร้างความมั่นใจให้นักเรียนโดยการทดลองฝึกกับนักเรียน 1 คนก่อน เช่น

T : What did Dan buy at London Rolls?

S : He bought a chocolate cake.

T : How much was it?

S : It was \$12.50.

T : How did he pay?

S : He paid with cash.

Activity

1. นักเรียนจับคู่เป็น Student A และ Student B ถามตอบเพื่อให้ได้ข้อมูลในส่วนที่ขาดหายไป
2. ครูประเมินความสามารถในการฟังและการพูดของนักเรียนตามแบบประเมินระดับความสามารถในการฟังและการพูด ในขณะที่นักเรียนดำเนินกิจกรรมแต่ละคู่

Follow-up Activities

1. นักเรียนเปรียบเทียบข้อมูลที่ได้อีกกับเพื่อนแล้วอภิปรายร่วมกันเพื่อนำเสนอหน้าชั้น

7. แหล่งการเรียนรู้

7.1 สื่อและอุปกรณ์

1. ในความรู้ที่ 7
2. ใบงานที่ 9
3. ใบงานที่ 10
4. ซีดีบันทึกเสียง

7.2 แหล่งเรียนรู้

1. แบบเรียน My World 3
2. Communicative in the Classroom : A course for EFL teachers.
3. www.ames.net.au
4. <http://bogglesworld.com>

8. บันทึกผลหลังสอน

สรุปผลการจัดการเรียนรู้

ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติกิจกรรม

แนวทางในการแก้ปัญหาและการพัฒนา

ข้อคิดเห็นอื่นๆ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ใบความรู้ที่ 7

Conversation

Conversation

Gina: What are you going to do this afternoon?

Amy: I don't know. I'm kind of bored.

Gina: So am I. There's nothing on TV. There are reality shows on every channel.

Amy: I don't like reality shows. They're so stupid.

Gina: I agree. Why don't we go to the mall and look at clothes?

Amy: That's a good idea. But I don't have any money to spend today.

Gina: Neither do I.

Amy: Well, let's just go window-shopping, then

Gina: Yeah, that always makes me feel good.

Directions : Answer the following questions according to the conversation.

1. What's wrong with Amy?
2. Why don't the two teens like reality shows?
3. Where does Gina want to go? Why?
4. Are they going to buy anything? Why? or why not?
5. What are the two teens going to do at the mall?

ใบงานที่ 9

Listening

Directions : Listen to the ads, and complete the missing information.

▲ PEGASUS SHOE STORE ▲

Special Offer Sunday Only
Price

Running Shoes _____
Women's Shoes _____ (high heels)
Save up to _____ %

▲ ELECTRONIC WORLD ▲

PRIMUS _____ \$899 -
WITH DVD RECORDER
DIGITAL _____ 20% OFF

▲ PEARL'S JEWELRY ▲

SILVER CHAIN \$130
BUY A PAIR OF GOLD _____
AND GET A FREE _____
ALL CREDIT CARDS ACCEPTED

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ Rajabhat Buriram

ใบงานที่ 10

Activity : Barrier game

Directions : Work with a partner. One person looks at Sheet A. The other person looks at Sheet B. Ask your partner questions to find out the missing information to complete your chart . Remember you can use strategies to check your understanding, e.g.
“ *Did you say.....*”

Follow-up activities

1. Compare your chart with your partner's. Have you got the same information?
2. Discuss the information. Is there anything you find surprising? Report back to the class.

Sheet A

Dan's Big Date

What do you
think Dan is going
to do on this date?

A Shopping Information Gap Activity

What did he buy at London Rolls? He bought a chocolate cake.

How much was it? It was \$12.50.

How did he pay? He paid with cash.

London Rolls Bakery

Chocolate Cake
..... \$12.50

Cash ... \$20.00
Change . . \$7.50

Emily's Cosmetics

Men's Cologne
..... \$55.00

Visa . . . \$55.00

The Clean Shop

Penny's Flowers

2 Dozen Roses
..... \$40.00

Cash . . . \$100.00
Change . . \$60.00

SUN BROS

GRAND
JEWELER

Diamond Ring
..... \$1200

Check . . \$1200

Stanley's

Hot Mart

Gift Wrap . . \$2.99
Candle . . . \$5.99
Total \$8.49

Cash \$10.00
Change . . . \$1.51

AD Chocolates

bogglesworld.com

Sheet B

Dan's Big Date

What do you
think Dan is going
to do on this date?

A Shopping Information Gap Activity

What did he buy at London Rolls? He bought a chocolate cake.
How much was it? It was \$12.50.
How did he pay? He paid with cash.

London Rolls Bakery

Chocolate Cake
..... \$12.50

Cash . . . \$20.00
Change . . \$7.50

Emily's Cosmetics

The Jean Shop

Pants . . . \$49.99

Check . . . \$49.99

Penny's Flowers

MUSIC

CD: Love Tonight
..... \$12.99

CD: Romance
..... \$14.99

Total . . . \$27.98

Cash . . . \$30.00
Change . . \$2.02

GRAND
JEWELER

Stanley's

Shirt . . . \$34.50

Tie . . . \$10.99

Total . . . \$45.49

Visa . . . \$45.49

Hot Mart

AB Chocolates

Chocolates
..... \$35.00

Visa . . . \$35.00

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

หน่วยการเรียนรู้เรื่อง : Teenage Favorites

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

แผนการเรียนรู้เรื่อง : Shopaholics

เวลา 3 ชั่วโมง

วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน

รหัสวิชา อ 33101

1. มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

- มาตรฐาน ต 1.1.4 เข้าใจ ตีความ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความ ข้อมูล และ ข่าวสาร จากสื่อสิ่งพิมพ์ หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ใน ความสนใจในชีวิตประจำวัน
- มาตรฐาน ต 1.2.1 ใช้ภาษาตามมารยาททางสังคม เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และสามารถดำเนินการสื่อสารอย่างต่อเนื่องโดยใช้สื่อเทคโนโลยี ที่มีอยู่ในแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา
- มาตรฐาน ต 1.2.3 ใช้ภาษาเพื่อขอ และให้ข้อมูล อธิบาย บรรยาย เปรียบเทียบ เรื่องราวต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ประสบการณ์ของตนเองและสิ่งที่ตนสนใจ สร้างองค์ ความรู้ โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึก ทักษะต่างๆ
- มาตรฐาน ต 1.3.2 นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับประสบการณ์ส่วนตัวหรือ เหตุการณ์ต่างๆ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์ปลายทาง

1. ฟังบทอ่านแล้วแล้วสามารถแสดงความคิดเห็นและบอกรายละเอียดเพิ่มเติมได้
2. พูดเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับการจับจ่ายซื้อของ (Shopping) ได้
3. นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการสอบถาม พูดคุยโดยสรุปเป็นคำพูดของตนเองได้

จุดประสงค์นำทาง

1. บอกความหมายของคำศัพท์จากเนื้อหาที่ได้ฟังได้
2. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังได้
3. ออกเสียงและบอกความหมายของคำศัพท์ที่เกี่ยวกับการจับจ่ายซื้อของได้
4. สร้างประโยคคำถามได้ทั้ง Yes/No questions และ Information questions

3. สาระการเรียนรู้

หน้าที่ภาษา

Giving suggestions

Talking about intentions and plans

โครงสร้างประโยค / ไวยากรณ์

Information questions

Imperative sentences

4. ภาระงาน / ผลงานของแผนการจัดการเรียนรู้

ใบงานที่ 11 กิจกรรมการสัมภาษณ์ (Interview)

5. การประเมิน

ประเด็นการประเมิน

ประเมินการนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เพื่อน

เครื่องมือในการประเมิน

แบบประเมินระดับความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

6. กิจกรรมการเรียนรู้

Introductory Activities

1. ครูสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับการจับจ่ายซื้อของเพื่อให้นักเรียนได้คุ้นเคยกับการใช้ประโยคคำถาม Yes/No questions และ Information questions เช่น

Do you like to shop?

How often do you shop for clothes?

Where do you shop?

Do you buy things on sale?

Do you buy things online?

Where is the best place to shop in your town?

etc

2. ครูเขียนคำศัพท์ Shopaholic บนกระดานดำและซักถามความหมายของคำศัพท์ โดยแยกคำศัพท์ให้นักเรียนพิจารณา ดังนี้

shop – alcoholic (คนที่ติดการจับจ่ายซื้อของ)

3. ครูให้นักเรียนพิจารณาว่า มีเหตุจูงใจอะไรที่ทำให้เขาเหล่านั้นมีพฤติกรรมอย่างนั้น และมีวิธีแก้ไขอย่างไร

4. ให้นักเรียนนำเสนอความคิดเห็น ครูบันทึกไว้

5. ครูแจกใบความรู้ที่ 8 ให้นักเรียนศึกษาเนื้อเรื่องอย่างรวดเร็ว เพื่อหาใจความหลัก
ครูซักความด้วยคำถาม ดังนี้

What is the article about? (It is about a woman who stole a lot of money from the company where she worked to buy things because she was a shopaholic. She was arrested and put in jail.)

6. ครูเปิดซีดีบันทึกเสียงให้นักเรียนฟังและอ่านในใจพร้อมกันแล้วตอบคำถาม
ในใบความรู้ที่ 8 About the article

7. ให้นักเรียนฟังอีกครั้งเพื่อเจาะหาคำตอบ เพื่อตรวจคำตอบของตนเองแล้ว
เปรียบเทียบคำตอบกับเพื่อนข้างเคียง

8. ครูให้นักเรียนศึกษา How to prevent uncontrolled shopping ในใบความรู้ที่ 8
แล้วเปรียบเทียบกับข้อเสนอที่นักเรียนได้เสนอแนะไว้

Activity

1. ครูให้นักเรียนศึกษาใบงานที่ 11 เพื่อให้เข้าใจอย่างถูกต้องเหมือนกันทุกคน
2. ให้นักเรียนทุกคนคิดประโยคคำถามในการสัมภาษณ์ตามคำสั่งในใบงานที่ 11
นอกเหนือจากที่โจทย์เสนอแนะไว้ เช่น

What do you usually shop?

Do you go shopping alone or with others?

Who do you usually go with?

Do you use the things you buy or just keep them on shelves?

Etc.

3. นักเรียนลุกขึ้นไปสัมภาษณ์เพื่อน 6 คน โดยใช้คำถามตามโจทย์และเลือกคำถาม
เพิ่มเติมจากที่นักเรียนคิดไว้อีก 4 คำถาม

(Teacher walks around and monitors)

Follow-up Activities

1. นักเรียนแต่ละคนนำข้อมูลที่ได้สรุปรายงานเป็นคำพูดของตนเองเพื่อ
นำเสนอหน้าชั้น เช่น

I walked with 6 students, all of them like shopping. They usually go shopping with their parents at the mall. They don't spend much money because their parents pay for them. They like to buy new CDs, clothes and cartoon books.

2. ครูประเมินความสามารถในการฟัง และการพูดของนักเรียนตามแบบประเมินระดับความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

3. ครูคัดเลือกผลงานที่ที่น่าสนใจ 5-10 คน ดัดไว้ที่บอร์ดหน้าชั้นเรียน เพื่อให้ นักเรียนทุกคนมีโอกาสได้ศึกษาผลงาน

7. แหล่งการเรียนรู้

7.1 สื่อและอุปกรณ์

1. ในความรู้ที่ 8
2. ใบงานที่ 11
3. ซีดีบันทึกเสียง

7.2 แหล่งเรียนรู้

1. แบบเรียน My World 3
2. Communicative in the Classroom : A course for EFL teachers.
3. www.ames.net.au
4. <http://bogglesworld.com>

8. บันทึกผลหลังสอน

สรุปผลการจัดการเรียนรู้

ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติกิจกรรม

แนวทางในการแก้ปัญหาและการพัฒนา

ข้อคิดเห็นอื่นๆ

ใบความรู้ที่ 8

Shopaholic

photos

We all like to treat ourselves occasionally and buy a new pair of shoes, a shirt, or some new CDs. But shopping can become an addiction. Studies show that 17 million Americans can't control their urge for shopping. That is about one in every twenty Americans! Cindy Marshall is one of those people.

**How to prevent
uncontrolled shopping**
Do not use credit cards a lot.
Use only one credit card for
purchases.
Pay for purchases with cash
or with a check.
Do not take a lot of money with
you.
Do not shop after stores
close.
Make a shopping list and only
buy what is on the list.
Do not feel out of control.
Ask for help from a
professional counselor.

Cindy stole \$3.7 million from the company where she worked. She used the money to pay for her shopping adventures.

The following is a list of things she bought. Most of them she never opened, and they remained in their original packaging or were in storage units: 32 cars, 1,200 items of designer clothing (all unused), four Rolex watches, and 600 Barbie dolls.

Cindy suffers from a medical condition called compulsive shopping disorder. She cannot resist the temptation to buy something, even if she doesn't need it. People with this addiction believe that if they shop, they are going to feel better. Cindy was arrested for stealing, and she is now in jail.

Directions : Answer the questions according to the given passage.

1. How many Americans suffer from compulsive shopping disorder?
2. How did Cindy get money to pay for her shopping?
3. What did she do with her purchases?
4. What is Cindy's problem?
5. What happened to Cindy?

ใบงานที่ 11

Individual Project

Directions : Do a shopping survey with six people in your class. Present your results to the class and compare with other students. The following questions can be used to survey.

How often do you go shopping?

How long do you spend shopping?

How much money do you spend on shopping?

What do you most often buy?

ภาคผนวก ง

แบบทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

Directions : Choose the best answer from the letter a, b, c, or d below.

คำชี้แจง จงเลือกข้อที่ถูกต้องที่สุดและกาเครื่องหมาย x ลงในกระดาษคำตอบ

จุดประสงค์การเรียนรู้ พูดบทสนทนาเกี่ยวกับนิสัยและกิจกรรมประจำวันได้

1. Somsak : What do you usually do after school?

Wipa : —

- a. You'r welcome.
- b. I prefer staying home.
- c. I like hanging out with my friends.
- d. I'm sorry. I don't like it.

2. Suda : How often do you go to the movies?

Penny : —

- a. Three times a month.
- b. It's nothing.
- c. With my parents.
- d. King Naresaun.

3. Udom : What do you enjoy doing on a vacation?

Sak : —

- a. I'm happy.
- b. Riding a bicycle.
- c. With sister.
- d. I live in Bangkok.

จุดประสงค์การเรียนรู้ พูดบทสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนดได้

4. You accidentally step on someone's foot. You say“—”

- a. Be careful.
- b. That's my error.
- c. I'm so sorry.
- d. How about that?

5. Your classmate is short of money and asks you "....."
- How is five hundred baht?
 - Can I borrow five hundred baht?
 - Let's call it five hundred baht.
 - Could I loan you five hundred baht?
6. A : What are you going to do on Saturday?
B :
- I'm going to shop for a new cool-looking cell phone.
 - I'm going to prefer to the gold one.
 - I'm going to get the brown one.
 - I'm going to use the credit card.
7. A : I love sports cloths.
B :
- So do I.
 - I'm not crazy.
 - Neither am I.
 - Yes, I do.

จุดประสงค์การเรียนรู้ ใช้ประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

8. He checks his e-mail three.....
- time a day.
 - times a day.
 - times the day.
 - times days.
9. If you're tired, why.....take a nap?
- don't you
 - you not
 - you don't
 - not you

10. Would you like.....coffee?
- more of some
 - of some more
 - some more
 - some of more
11. What are you.....for the interview?
- going wear
 - going to wear
 - go to wear
 - going wearing

จุดประสงค์การเรียนรู้ พุฒสนทนาเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับนิสัยและกิจวัตรประจำวันของบุคคลได้

12. A : Why don't you like that class?
B :
- Because it's boring.
 - Because it's interesting.
 - Because it's funny.
 - Because it's excited.
13. Suda : The dance club is very full.
Sue :
- Why don't we go to another one?
 - Why don't we go dancing?
 - Why don't we stop dancing?
 - Why don't we start singing?
14. A : Why are they laughing ?
B :
- Because the show is long.
 - Because the show is funny.
 - Because the show is boring.
 - Because the show is frightening.

15. A : Why don't you like this shopping mall?

B : —

- a. It's too far.
- b. It's fun.
- c. it's beautiful.
- d. It's cheap.

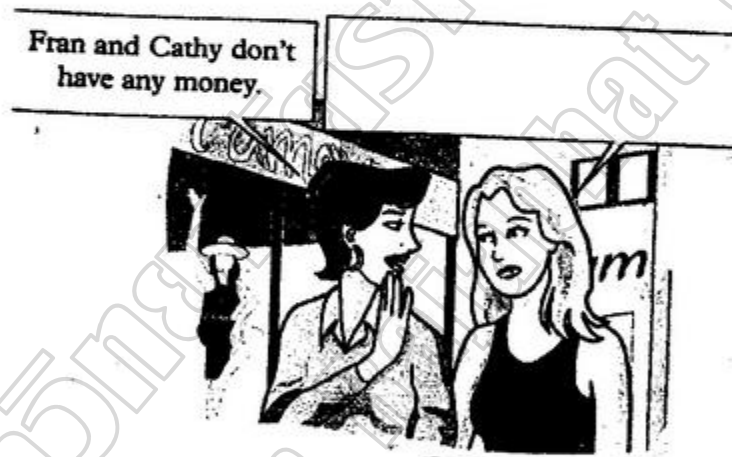
16. A : Why is the teacher going to be angry with us?

B : —

- a. Because we're very late.
- b. Because we aren't tired.
- c. Because we're happy.
- d. Because we're very fast.

จุดประสงค์การเรียนรู้ พุคสนทนาโต้ตอบในบริบทต่างๆได้

17.

- a. How much money are they going to spend?
- b. What are they going to buy?
- c. How many presents are they going to buy?
- d. Why don't they pay with a credit card?

18.

- a. Why don't we go to the food center?
- b. Why don't we go to school?
- c. Why don't we sit down?
- d. Why don't we ask a policeman for help?

19.

- a. Because I went to school late.
- b. Because I was bored.
- c. Because I was excited.
- d. Because I went to bed late last night.

จุดประสงค์การเรียนรู้ ทดสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการจับจ่ายซื้อของได้

Directions : Complete the conversation between Cindy and Emma.

Cindy : I'm going to do some shopping?

Emma : 21 are you going?

Cindy : I 'm going to Gifts Galore.

Emma : 21 are going to?

Cindy : Right now.

Emma : What are you going to buy?

Cindy : I'm going to buy some 22

Emma : Gifts? 23 gifts are you going to buy?

Cindy : I'm going to get him three gifts : a silver chain, a pair of sunglasses, and a cool scarf.

Emma : 24 money are you going to spend?

Cindy : A lot. About one hundred dollars, I guess.

20. a. Where
b. what
c. when
d. why
21. a. When
b. where
c. What
d. Why
22. a. gifts for Joe
b. presents
c. three
d. to gifts Galore
23. a. How many
b. What
c. whose
d. Three

24. a. How much
 b. How many
 c. What
 d. Where

Listening

ฟังข้อความที่พูดถึงกิจกรรมประจำวันของบุคคลแล้วสรุปใจความสำคัญได้

Directions : Listen to the descriptions and match it with the person in the following items.

(items 25-28)

a.

b.

c.

d.

ฟังบทสนทนาแล้วจับใจความสำคัญแล้วบอกรายละเอียดได้

Directions : Listen to the conversation and answer the questions that follow.

(items 29-30)

29. What's wrong with Amy?
- a. She's bored.
 - b. She's tired.
 - c. She's so stupid.
 - d. She's hungry.
30. What are there on TV Channel?
- a. Game shows.
 - b. reality shows.
 - c. sports.
 - d. news.

เฉลยแบบทดสอบ

Answer Key

1. c	7. a	13. a	19. d	25. b
2. a	8. b	14. b	20. a	26. d
3. b	9. a	15. a	21. a	27. c
4. c	10. c	16. a	22. a	28. a
5. b	11. b	17. d	23. b	29. a
6. a	12. a	18. a	24. a	30. b

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Buriram Rajabhat University

Tapescript

Directions : Listen to the descriptions and match it with the person in the following items.

(items 25-28)

25. Ray is going wear his favorite jeans, a long sleeved shirt, a scarf and his new leather boots.
26. Ann is going to wear a long dress, high heel shoes, a necklace and long earrings.
27. Miko is going to wear a short demin skirt, a T-shirt, a belt and many bracelets.
28. Marcos is going to wear a pair of black pants, a jackets, his new silver chain, A watch and a cool hat.

Directions : Listen to the conversation and answer the questions. (items 29-30)

- Gina : What are you going to do this afternoon?
- Amy : I don't know. I'm kind of bored.
- Gina : So am I. There's nothing on TV. There are reality shows on every channel.
- Amy : I don't like reality shows. They're so stupid.
- Gina : I agree. Why don't we go to the mall and look at clothes?
- Amy : That's a good idea. But I don't have any money to spend today.
- Gina : Neither do I.
- Amy : Well, let's just go window-shopping, then.
- Gina : Yeah, that always makes me feel good.

ภาคผนวก จ

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้
โดยการใช้กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและ
การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 6 แผน 18 ชั่วโมง

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในระดับช่องความเห็นที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดตามเกณฑ์การประเมินดังต่อไปนี้

5	หมายถึง	เหมาะสมที่สุด
4	หมายถึง	เหมาะสมมาก
3	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่

เรื่อง ระดับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง 1. แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้นี้ใช้สำหรับผู้เชี่ยวชาญประเมินการจัดการเรียนรู้อะไรก็ได้
การเรียนรู้ เรื่อง

2. โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
จุดประสงค์การเรียนรู้					
1. เขียนได้ถูกต้องชัดเจน.....
2. สามารถจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ได้....
3. เหมาะสมกับวัย และความสามารถของผู้เรียน.....
4. สามารถประเมินผลได้อย่างเที่ยงตรง.....
เนื้อหาสาระ					
5. เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....
6. มีประโยชน์ ทันสมัย และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้.
7. มีความเหมาะสมกับผู้เรียน.....
กิจกรรมการเรียนรู้					
8. กิจกรรมเร้าความสนใจของผู้เรียน.....
9. สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ.....
10. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....
11. เหมาะสมกับเวลาที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้.....
12. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้.....
สื่อการเรียนรู้					
13. สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ.....
14. สามารถจัดหาเนื้อหาและสร้างขึ้นได้.....
15. เร้าความสนใจของผู้เรียน.....
16. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....

(ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<u>การวัดและประเมินผลการเรียนรู้</u>					
17. เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน.....
18. สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ.....
19. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....
20. เครื่องมือวัดมีความเที่ยงตรง และเหมาะสม.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ)

ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

...../...../.....

ภาคผนวก ฉ

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

มหาวิทยาลัยสุโขทัย
Buriram Rajabhat University

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อต่อไปนี้ วัดได้ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ กาเครื่องหมาย / ลงในช่อง +1 0 หรือ -1 ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบและจุดประสงค์มีความสอดคล้อง
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบและจุดประสงค์มีความสอดคล้องกัน
- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบและจุดประสงค์ไม่สอดคล้องกัน

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ค่าความสอดคล้อง		
		+1	0	-1
1. พุศบทสนทนาเกี่ยวกับนิสัยและกิจวัตรประจำวันได้	<p>1. Somsak : What do you usually do after school?</p> <p>Wipa :</p> <p>a. You'r welcome.</p> <p>b. I prefer staying home.</p> <p>c. I like hanging out with my friends.</p> <p>d. I'm sorry. I don't like it.</p> <p>2. Suda : How often do you go to the movies?</p> <p>Penny :</p> <p>a. Three times a month.</p> <p>b. It's nothing.</p> <p>c. with my parents.</p> <p>d. King naresaun.</p> <p>3. Udom : What do you enjoy doing on a vacation?</p> <p>Sak :</p> <p>a. I'm happy.</p> <p>b. Riding a bicycle.</p> <p>c. With sister.</p> <p>d. I live in Bangkok.</p>			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ค่าความสอดคล้อง		
		+1	0	-1
2. พุคบทสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนดได้	<p>4. You accidentally step on someone's foot. You say.....</p> <p>a. Be careful.</p> <p>b. That's my error.</p> <p>c. I'm so sorry.</p> <p>d. How about that.</p> <p>5. Your classmate is short of money and ask you.....</p> <p>a. How is five hundred baht?</p> <p>b. Can I borrow five hundred baht?</p> <p>c. Let's call it five hundred baht.</p> <p>d. Could I loan you five hundred baht?</p> <p>6. A : What are you going to do on Saturday? B :</p> <p>a. I'm going to shop for a new cool-looking cell phone.</p> <p>b. I'm going to prefer to the gold one.</p> <p>c. I'm going to get the brown one.</p> <p>d. I'm going to using the credit card.</p> <p>7. A : I love sports cloths. B :</p> <p>a. So do I.</p> <p>b. I'm not crazy.</p> <p>c. Neither am I.</p> <p>d. Yes, I do.</p>			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ค่าความสอดคล้อง		
		+ 1	0	- 1
3. ใช้ประโยคได้ ถูกต้องตามหลัก ไวยากรณ์	<p>8. He checks his e-mail three.....</p> <p>a. time a day.</p> <p>b. times a day.</p> <p>c. times the day.</p> <p>d. times days.</p> <p>9. If you're tired, why.....take a nap?</p> <p>a. don't you</p> <p>b. you not</p> <p>c. you don't</p> <p>d. not you</p> <p>10. Would you like.....coffee?</p> <p>a. more of some</p> <p>b. of some more</p> <p>c. some more</p> <p>d. some of more</p> <p>11. What are you.....for the interview?</p> <p>a. going wear</p> <p>b. going to wear</p> <p>c. go to wear</p> <p>d. going wearing</p>			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ค่าความสอดคล้อง		
		+1	0	-1
4. พุดสนทนาเพื่อขอ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับ นิสัยและกิจกรรม ประจำวันของบุคคลได้	<p>12. A : Why don't you like that class? B : a. Because it's boring. b. Because it's interesting. c. Because it's funny. d. Because it's excited.</p> <p>13. Suda : The dance club is very full? Sue : a. Why don't we go to another one? b. Why don't we go dancing? c. Why don't we stop dancing? d. Why don't we start singing?</p> <p>14. A : Why are they laughing ? B : a. Because the show is long. b. Because the show is funny. c. Because the show is boring. d. Because the show is frightening.</p> <p>15. A : Why don't you like this shopping mall? B : a. It's too far. c. it's beautiful. b. It's fun. d. It's cheap.</p> <p>16. A : Why is the teacher going to be angry with us? B : a. Because we're very late. b. Because we aren't tired. c. Because we're happy. d. Because we're very fast.</p>			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ค่าความสอดคล้อง		
		+1	0	-1
5. ผู้คนสามารถตอบในบริบทต่างๆได้	<p>17.</p> <p>Fran and Cathy don't have any money.</p> <p>a. How much money are they going to spend?</p> <p>b. What are they going to buy?</p> <p>c. How many presents are they going to buy?</p> <p>d. Why don't they pay with a credit card?</p>			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ค่าความสอดคล้อง		
		+1	0	-1
5. ผู้คนสนทนาได้ตอบ ในบริบทต่างๆได้	<p>18.</p> <p>a. Why don't we go to the food center?</p> <p>b. Why don't we go to school?</p> <p>c. Why don't we sit down ?</p> <p>d. Why don't we ask a policeman for help?</p>			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ค่าความสอดคล้อง		
		+1	0	-1
5. พุคสนทนาโต้ตอบ ในบริบทต่างๆได้	<p>19.</p> <p>Why are you tired?</p> <p>a. Because I went to school late.</p> <p>b. Because I was bored.</p> <p>c. Because I was excited.</p> <p>d. Because I went to bed late last night.</p>			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ค่าความสอดคล้อง		
		+ 1	0	- 1
6. ทดสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการจับจ่ายซื้อของได้	<p>Complete the conversation between Cindy and Emma</p> <p>Cindy : I'm going to do some shopping?</p> <p>Emma :20.....are you going?</p> <p>Cindy : I 'm going to Gifts Galore.</p> <p>Emma :21.....are going to?</p> <p>Cindy : Right now.</p> <p>Emma : What are you going to buy?</p> <p>Cindy : I'm going to buy some 22.....</p> <p>Emma : Gifts?23..... gifts are you going to buy?</p> <p>Cindy : I'm going to get him three gifts : a silver chain, a pair of sunglass, and acool scarf.</p> <p>Emma :24..... money are you going to spend?</p> <p>Cindy : A lot. About one hundred dollars, I guess.</p> <p>20. a. Where b. what c. when d. why</p> <p>21. a. When b. where c. What d. Why</p> <p>22. a. gifts for Joe b. presents c. three d. to gifts Galore</p> <p>23. a How many b. What c. whose d. Three</p>			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ค่าความสอดคล้อง		
		+1	0	-1
7. ฟังข้อความที่พูดถึง กิจกรรมประจำวันของ บุคคลแล้วสรุปใจความ สำคัญได้	<p>24. a. How much b. How many c. What d. Where</p> <p>Listening</p> <p>Listen to the descriptions and match it with the person in the following items. (from 25-28)</p> <p>a. </p> <p>b. </p> <p>c. </p> <p>d. </p>			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ค่าความสอดคล้อง		
		+1	0	-1
8. ฟังบทสนทนา แล้วจับใจความสำคัญและบอกรายละเอียดได้	<p>Listen to the conversation and answer the questions. (from 29-30)</p> <p>29. What's wrong with Amy?</p> <p>a. She's bored.</p> <p>b. She's tired.</p> <p>c. She 's so stupid.</p> <p>d. She's hungry.</p> <p>30. What are there on TV Channel?</p> <p>a. game shows</p> <p>b. reality shows</p> <p>c. sports</p> <p>d. news</p>			

(ลงชื่อ)

ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

...../...../.....

Tapescript

Listen to the descriptions and match it with the person in the following items. (from 25-28)

25. Ray is going to wear his favorite jeans, a long sleeved shirt, a scarf, and his new leather boots.
26. Ines is going to wear a long dress, high heel shoes, a necklace, and long earrings.
27. Aisha is going to wear a short demin skirt, a T-shirt, a belt, and many bracelets.
28. Marcos is going to wear a pair of black pants, a jackets, his new silver chain, a watch, and a cool hat.

Listen to the conversation and answer the questions. (from 29-30)

Gina : What are you going to do this afternoon?

Amy : I don't know. I 'm kind of bored.

Gina : So am I. There's nothing on TV. There are reality shows on every channel.

Amy : I don't like reality shows. They're so stupid.

Gina : I agree. Why don't we go to the mall and look at clothes?

Amy : That's a good idea. But I don't have any money to spend today.

Gina : Neither do I.

Amy : Well, let's just go window-shopping, then.

Gina : Yeah, that always makes me feel good.

ภาคผนวก ข

**ค่าดัชนีความสอดคล้อง ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉพาะข้อที่คิดไว้**

ค่าดัชนีความสอดคล้อง ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉพาะค่าที่ตัดไว้เป็นข้อสอบ

ข้อที่	ค่าดัชนีความ สอดคล้อง	ค่าอำนาจ จำแนก	ข้อที่	ค่าดัชนีความ สอดคล้อง	ค่าอำนาจจำแนก
1	1	0.68	16	0.67	0.39
2	1	0.42	17	1	0.25
3	1	0.40	18	1	0.38
4	1	0.56	19	1	0.33
5	0.67	0.54	20	1	0.58
6	1	0.71	21	1	0.35
7	1	0.75	22	1	0.38
8	1	0.42	23	1	0.29
9	0.67	0.48	24	0.67	0.38
10	1	0.63	25	0.67	0.25
11	1	0.71	26	1	0.25
12	1	0.67	27	0.67	0.33
13	1	0.63	28	1	0.42
14	1	0.38	29	1	0.33
15	0.67	0.79	30	0.67	0.82

ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.88

ภาคผนวก ข
แบบประเมินระดับความสามารถในการฟังและการพูด

แบบประเมินระดับความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

ชื่อ ชั้น เลขที่

ความสามารถ ในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ	ระดับความสามารถ					รวม
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	
1. ความคล่องแคล่ว
2. ความเหมาะสมถูกต้องของเนื้อหา และการใช้คำศัพท์
3. การใช้ภาษาถูกต้องตามสถานการณ์และโครงสร้างประโยค
4. การเน้นหนักคำในประโยค ออกเสียงพยัญชนะในตำแหน่งต่าง ๆ ถูกต้องตามหลักการออกเสียง
รวม						

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่...../...../.....

เกณฑ์การประเมินระดับความสามารถในการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษ

การประเมิน	คะแนน	ระดับความสามารถ
1. ความคล่องแคล่ว	5	พูดได้คล่องแคล่วราบรื่น มีความเร็วสม่ำเสมอ ต่อเนื่องในการพูด
	4	มีความลังเลเป็นบางครั้ง ตะกุก ตะกักบ้าง
	3	ลังเลบ่อย บางประโยคไม่สมบูรณ์
	2	พูดช้ามาก ไม่สม่ำเสมอ ยกเว้นประโยคสั้นๆ ที่ใช้บ่อยๆ
	1	พูดตะกุก ตะกัก ไม่ประติดปะต่อ จนฟังไม่เข้าใจ
2. ความเหมาะสมถูกต้องของเนื้อหา และการใช้คำศัพท์	5	สื่อสารได้ถูกต้อง ตรงตามเนื้อหาและการใช้คำศัพท์
	4	สื่อสารได้ถูกต้อง ตรงตามเนื้อหาบางส่วน
	3	สื่อสารได้บ้างเป็นบางวลี หรือกลุ่มคำ
	2	สื่อสารได้เป็นคำเดียว
	1	สื่อสารได้เป็นบางคำแต่ไม่ถูกต้อง
3. การใช้ภาษาความถูกต้องตามสถานการณ์และโครงสร้างประโยค	5	เมื่อฟังเนื้อหาแล้ว พูดได้ถูกต้องตรงตามสถานการณ์และโครงสร้างประโยค
	4	เมื่อฟังเนื้อหาแล้ว พูดได้ถูกต้องตามสถานการณ์และโครงสร้างบางประโยค
	3	เมื่อฟังเนื้อหาแล้ว พูดได้ บางคำและบางประโยค
	2	เมื่อฟังเนื้อหาแล้ว พูดได้บางคำ แต่ไม่ถูกต้องตามโครงสร้างทางภาษา
	1	เมื่อฟังเนื้อหาแล้ว พูดไม่ได้ทั้งคำ และและใช้โครงสร้างประโยคผิดเกือบทั้งหมดทำให้ไม่เป็นที่เข้าใจ

การประเมิน	คะแนน	ระดับความสามารถ
4. การเน้นหนักคำใน ประโยค ออกเสียงพยัญชนะ ในตำแหน่งต่างๆถูกต้องตาม หลักการออกเสียง	5	การออกเสียงถูกต้องชัดเจน มีการเน้นหนักคำและ ประโยค
	4	ออกเสียงถูกต้องได้ชัดเจน แต่เน้นหนักคำและ ประโยคบางส่วน
	3	ออกเสียงได้ถูกต้อง แต่ไม่มีการเน้นหนักคำและ ประโยค
	2	ออกเสียงผิดบ่อยครั้ง
	1	ออกเสียงเน้นหนักคำผิดบ่อยๆจนผู้ฟังไม่เข้าใจ

ภาคผนวก ก

คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

คนที่	คะแนนทดสอบ		D	(D) ²
	ก่อนเรียน (30)	หลังเรียน (30)		
1	7	17	10	100
2	10	24	14	196
3	13	21	8	64
4	16	26	10	100
5	9	18	9	81
6	18	29	11	121
7	12	23	11	121
8	11	26	15	225
9	16	28	12	144
10	16	28	12	144
11	11	20	9	81
12	12	21	9	81
13	14	25	11	121
14	15	26	11	121
15	12	24	12	144
16	19	28	9	81
17	8	21	13	169
18	11	22	11	121
19	9	21	12	144
20	20	28	8	64
21	7	21	14	196
22	12	20	8	64
23	11	24	13	169
24	17	27	10	100
25	14	21	7	49

คนที่	คะแนนทดสอบ		D	(D) ²
	ก่อนเรียน (30)	หลังเรียน (30)		
26	18	25	7	49
27	12	20	8	64
28	9	18	9	81
29	11	26	15	225
30	12	21	9	81
N = 30	$\sum X = 382$ $\bar{X} = 12.73$ S.D. = 3.53	$\sum X = 699$ $\bar{X} = 23.30$ S.D. = 3.41	$\sum D = 317$	$\sum D^2 = 3,501$

ภาคผนวก ๑

คะแนนประเมินระดับความสามารถในทักษะการฟัง

และการพูดในแต่ละกิจกรรม

คะแนนประเมินความสามารถในทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ใน 6 กิจกรรม

นักเรียน คนที่	ความคล่องแคล่ว			ความเหมาะสม ถูกต้อง			การใช้ภาษา			การเน้นหนักคำๆ					
	รวม 30	\bar{X}	S.D.	รวม 30	\bar{X}	S.D.	รวม 30	\bar{X}	S.D.	รวม 30	\bar{X}	S.D.	รวม 120	\bar{X}	S.D.
1	22	3.66	.57	20	3.33	.53	23	3.83	.74	21	3.50	.48	86	3.58	2.58
2	21	3.50	.48	19	3.16	.70	24	4.00	.67	20	3.33	.52	84	3.50	2.50
3	22	3.66	.32	21	3.50	.63	21	3.50	.63	22	3.66	.42	86	3.58	0.00
4	27	4.50	.52	24	4.00	.42	27	4.50	.48	25	4.16	.67	103	4.29	2.38
5	28	4.66	.42	25	4.16	.67	28	4.66	.42	26	4.33	.42	107	4.45	3.20
6	25	4.16	.52	27	4.50	.53	28	4.66	.42	24	4.00	.00	104	4.33	3.30
7	22	3.66	.67	21	3.50	.52	24	4.00	.57	21	3.50	.48	88	3.66	2.22
8	21	3.50	.63	23	3.83	.42	27	4.50	.63	19	3.16	.52	90	3.75	3.27
9	22	3.66	.48	19	3.16	.52	22	3.66	.67	22	3.66	.48	85	3.54	2.45
10	20	3.33	.52	22	3.66	.52	23	3.83	.32	21	3.50	.53	86	3.58	3.11
11	23	3.83	.57	23	3.83	.67	22	3.66	.67	22	3.66	.52	90	3.75	1.83
12	21	3.50	.52	23	3.83	.57	27	4.50	.48	23	3.83	.42	94	3.91	2.94
13	24	4.00	.57	24	4.00	.32	24	4.00	.42	21	3.50	.48	93	3.87	0.82
14	24	4.00	.47	24	4.00	.47	25	4.16	.57	22	3.66	.53	95	3.95	2.71
15	23	3.83	.57	23	3.83	.57	25	4.16	.70	23	3.83	.63	94	3.91	2.71
16	27	4.50	.48	25	4.16	.48	29	4.83	.32	25	4.16	.32	106	4.41	3.65
17	27	4.50	.48	26	4.33	.57	28	4.66	.32	23	3.83	.32	104	4.33	4.12
18	22	3.66	.42	22	3.66	.32	24	4.00	.42	21	3.50	.67	89	3.70	2.16
19	22	3.66	.53	23	3.83	.52	25	4.16	.57	22	3.66	.52	92	3.83	2.16
20	28	4.66	.53	24	4.00	.42	30	5.00	.00	25	4.16	.32	107	4.45	4.04
21	25	4.16	.46	22	3.66	.67	25	4.16	.47	23	3.83	.43	95	3.95	2.73
22	24	4.00	.42	25	4.16	.48	26	4.33	.58	24	4.00	.53	99	4.12	3.32
23	23	3.83	.32	23	3.83	.57	26	4.33	.57	24	4.00	.46	96	4.00	2.73
24	26	4.33	.56	25	4.16	.53	28	4.66	.32	23	3.83	.42	102	4.25	3.12
25	26	4.33	.62	25	4.16	.47	28	4.66	.46	25	4.16	.63	104	4.33	3.65
26	29	4.83	.34	27	4.50	.52	28	4.66	.53	25	4.16	.42	109	4.54	4.12
27	27	4.50	.48	23	3.83	.52	28	4.66	.48	25	4.16	.67	103	4.29	3.96

นักเรียน คนที่	ความคล่องแคล่ว			ความเหมาะสม ถูกต้อง			การใช้ภาษา			การเน้นหนักคำฯ					
	รวม 30	\bar{X}	S.D.	รวม 30	\bar{X}	S.D.	รวม 30	\bar{X}	S.D.	รวม 30	\bar{X}	S.D.	รวม 120	\bar{X}	S.D.
28	25	4.16	.47	23	3.83	.52	26	4.33	.56	22	3.66	.34	96	4.00	2.71
29	22	3.66	.32	21	3.50	.34	27	4.50	.42	22	3.66	.48	92	3.83	3.27
30	25	4.16	.42	23	3.83	.67	28	4.66	.37	23	3.83	.57	99	4.12	3.32
	$\sum X = 723$ $\bar{X} = 4.01$ S.D. = .42			$\sum X = 695$ $\bar{X} = 3.86$ S.D. = .45			$\sum X = 776$ $\bar{X} = 4.31$ S.D. = .38			$\sum X = 684$ $\bar{X} = 3.80$ S.D. = .46			$\sum X = 2,878$ $\bar{X} = 3.99$ S.D. = 13.20		

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Buriram Rajabhat University

แบบบันทึกผลการประเมินความสามารถในทักษะการฟังและการพูด

กิจกรรม : Find Someone who.....

นักเรียน คนที่	รายการประเมิน				รวม (20)
	ความ คล่องแคล่ว (5)	ความเหมาะสม ถูกต้อง (5)	การใช้ ภาษา (5)	การเน้น หนักคำฯ (5)	
1	3	4	5	3	15
2	3	3	5	3	14
3	4	4	4	3	15
4	4	4	5	4	17
5	4	5	5	4	18
6	4	5	4	4	17
7	4	4	4	3	15
8	4	4	5	3	16
9	4	4	4	4	16
10	3	4	4	3	14
11	4	4	4	4	16
12	3	4	5	3	15
13	4	4	4	3	15
14	4	4	4	3	15
15	3	4	5	4	16
16	4	5	5	4	18
17	4	4	5	4	17
18	4	4	4	3	15
19	3	3	3	4	13
20	5	4	5	4	18
21	4	4	4	4	16
22	4	4	4	4	16
23	4	4	4	4	16

นักเรียน คนที่	รายการประเมิน				รวม (20)
	ความ คล่องแคล่ว	ความเหมาะสม ถูกต้อง	การใช้ ภาษา	การเน้น หนักคำๆ	
	(5)	(5)	(5)	(5)	
24	4	5	5	5	19
25	5	5	5	4	19
26	5	5	5	4	19
27	4	4	5	4	17
28	4	4	4	4	16
29	3	4	5	4	16
30	4	4	5	3	16
	$\sum X = 116$ $\bar{X} = 3.86$ S.D. = 0.62	$\sum X = 124$ $\bar{X} = 4.13$ S.D. = 0.96	$\sum X = 135$ $\bar{X} = 4.50$ S.D. = 0.54	$\sum X = 110$ $\bar{X} = 3.60$ S.D. = 0.37	$\sum X = 485$ $\bar{X} = 4.04$ S.D. = 0.60

แบบบันทึกผลการประเมินความสามารถในทักษะการฟังและการพูด

กิจกรรม : บทบาทสมมุติ (Role Play)

นักเรียน คนที่	รายการประเมิน				รวม (20)
	ความ คล่องแคล่ว (5)	ความเหมาะสม ถูกต้อง (5)	การใช้ ภาษา (5)	การเน้น หนักคำ (5)	
1	3	4	4	3	14
2	3	3	4	3	13
3	3	4	3	4	14
4	4	4	4	4	16
5	4	4	5	4	17
6	4	4	5	4	17
7	3	4	4	3	14
8	3	4	4	3	14
9	4	3	4	4	15
10	3	4	4	3	14
11	3	3	4	3	13
12	3	3	4	4	14
13	3	4	3	3	13
14	3	4	4	4	15
15	3	3	5	3	14
16	4	4	5	4	17
17	3	4	4	3	14
18	3	3	3	3	12
19	4	5	5	4	18
20	4	4	5	4	17
21	4	4	5	3	16
22	4	4	4	4	16
23	4	3	4	4	15

นักเรียน คนที่	รายการประเมิน				รวม (20)
	ความ คล่องแคล่ว (5)	ความเหมาะสม ถูกต้อง (5)	การใช้ ภาษา (5)	การเน้น หนักคำฯ (5)	
24	4	3	4	3	14
25	4	4	5	4	17
26	5	5	5	5	20
27	5	4	5	5	19
28	4	4	5	4	17
29	4	3	4	3	14
30	4	4	5	4	17
	$\sum X = 109$ $\bar{X} = 3.63$ S.D. = 0.65	$\sum X = 113$ $\bar{X} = 3.76$ S.D. = 0.55	$\sum X = 129$ $\bar{X} = 4.30$ S.D. = 0.60	$\sum X = 109$ $\bar{X} = 3.63$ S.D. = 0.65	$\sum X = 460$ $\bar{X} = 3.83$ S.D. = 0.58

แบบบันทึกผลการประเมินความสามารถในทักษะการฟังและการพูด

กิจกรรม : Survey

นักเรียน คนที่	รายการประเมิน				รวม (20)
	ความ คล่องแคล่ว (5)	ความเหมาะสม ถูกต้อง (5)	การใช้ ภาษา (5)	การเน้น หนักคำฯ (5)	
1	4	3	4	4	15
2	4	4	4	3	15
3	4	3	4	3	14
4	5	4	5	4	18
5	5	5	4	4	18
6	5	5	5	4	19
7	4	4	5	3	16
8	3	4	5	3	15
9	4	3	4	3	14
10	3	4	4	4	15
11	4	5	4	4	17
12	4	5	4	4	17
13	5	4	4	3	16
14	5	5	5	4	19
15	5	5	4	5	19
16	5	4	5	4	18
17	5	5	5	4	19
18	4	4	5	4	17
19	4	4	5	4	17
20	5	4	5	4	18
21	5	4	5	4	18
22	4	4	5	4	17
23	4	5	5	4	18

นักเรียน คนที่	รายการประเมิน				รวม (20)
	ความ คล่องแคล่ว (5)	ความเหมาะสม ถูกต้อง (5)	การใช้ ภาษา (5)	การเน้น หนักคำฯ (5)	
24	5	5	5	4	19
25	5	4	5	4	18
26	5	4	5	4	18
27	4	4	4	4	16
28	5	4	4	4	17
29	4	3	5	4	16
30	4	3	4	4	15
	$\sum X = 132$ $\bar{X} = 4.40$ S.D. = 0.51	$\sum X = 124$ $\bar{X} = 4.13$ S.D. = 0.67	$\sum X = 137$ $\bar{X} = 4.56$ S.D. = 0.68	$\sum X = 115$ $\bar{X} = 3.8$ S.D. = 0.57	$\sum X = 508$ $\bar{X} = 4.23$ S.D. = 0.70

แบบบันทึกผลการประเมินความสามารถในทักษะการฟังและการพูด

กิจกรรม : จับคู่สนทนา (Dialogue)

นักเรียน คนที่	รายการประเมิน				รวม (20)
	ความ คล่องแคล่ว (5)	ความเหมาะสม ถูกต้อง (5)	การใช้ ภาษา (5)	การเน้น หนักคำฯ (5)	
1	4	3	3	4	14
2	3	2	3	4	12
3	4	3	3	4	14
4	5	4	4	5	18
5	5	3	4	5	17
6	4	4	5	4	17
7	3	3	4	4	14
8	4	3	4	4	15
9	3	3	3	3	12
10	4	3	4	3	14
11	4	4	3	4	15
12	4	3	4	4	15
13	3	4	4	4	15
14	4	4	4	4	16
15	4	4	3	4	15
16	5	4	4	5	18
17	5	4	4	4	17
18	3	4	4	5	16
19	4	4	4	3	15
20	4	4	5	4	17
21	4	4	4	4	16
22	4	4	4	4	16
23	3	4	4	4	15

นักเรียน คนที่	รายการประเมิน				รวม (20)
	ความ คล่องแคล่ว (5)	ความเหมาะสม ถูกต้อง (5)	การใช้ ภาษา (5)	การเน้น หนักคำฯ (5)	
24	4	4	4	3	15
25	4	4	4	4	16
26	5	4	5	4	18
27	5	3	5	4	17
28	4	3	4	4	15
29	3	4	4	3	14
30	5	4	5	4	18
	$\sum X = 120$ $\bar{X} = 4.00$ S.D. = 0.56	$\sum X = 108$ $\bar{X} = 3.60$ S.D. = 0.62	$\sum X = 119$ $\bar{X} = 3.96$ S.D. = 0.69	$\sum X = 119$ $\bar{X} = 3.96$ S.D. = 0.69	$\sum X = 466$ $\bar{X} = 3.88$ S.D. = 1.76

แบบบันทึกผลการประเมินความสามารถในทักษะการฟังและการพูด

กิจกรรม : Barrier games หรือ Information gap

นักเรียน คนที่	รายการประเมิน				รวม (20)
	ความ คล่องแคล่ว (5)	ความเหมาะสม ถูกต้อง (5)	การใช้ ภาษา (5)	การเน้น หนักคำฯ (5)	
1	4	3	3	3	13
2	4	3	4	3	14
3	3	4	3	4	14
4	4	4	4	3	15
5	5	4	5	4	18
6	4	4	5	4	17
7	3	3	3	4	13
8	3	4	4	3	14
9	4	3	3	4	14
10	4	3	4	4	15
11	4	4	4	4	16
12	3	4	5	4	16
13	4	4	4	4	16
14	4	4	4	3	15
15	4	3	4	3	14
16	5	4	5	4	18
17	5	4	5	4	18
18	4	4	4	3	15
19	4	4	4	4	16
20	5	4	5	5	19
21	4	3	4	4	15
22	4	4	4	4	16
23	4	3	4	4	15

นักเรียน คนที่	รายการประเมิน				รวม (20)
	ความ คล่องแคล่ว (5)	ความเหมาะสม ถูกต้อง (5)	การใช้ ภาษา (5)	การเน้น หนักคำฯ (5)	
24	5	4	5	5	19
25	5	4	5	5	19
26	4	5	4	4	17
27	5	3	4	4	16
28	4	4	5	3	16
29	3	3	4	4	14
30	3	3	4	4	16
	$\sum X = 121$ $\bar{X} = 4.03$ S.D. = 0.61	$\sum X = 110$ $\bar{X} = 3.66$ S.D. = 1.65	$\sum X = 125$ $\bar{X} = 4.16$ S.D. = 0.67	$\sum X = 115$ $\bar{X} = 3.83$ S.D. = 1.68	$\sum X = 463$ $\bar{X} = 3.85$ S.D. = 0.62

แบบบันทึกผลการประเมินความสามารถในทักษะการฟังและการพูด

กิจกรรม : การสัมภาษณ์ (Interview)

นักเรียน คนที่	รายการประเมิน				รวม (20)
	ความ คล่องแคล่ว (5)	ความเหมาะสม ถูกต้อง (5)	การใช้ ภาษา (5)	การเน้น หนักคำฯ (5)	
1	4	3	4	4	15
2	4	4	4	4	16
3	4	3	4	4	15
4	5	4	5	5	19
5	5	4	5	5	19
6	4	5	4	4	17
7	5	3	4	4	16
8	4	4	5	3	16
9	3	3	4	4	14
10	3	4	3	4	14
11	4	3	3	3	13
12	4	4	5	4	17
13	5	4	5	4	18
14	4	3	4	4	15
15	4	4	4	4	16
16	4	4	5	4	17
17	5	5	5	4	19
18	4	3	4	3	14
19	3	3	4	3	13
20	5	4	5	4	18
21	4	3	3	4	14
22	4	5	5	4	18
23	4	4	5	4	17

นักเรียน คนที่	รายการประเมิน				รวม (20)
	ความ คล่องแคล่ว (5)	ความเหมาะสม ถูกต้อง (5)	การใช้ ภาษา (5)	การเน้น หนักคำฯ (5)	
24	4	4	5	3	16
25	3	4	4	4	15
26	5	4	4	4	17
27	4	5	5	4	18
28	4	4	4	3	15
29	5	4	5	4	18
30	5	5	5	4	19
	$\sum X = 125$ $\bar{X} = 4.16$ S.D. = 0.64	$\sum X = 116$ $\bar{X} = 3.86$ S.D. = 0.40	$\sum X = 131$ $\bar{X} = 4.36$ S.D. = 0.38	$\sum X = 116$ $\bar{X} = 3.86$ S.D. = 0.40	$\sum X = 488$ $\bar{X} = 4.06$ S.D. = 0.43

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ฎ

แบบสอบถามความคิดเห็น

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน

เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอน และสถานศึกษา

2. ขอให้นักเรียนตอบแบบสอบถามนี้ให้ครบถ้วน และตรงกับความเป็นจริง

3. ให้นักเรียนพิจารณารายการต่อไปนี้ โดยนึกถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูผู้สอนแล้วทำเครื่องหมาย/ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน

ระดับความคิดเห็น	หมายถึง
ระดับ 5	เห็นด้วยมากที่สุด
ระดับ 4	เห็นด้วยมาก
ระดับ 3	เห็นด้วยปานกลาง
ระดับ 2	เห็นด้วยน้อย
ระดับ 1	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ข้อที่	รายการพฤติกรรม	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารทำให้ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการเรียน
2	กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารส่งเสริมให้ข้าพเจ้าได้ฝึกแสดงออกท่าทาง และสีหน้าในลักษณะที่เป็นธรรมชาติ ได้อย่างเหมาะสม
3	กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารทำให้ข้าพเจ้าได้แสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการเรียน
4	การทำงานกลุ่มในกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารทำให้ข้าพเจ้ามีความมั่นใจและรู้สึกปลอดภัยในการเรียน
5	ข้าพเจ้าแสดงออกมากขึ้นเมื่อเรียน โดยใช้กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ข้อที่	รายการพฤติกรรม	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
6	การปฏิสัมพันธ์ ความร่วมมือกันระหว่างผู้เรียนช่วยให้ข้าพเจ้าเข้าใจเนื้อหา
7	การฝึกทักษะการฟังและการพูดโดยใช้กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารทำให้ข้าพเจ้าจำและนำรูปแบบภาษาที่ได้เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวัน
8	ข้าพเจ้าสามารถเลือกใช้คำพูดได้เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์ได้ดีขึ้นเมื่อเรียน โดยใช้กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
9	ข้าพเจ้าสามารถพูดได้คล่องแคล่วและมีความถูกต้องเมื่อเรียน โดยกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
10	ข้าพเจ้าคิดว่าทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษไม่ยากเกินไปที่จะเรียน
11	ข้าพเจ้าคิดว่าการนำกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมาใช้ในการเรียนทำให้ข้าพเจ้าพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูด
12	ข้าพเจ้ามีความมั่นใจในการพูดและกล้าสื่อสารกับชาวต่างชาติหลังจากเรียน โดยใช้กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
13	ข้าพเจ้าชอบฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
14	ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจในวิธีการเรียนการสอน โดยใช้กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
15	ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานและมีความกระตือรือร้นในการเรียนเมื่อได้จินตนาการและแสดงความคิดเห็นในการเรียน

ข้อที่	รายการพฤติกรรม	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
16	ข้าพเจ้าเห็นประโยชน์ของการเรียนคำศัพท์และโครงสร้างภาษาเมื่อสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนมาฝึกในกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
17	ข้าพเจ้าเห็นคุณค่าการแก้ไขข้อบกพร่องทางภาษาในทักษะการฟังและการพูดเมื่อเรียน โดยใช้กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
18	หากมีการทดสอบความสามารถในการฟังและการพูด ข้าพเจ้าคิดว่าสามารถทำคะแนนได้ดีหลังจากเรียน โดยใช้กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
19	กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกภาคภูมิใจเนื่องจากได้แสดงความสามารถในการฟังและการพูดอย่างแท้จริง
20	ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียน โดยกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ให้ความสนุกสนานและมีประโยชน์ต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
	รวม

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ประวัติของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวธัชมาส พิภักดิ์
วัน เดือน ปี เกิด	29 พฤศจิกายน 2501
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	171 หมู่. 18 ตำบลชุมเห็ด อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ 31000 โทร 0-4462-1714 มือถือ 0-8195-57457 E-mail : Thachamas2000@yahoo.com
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	รองผู้อำนวยการวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงานในอดีต	โรงเรียนธารทองพิทยาคม อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ 31000 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุขบุรี เขต 1
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	วิทยาลัยการอาชีพสตึก อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2525 ศึกษาศาสตร์บัณฑิต เอกภาษาอังกฤษ วิชาโทจิตวิทยา มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2554 ประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชา การบริหาร การศึกษามหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล พ.ศ. 2555 ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชา หลักสูตร และการสอน แขนงวิชาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์